

കൾകി

KALKI 3.1.88 ക. 1.

ஐயசக்தி ஸ்பாண்டிஸ்டர்ஸ்

(Hire Purchase Financiers)

தேவன்ட் ஸ்டீர் ஸ்டீர்ஸ்களில்
கோட் டெபாஸிட்ஹ்
வாய்நெய்ஸ்டீர்ஸ்தான்.

6 மாதங்கள்

15%

1 வருடம்

19%

2 வருடங்கள்

20%

3 வருடங்கள்

21%

தேவன்ட் ஸ்டீர்ஸ்தான்

ஐயசக்தி ஸ்பாண்டிஸ்டர்ஸ்

(FIRM)

39, ஸ்டீர்ஸ் தெரு (2-வது மாடி)

கோ-ஸ்டீர்ஸ் கோடிக் அருகில்

தொலைபேசி-800-017, போன்: 442218/445494

- திருச்சி : 22, பதமா வீடு, (முதல் மாடி) ஸ்டீர்ஸ் தெரு (2-வது மாடி) அருகில்
திருச்சி-620 008, போன்: 31376/33397
- கோயமுத்தூர் : 866, ஸ்டீர்ஸ் தெரு (முதல் மாடி) கோயமுத்தூர்-641001,
போன்: 36369
- மதுரை : 41, ஸ்டீர்ஸ் தெரு (முதல் மாடி) ஸ்டீர்ஸ் தெரு (2-வது மாடி),
மதுரை-625 001, போன்: 36884/34588
- மாணாச்சேரி : 11, ஸ்டீர்ஸ் தெரு, (கோ-ஸ்டீர்ஸ் கோடிக் அருகில்) 2வது மாடி,
மாணாச்சேரி-605 001, போன்: 26493/26471
- திருநெல்வேலி : 9, ஸ்டீர்ஸ் தெரு, (முதல் மாடி) திருநெல்வேலி-627 001,
போன்: 25785
- கரையூர் : 12, ஸ்டீர்ஸ் தெரு, (முதல் மாடி) கரையூர்-613 001,
போன்: 21626/22286
- பெங்களூர் : 24/5-A, ஸ்டீர்ஸ் தெரு, (18-வது வீடு) பெங்களூர்-560 003,
போன்: 36897
- கும்பகோணம் : 13, ஸ்டீர்ஸ் தெரு, (முதல் மாடி) கும்பகோணம்-612 001,
போன்: 22643
- திருவள்ளூர் : 14/A, ஸ்டீர்ஸ் தெரு, திருவள்ளூர்-606 001,
போன்: 2483
- பட்டுக்கோட்டை : 12/3, ஸ்டீர்ஸ் தெரு, பட்டுக்கோட்டை-614 001,
போன்: 453

எம்.ஜி.ஆர். வாழ்க்கை

—புகைப்பட ஆல்பம்

சுருட்டித் தாழ்ந்தவர்கள்...
 இவர்கள் தான் கலாநாயகர்கள்
 அல்லது தலைவர்கள்

— இவர்கள் மூவரும் தமிழக அரசின் உறுப்பினர்கள்.

ආදායම් මිනුම් කාලයේ අවසාන දින 12 ක් තුළ

* *എന്നിരുന്നെങ്കിലും ഈ പ്രകാരം 'ജനകീ' കെ.എ.എസ്. യുടെ പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.*

• 2000 மக்கள்

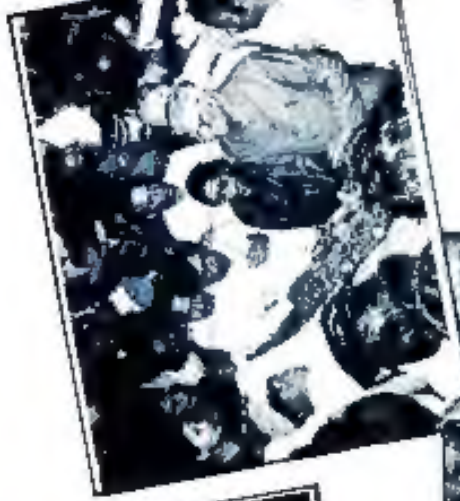

• 1995-96 ஆம் ஆண்டு

• 1995-96 ஆம் ஆண்டு

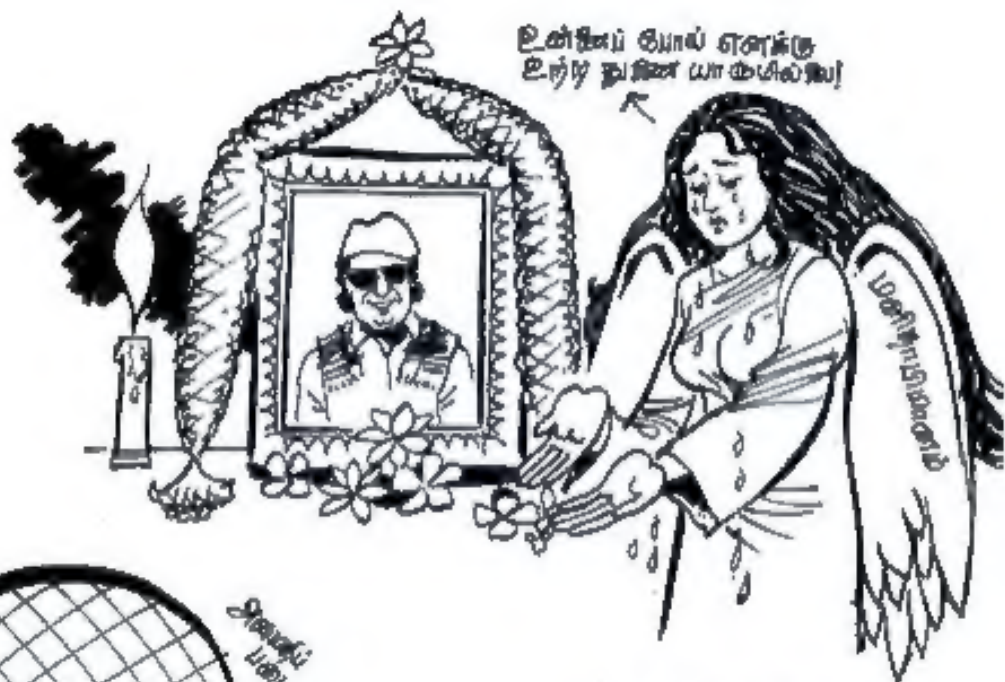

புதுச்சேரி நகரில் கருணாநிதி அவர்கள் மக்களிடம் சந்திப்பு.

புதுச்சேரி மக்கள் : கபா மற்றும் தமிழக அரசு இசைந்திட்டுரை.
புதுச்சேரி மக்கள் : கபா

உன்னை மாய் எடுத்து
உன் துணை யாகியே!

நீ என் துன்பமாய்
இருக்கிறாய்!

பெருந்தூதர் போகலாம்!
குதாயடி

கல்கி

1988 ஜனவரி 3
மலர் 46 இதழ் 23
பிரபல மார்ச்சு 19

பொன்மனச் செம்மல்

மனிதாபிமானத்தின் மொத்தக் குகையென்று போனது; பொன்மனச் செம்மல் இறந்த தமிழகம் ஏழையாவிலிட்டது; கக்கன் திலகமிறந்து தனிச்செந்தனர்; கொடுத்தச் சிவந்த கரங்கள் ஒன்று போயின.

புரட்சித் தலைவர், பொன்மனச் செம்மல். கக்கன் திலகம், டாக்டர் போன்ற பட்டக்களஞ்சும் எம். ஜி. ஆருக்கு தாந்துக்கு தாது பொருத்தமானது பொன் மனச் செம்மல் என்று வர்ணனைவே. இந்தக் திருபணமாக, அவரது திரை உலக வாழ்க்கையிலும் சரி, அரசியல் வாழ்க்கையிலும் சரி, அவ்வரசர் குறைகூறி விமர்சித்தவர்க்கும் கூட அவரது மனம், பொன் மனம் என ஒப்புக் கொள்ளக் கூறலாம். அந்தப் பொன்னுண மனம்தான் படிப்பறிவா எனது? சிறுவனாக இருந்த அவரைப் படிப்படியாக வாழ்க்கையில் உயர்த்த சென்று, மாநில முதல்வர் பதவியில் அமர்த்தியது. சோமாவீர நினைவிலிருந்து வளர்த்த காரணத்தாலேயே அவரால் சோமாவீர மக்களின் கஷ்டக்ஷேமம் புரிந்து கொண்டு அநுதர பத்துடன் நடந்து கொள்ள முடிந்தது.

திரை உலகில் கொடி கட்டுப் பதத்து பணம் சூழித்த போரேதெ கொடுத்துக் கொடுத்துச் சிவந்த கரங்கள் அவருடையவை. அவருடைய படங்களிலும் தழைப்பதும் குறை கூறி விமர்சித்தவர்க்கும் உண்டு. ஆனால் அவர் படம் எடுத்தது கிரிடிக்குகளுக்குமாக அல்ல. சோமாவீர மக்களின் தலையினை மனத்தில் கொண்டு அவர் படங்களைத் தயாரித்தார்; தற்போதர், அந்தப் படங்களில் அவர் காத்தியப் போற்றினார். - முறை தவறிய காத்திய அல்ல; வீரத்தை வளர்த்தார் - கண்ணுறையை அல்ல; தேர்தலை, குழுக்கம், தேர்ப்பதி. இரக்கம், உறுப்பியு, கடமைகளை அல்ல; போன்ற உயர்த்த குணங்களைத் தவறு திரைப்படங்கள் மூலம் மக்களிடையே அவர் வளர்த்தார். இவை அவருடைய மனிதாபிமானத்தின் மறு வடிவங்களே.

இந்த மனிதாபிமானம் காரணமாகவே ஆட்சிக்கு வரவது அவருக்கு எளிதானது. ஆட்சியில் அமர்த்த பிறரும் பொன்மனச் செம்மலின் மனிதாபிமானம் பணிகளை நொடர்த்தன. இவ்வரசர் சத்துணவின் ஆரம்பித்து இவ்வரசர் காலவாசிகள் வரை பலப்பல பொருள்களை ஏற்று மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்தார். இதனால் பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தில் தவறு என்று விமர்சிப்பது சாத்தியமே. ஆனால் மனிதாபிமானம் என்பது பொருளாதார திவங்கனைக் கடந்து நின்று ஒன்று. பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால் கூட, வேளாண்மையே நடத்திக் காதித் தொட்டுக்கொள் மக்களிடையே வளரவிட்டுப் பண வீக்கத்தைதவிர்த்து விடுவதற்கு உயர்த்தவையும் உருவாக்கி அவர்களிடையே துன்பத்தில் ஆழ்த்துவதை விட, உத்பத்தியான பொருள்களை இவ்வரசராக வடிவத்துவது எல்லையோ மேலானது.

எம். ஜி. ஆருடைய மற்றொரு சிறப்பியல்பு அவருடைய வளர்த்தப் போக்கும் அதன் விளைவாகக் காண்பதுக்கு ஏற்பத் தவறு கொள்ளுகளை மாற்றிக் கொள்ளத் தயக்காத தன்மையும். இந்தப் பரந்த மனப்பாங்கையதாம் அ. தி. மு. க. என்ற பெயரை அ. ஜி. அ. தி. மு. க. என்று மாற்றியமைக்கத் துண்டுகொடு இத்தத்து. இந்த ஒரே ஒரு செயலின் மூலமே அவர் தேர்தல் ஒருமைப்பாட்டிற்கு மிக அழுத்தமாக வளையுத்தி. பிரதேசப்பற்றைக் கடந்து நின்று அனைத்திந்தியத் தலைவராவ் விட்டார். விடுதலைப்புலிகளை ஆதரித்து அரசுக் களாலுவினிலிருந்தே அவர்களுக்குப் பண உதவியும் செய்து வந்த அவர், இந்தியா - இலங்கை ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான பின்னர் பிரதேச நினைவை உணர்ந்து அதற்கு முழு ஆதரவை அளித்தார். சிடுதலைப்புலிகளை அவர் விடுதலைத்துக் கொள்ளவில்லை எனினும் அவர்கள் வலமுறையைக் கைவிட்டு அமைதித் துன்பமும் ஐனதாயவும் உயரவும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று விரும்பிச் செயலாற்றினார். நிராவிடக் கழகம் பாரம்பரிவத்தில் வந்த போதிலும் இதைவுணர்வு மிக்கவராக மாறி மக்களின் மனங்களை மூலக்கொப்பொனதையும் விட அதிக வரக்க உவர்த்தார்.

அவருடைய விடசித்தமும் அஞ்சாத நெருக்கமும் அவர் குண்டடிப்பட்ட நினைவிலும் துணி தின்றன. கடுமைவாக தேர்தல் வரப்பாட்டிற்குத் தீர்விலும் உடமைகளைக் கடைசி வரை உலகிக்கத் துன்புண்.

எம். ஜி. ஆரின் ஆட்சியில் குறைகள் இல்லாமல் இல்லை; ஆனால் அவற்றை எண்ணிப் பார்த்திர தருணம் அல்ல இது. திரைகளை ஏற்று, குறைகளை இட்டு நினைப்பித் தமிழகத்தை அவர் கையு கண்ட உணந்த தீர்க்க உயர்த்த அந்நவரும் உதவி புனை வேண்டிய தேரம்.

இன்று அவர் உடல் அமைதி அடைந்து விட்டது; ஆனால் சாத்தி பெற்று விட்டது; தமிழக மக்களின் இதயங்களில் எங்கெங்கும் வாரும் அமர் ஆனார். எம். ஜி. ஆர். கண்ணர் விட்டுக் கதறும் தமிழகம், இப்படிப்பட்ட ஒரு தவம்புதல்வனைப் பெற்ற தற்காகத் தலைநிலித்துத் திற்விருது.

87-ல்

செ. பக்தவத்சலம்

ச. சகாப்தி பாரமணிமம்

இளஞ்சாமி

மணிசாமி

சுந்தி

இவர்களைப் பாதித்தனவ...

அவரவர் துறையில் தங்களைப் பாதித்த விஷயங்களைப் பற்றிக் கொல்கொடுக்க.....

தான் பொய் கொல்ல முடியுமா?" என்று திருப்பிக் கேட்டார்.

எழுத்தாளர் உஷா சுப்ரமணியம்:

கேடரக்டர் மணிரத்னம்:

இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகப் படங்களைப் பார்த்துப், பல ஆண்டுகளாக திரைப்படத்துறையில் இருந்துகூட அந்தப் புகழ் பெற்ற நடிகரின் படத்தைப் பார்த்தது அதுவே முதல் தடவை. "ஆர்" பிரிஸ்கன் என்று நற்பெயர் வெளிவருபவை என்று பலமுறுத்தி இருக்கின்றன. நான் பார்த்த அந்தப் படம் மிகவும் மோசமான பதினாறு மி. மி. பிரிஸ்கன்; படுமோசமான பிரிஸ்கன். இதை நான் பொருட்படுத்தவில்லை. அங்கில் கஷ்டம் அடிக்கடி திறந்துமுடிக்கொண்டிருந்தன. அளவும் நான் பொருட்படுத்தவில்லை. என்னென்றும், நான் பொருட்படுத்திவது பாத்ததைத்தான். 1987 - இல் நான் பார்த்த பல திரைப்படங்களில் என்னை மிகவும் பாதித்தது அந்தப் படம்தான். அந்தப் படம்தான் சத்யஜித்ரேயின் "பிதா" பாங்காணி.

— இவ்வாறு சொன்ன மணிரத்னத்திடம். "திரையத் தமிழ்ப் படங்கள் பார்த்திருப்பீர்களே. அளவு ஒன்றுகூட மனத்தில் தீரவில்லைவா?" என்று கேட்டதற்கு "இல்லையே!

நான் திரையப் பட்டாலும், 1987 - இல் எத்தனை பேர் தாவக்கொடியும், ஏறுகதைகளையும் படித்திருக்கிறேன். சட்டென்று மனத்தில் தின்றது பாலகிருமாரனின் "நீழல் புத்தம்" தாவத்தான். தற்போது இலக்கியத் தரம் வளர்த்தவை என்று வெளிவரும் பல கதைகளைப் படிக்க முடிவாகிவிட்டன. அவ்வளவு வரட்டு முட்டாக எழுதுகிறார்கள். ஆனால், நீழல் புத்தம்" உலாபாசப் புரிபக் கூடிய முறையில், எழுதப்பட்ட நல்ல இலக்கியத் தரம் வளர்த்த கதை மனித மனத்தில் உள்ளுணர்வுகளை நுட்பமான முறையில் வெளிக்கொண்டது காட்டியிருக்கிறார். சமுதாயத்தின் இன்னொரு மாறுபட்ட பகுதிகளிலிருந்து வரும் இருவர் திருமண பத்தத்தில் மாட்டிக் கொண்டு படும் அவஸ்தைகளைத் தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறார். ஆன் - பெண் உறவுகளைப் பலர் கொண்டுப்படுத்திக் காசாக்கும் பொது, அந்த உணர்வுகளுக்கு அங்கொரம் கொடுத்து மரியாதையை வரவழைக்கிறார். நான் முறை இடைவெளிணைப் பற்றி விளக்குகிறார். மனித உறவுகள் பற்றிக் கொடிட்டுக் காட்டுகிறார். கங்கிரசுடன் பாலகிருமாரன்!

1987 - இவ் இந்தியாவில் மருத்துவத் துறையில் சூழப்பட்ட தக்க கண்டுபிடிப்பு எதுவும் இல்லையென்றாலும், பாராட்டத் தக்க முறையில், பல புதிய முயற்சிகள் அறிமுகமாகி இருக்கின்றன. அவற்றில் நான் மிகவும் போற்றி வரவேற்பது 'Beilon Coronary Artery Plasty' எனப்படும் இதய நோய்க் கட்டுப்பாடு. இவ் வந்திருந்த அருகத்தவ் வகுத் துக் செய்ந்நம் ரத்த நாளம் ஒரிடத்தில் அங்ங் பட்டுப் போய்க்விட்டால், எப்போதும் சரிதரி ஒன்றுதான் வழி என்று நினைவது மாற்றி, இத்தப் பணியி் விவ்ச்சை பரவ் ஆரம்பித் திருக்கிறது. உம்மையி் ஏதோ ஒரு வாதியான பகுதியிலிருந்து ரத்த நாளங்களில் மூலம் மெலிகாள்வதொரு கருவியை ஒரு குழாய்வுடன் இரூத்து உட்புகுத்தி, அடைபட்டிருக்கும் பகுதியை மெல்ல மெல்ல அடைகிறார்கள். பணிய் சந்திர விரியும் போது ரத்த நாளமும் இவ்வொரு விரியுடைய அடைப்பு ரத்த ஓட்டத்தில் கரைந்து ஒடிச் சென்று விடுகிறது. அடைப்பு நீங்குகிறது. இப்போது முறையில் செய்ப்பதும் இத்தச் சிவ்ச்சை செய்வதில் டாக்டர் கிரிதத்தால் செய்ப்படுகிறது.

செவியர் வழக்கறிஞர் காத்தி:

1987 - இவ் எத்தனையோ உயர்த்திமன்ற உச்சத்திமன்றத் தீர்ப்புகள் வந்திருந்தாலும், எவ்வுரு நிலை தவ்வுடன் தொடர்வது பச்சை உப்பா அறநிலையம் (Pachaiappam Trail) பற்றிய வழக்கொன்றில் தீர்ப்பிகள் ராமசாயி யும், பெல்லியும், வழங்கிய தீர்ப்புத்தான். அறநிலையங்கள் எல்லாம் தமக்கென சில தல்ல சூழிக்கொள்கை வழக்குக் கொண்டு, மக்களுக்காகத் தொண்டு செய்ந்நு கொண் டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட அறநிலையங் களில் செயல்பாட்டில், அரசாங்கம், ஓர் ஆணை யின் மூலம் மூக்கை நுழைப்பது எவ் வளவு தவறு என்பதை தீர்ப்பிகள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். பல்லேறு உயர்த்திமன்றம், மற்றும் உச்ச தீர்ப்பிமன்றத் தீர்ப்புக்களால் அவ்வி ஆரம்பித்து சொல்லு தீர்ப்பு இது. அறநிலை யங்களில் உள்ள பணம் பொது மக்களின் தன்மைக்காகச் செலவிடப்படுகிறது. அத்தப் பணத்திலும் கொள்ளை அடிக்கலாய் என்ற மனப்போக்கில் கொண்டு வரப்பட்ட அரசியல் ஆணைகள் கண்டனம் செய்து வெளியிடப்பட்ட இத்தத் தீர்ப்பு 1987 - ன் மிகச் சிறந்த தீர்ப்புக்களில் ஒன்று.

கவிஞர் இன்னுலாய்:

தங்கைச் சரியானபடி பிறருக்கு உணர்ந்த சமுத்துப் பெண் கவிஞர்கள் பதினாறு பேர் தேடிக்கொண்ட சொற்களாக 'சொல்லாத சேதி' என்ற கவிதைத் தொகுப்பு வந்திருக்கிறது. 'ஆணின் அடக்கு முறையையும், அரசியல் அடக்கு முறையையும்' இவர்கள் இதில் கண்டனம் செய்கிறார்கள்.

"சொந்த ஊரில் நடக்கிற ஆரம்பப் பள்ளி ஆண்டு விழாவுக்கு அமைச்சர் வர மறுத்துட்டாரேமே... ஏன்?"

"அந்தக் காலத்தில் அவரை மூன்றாம் வகுப்பில் மூன்று வருஷம் கிடைக்கவில்லை ஆக்கிரம் இன்னும் அடக்கவில்லையாம் அவருக்கு!"

— சாதிக்காரர்.

இவ்வெறி அரசுகளில் வன்முறை, உரிமை கோரும் முயற்சிகள் எல்லாம் சிதைக்கிறது. பெண்களைப் பாலியல் ரீதியாகப் பலாத்காரம் செய்கிறது. மானுடத்தின் கறை படித்த இத்த வரலாறு, இன்னும் சமீபத்தில் தொடர்கிறது.

இத்தக் கொடுமைக்கு எதிரான ஒரு குரலாகத்தான் சி. சிவரமணிமீது 'முனைப்பு' என்ற கவிதை ஒலிக்கிறது.

"பெண்களால் சிதைக்கப்படும் பிரேதத்தைப் போன்று, சிதைக்கப்பட்டோர்...

என்று தொடங்கும் இக்கவிதையில் அத்தப் பலாத்காரக் கணங்களில் அவன் போராடிய அவலம் இவ்வாறு:

என்னை மெகத்திற்குள்ளும்
மண்ணிற்குள்ளும்
மறைக்க எண்ணிய வேளையில்
வெளிச்சம் போட்டுப் பார்த்தனர்,

பிறகு... 'என்றைக்குமே அவன் தலைகுனிந்து போனதாய் அவர்கள் கண்கள் கண்டனர், ஆனால்...'

நாம் வாழ்ந்ததென்
வாழ்நாளெல்லாம் நானாக
இருக்கின்றந்த பயங்கரங்களின் ஊடாக
நான் வாழ்ந்ததென்.
இன்னும் வாழ்கிறேன்,

நமது புலன்கள் மரத்துப் போனமையிருந்தால் அவனை நாம் இன்னும் அடையாளம் காணலாம்.

1987 - இவ் நாம் படித்த பல கவிதைத் தொகுப்புகளில் என்னைப் பாதித்தது இத்தத் தொகுப்புத்தான்.

பேட்டி: பிரியன்

சென்னை 24. நேற்று 7-ரை அங்கத்தினர் இரண்டாம்
நின்று அங்கத்தினர் இரண்டாம் வேண்டுகோள் ஒன்றை
விடுத்தனர். அவர் திரை, தன் தாழ்வுச் சமீபத்தையுள்
விட்டு அங்கத்தினர் இரண்டாம் வேண்டுகோள் ஒன்றை
பெற்றுச் சென்றனர்.

சென்னை-24. நேற்று 7-ரை அங்கத்தினர் இரண்டாம்

[illegible][illegible]

மத்தியப் பேரவை..

[illegible]

Case 3:05-cv-00001 Document 1-1 Filed 02/02/06 Page 1 of 1

“தொண்ட” படம் பார்த்து விட்டு மிகத் துரத்தப்படும்
வெளியே வந்தேன். தடிப்பு, தொழில் துட்பத்திற்கு
அவ்வளவு துருகு இருக்கையில் அதன் செறிவி மிக
உயரமாக இருப்பது என்று மனம் கொடுத்தேன்.
“தொண்டரை, சட்டமேரோது துட்பத்துக்களில் ஒரு
பகுதியை ஒரு தடர் ஒழுங்குக்கு உதவுகதாரென
தருவது” என்று ஒரு வணிகர் என்னையும் மேலு
தருகார் பதிலிவைத்துவருவர் என்று என்ன அருகார்?
இப்படிவெளியே செறிந்தும் கொடுத்தும் கொண்ட
பகுதி மேலு, துட்ப விட பதிலிவைதொண்ட படத்துட
பற்றி எழுதிக்கொடுத்தும் பதிலு, அளக்கமடைந்தேன்.
என் கண் புண்ணுக்கு கருநீட்ட மாதிரிக்குத்து,
தன்னைத் துரத்த படக்களத்து என்ன மனமடைந்த
பாத்தருக்கம்.
செவ்வை-நீர். செவ்வை.

இதனக்கு பெயர், மதம், தாது என்பதே தெரியாதது என்பது போல் தகுதியற்ற விதமான தேர்வில்லாத மொழிவாரியம் வாழ்க்கையின் அடிப்படைகளில்லாத அறிவும் போதுமானதே என்பது போதுமானது. சந்திரசேகரனாகவும் இருக்கிறது.

**மகிழ்ச்சிகரமான பிறந்தநாளா உங்களுக்கு!
மகிழ்ச்சிகரமான மணநாளா உங்களுக்கு!**
பிறந்த நாள் - மணநாட்களை முழு
வித்தியாசமான முறையில் கொண்டாடுங்கள்

பிறந்த நாள், மணநாட்களை மகிழ்ச்சியாக கொண்டாடும் பழக்கம் உங்க முழுவதும் அமைவதற்கும் பொதுவானது. ஆனால் சின்னஞ்சிறார்கள் விஷயத்தில் இவ்விதம் இன்னும் அதிக முக்கியத்துவம் அடைகிறது. இங்கொண்டாட்டங்களுக்கு வரது ஒரு தடைமில்லை.

விருத்தும், இனிப்பு வழக்குதலும் வேடிக்கை விளையாட்டுகளும் இவ்விதங்களில் தனித்தன்மையாகும். மலர் மாலைகள், அன்பளிப்புகள், பணம் இவைகள் தம்மை விரும்புபவர்களால் தங்குக் கொடுக்கப்படுகிறது.

ஆனால் இவைகள் அனைத்திற்கும் பணமே மிகவும் அவசியம். இந்த சந்தர்ப்பங்களில் நாம் எப்போதாவது எளிதானதையும் தோஷத்தோடானதையும் சிந்தனைவரவது என்னிப் பார்ப்போமா? தேவையுண்டோருக்கு ஒரு தங்கை செந்தல் என்பது தங்கு திருப்தியளிக்காதா?

இதற்கு விதான்களை சிறப்பாகக் கொண்டாடுங்கள். ஆனால் அன்பையும், இரக்கமும், ஆசியும் வேண்டி தீர்க்க அளவடைக் குழந்தைகளைப் பற்றியும் சிந்தி என்னிப் பாருங்கள்.

இப்படிப்பட்ட ஆதாரத்தின்மீது தங்குமுகை ஏதாவது நாம் வழங்காவிட்டாலும், மேற்கண்ட கொண்டாட்டங்கள் திறவுதரது. இங்கொண்டாட்டங்கள் ஆண்டிற்கு ஒரு முறை தான் வருகிறது. அடிக்கடி வருவியவையே. அந்தரில் இக்குழந்தைகள் மீதும் கருணைப் பார்வை விழுமானால் அவர்களுடைய வாழ்த்துக்கள் உக்கமையும், தங்களுக்கு உரியவர்களையும் வாழ வைக்கும்.

தங்கள் தங்கை தங்கை தங்கைகளை ஒரு பொது நிதியாகவோ அல்லது கட்டிடமானியமாகவோ அளிக்கலாம்.

உதாரணத்துடன் செயல்படுங்கள். திருத்தி கொள்ளுங்கள். சிவானந்த ஆசிரமத்திற்கு தாராளமாக உதவுங்கள்.

தங்கள் அனுப்பும் தங்கைகளை "சிவானந்த ஏகம்பதி சேவாஸ்ரமம்" என்ற பெயருக்கு பணமாக, அஞ்சல் ஆணையாகவோ, காரோணியாக அளிக்கலாம்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

நிர்வாகி,

சிவானந்த சரம்மபதி சேவாஸ்ரமம்"

நெ.20, கம்பர் தெரு.

கிழக்குத் தாம்பரம், சென்னை 600 059.

தொலைபேசி எண்கள்: 401078, 402354

1977-78-ம் ஆண்டு வித்யாபார்த்தி கமிட்டி உறுப்பினர்கள்

மதுரைக் ஸ்ரீ.கோவிந்த தீகதிதரங்கனம்-1942-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு தொடர்ந்து நடந்து வரும் வேத பரட்சைகளையே மேற்படி அறிவிப்பானது நாய போல் இயங்கிக் காப்பாற்றி வருகிறது. தற்போது பாட சாலைகளில் தேர்வுமுறைகளில் வேதாத்யயனம் செய்வது வருகின்றன. அவர்களுக்கு முழு நான் உணவளிக்க உதார்க்கு 2500/- ஆகிறது. இந்த நாமம் திரைக்காட்சி நடக்கக் கு 2500/- மூலதனம் ஏத பற்றித்தியோ அல்லது அல்லப்போது கு 2500/- அனுப்பியோ ஒரு ரூபியிட் டிஸ்கத்தில் உணவளிக் குள் அளிக்கவந்தும் பங்கு கொள்ளக் கொடுக்கிறது.

தங்கொண்டி அனுப்ப வேண்டிய பெயரும் முகவரியும்;

அத்னவத வித்யாசார்யா மதுரை ராஜா ஸாஹேப்

ஸ்ரீ கோவிந்த தீகதிதர் புனவ ஸ்மரண ஸமிதி

D-76, முன்னுலது கிராஸ் தெரு, ஸ்ரீநகர் காவனி,

கும்பகோணம்-612 001.

இந்த தங்கொண்டிக்கு 800 விதியின்படி வருமான வரிவிலக்கு உண்டு.

விவரமறிந்தோர் நாடுவது
ஆஸ்ப்ரோ ஆறுதல்

அதி உன்னதமான
தலைவலி
நிவாரணி

உலகமெங்கும் பல லட்சம் பேரின் நம்பிக்கை மருந்து

தலைவருக்காக.

“எனது சிவநீரகந்தை விற்கத் துணிந்தேன்!”

— அதிர்ச்சி தரும் ரிப்போர்ட்

இருபத்தைந்து வயது இளைஞரின் சிறு நீரகம் ஒன்று தடுத்த என்மாவத்திற்கு வழங்கப்பட்ட தயாராய் இருக்கிறது என்று நம்பித் தலில் வந்த விளம்பரத்தைக் கண்ட தம் நமக்கு ஒரு ஷாக! த. அடிவாகக் கோளவிலிருக்கும் அந்த விளம்பரதார இளைஞரைச் சந்தித்தோம். “சிறுநீரகத்தை விற்க வேண்டிய அளவுக்கு என்னை பிரச்சினை?” - அவரிடம் கேட்டோம்.

“எனக்கு அவசரமாக இருபத்தைந்தாமிரம் ரூபாய் பணம் தேவை. அதுதான் காரணம்.”

அதற்குச் சிறுநீரகத்தை விற்கத்தான் ஆக வேண்டுமா?

“வேறு வழி எனக்குத் தெரியவில்லை!”

அப்படியென்ன அவசரத் தேவை?

“என் முதலாளிக்குத் தர வேண்டியிருக்கிறது.”

எதற்காகத் தர வேண்டும்? ஏதும் அவரிடம் கடன் வாங்கியிருக்கிறீர்களா?

“கடன் ஏதும் வாங்கவில்லை சார். அது ஒரு சோகக் கதை. சொல்கிறேன். எனது சொந்த ஊர் திருநெல்வேலி மாவட்டம். அம்மா இல்லை. அப்பா மட்டும் தான் அங்கே இருக்கிறார். மிகைத்தம் வீட்டு வாடகையில் தீவனம் நடத்துகிறார். சகோதரர்கள் அவரவரும் தங்கள் வேலைகளுக்காக வெளிநாடுகளில் இருக்கிறார்கள்.”

நான் கோளவிலுள்ள திவ்யன் என்னும் பிரஷர் குக்கர் ஏஜென்ஸியில் செல்ஸ்மேனாகப் பணிபாற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன். அதனால் மாதத்தில் இருபது ரூபாய்கள் வெளிநாட்டில் சுற்றுப்பயணம் செய்து பணம் வரதல் செய்வேன். வறுமையான பணத்தை அப்படியே எடுத்து வந்து முதலாளியிடம் கொடுப்பேன். இதுதான் என் வழக்கமான வேலை.

“இந்த நிலைமையில் நான் கடந்த 3.11.87 முதல் 20.11.87 வரை செலம் போன்ற இரங்கலில் சுற்றுப்பயணம் செய்து கமாரி பதிவைத் தாரையில் வாரியலாவ பணத்தையும் மற்ற தன்தாலேஜைகளையும் குடிகேளில் வைத்துக் கொண்டு கோளவிலுக்குத் திரும்பினேன். செலத்திலிருந்து புறப்பட்ட பஸ் சரோடு பஸ் திவ்யத்தில் நின்றுபோது, என் அருகிலிருந்த நபரிடம் என் குடிகேளையப் பார்த்துக் கொள்ளச் சொல்லிவிட்டுச் சிறுநீர் கழிக்கச் சென்றேன்.

நான் திரும்பி வந்தபோது குடிகேளையக் காணவில்லை. பக்கத்திலிருந்த நபரோ நான் வரும் முன்பே, கீழேயுள்ள கடைகளில் செல்கட்ட வாங்குவதற்காக இறங்கிச் சென்று விட்டிருப்பதைப் பாக்கெட்டில் வந்து கொண்டிருந்தார். என்ன செய்வது? குழம்பிவிட்டேன் பஸ் ஸ்டாண்டிலிருந்து நேரில் ஸாரிடம் முறையிட்டேன். அவர்கள் டவுனுக்குச் சென்று சிபி ஷாப்பில் புகார் கொடுக்கச் சொன்னார்கள்.

அப்போது இரவு கமாரி ஏழேழுமக்கால் மணி இருக்கும். சரோடு தரைக் காவல் நிலையத்தின் சப் - இன்ஸ்பெக்டரிடம் நடந்ததைக் கூறினேன். புகார் பதிவு செய்து கொள்ளேன். அப்போது அவர், பணத்தை நானே மறைத்து வைத்துக் கொண்டு தாசில்தானிலுள்ள என்வெலோ, என் முதலாளியும் வந்து புகார் கொடுத்தால்தான் பதிவு செய்ய முடியும் என்று சொல்லி, வேறுமுகே ஒரு வெள்ளைப் பேப்பரில் மட்டும் எழுதி வாங்கிக் கொள்ளார்.

நான் வேறு வழியின்றி சரோட்டிலிருந்தே என் முதலாளிக்குத் கத்தியடித்து விஷயத்தைக் சொல்வேன். எனது தன்தாலேஜைக்குத் விஷயத்தைக் கொல்லி, அடுத்த நாள் செலவுக்குப் பணமும் எடுத்து வரச் சொல்வேன். அவர்கள் அப்படியே அடுத்த நாள் வந்தார்கள்.

அதேவதும் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்றேன். அப்போதுதான் புகாரைப் பதிவு செய்தார்கள். அதுவும் முதல் நாளை தெதி, நேரம் போன்றவற்றை எழுதச் சொல்லி என்னைக் கைவெழுத்துப் பெற

முக்கள். அப்போது, என்னிடம் இருபத்தைத் தாயிரம் ரூபாய்க்குப் பாண்டு எழுதிப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். - ஒரு மாத காலத்திற்குள் பன்னிரண்டு சதவிகித லட்டியுடன் அந்த இருபத்தைத் தாயிரம் ரூபாயைத் திருப்பித் தருவதாக நான் உறுதியளிப்பதாக எழுதிப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். சாட்சித்து எடுத்து தன் பணரபிய கைவெழுத்துப் போட வைத்தார்கள். பிறகு நான் என்ன செய்வ முடியும்? ஒரு மாத கெடு முடியும் நினைவத்துடன் வேறு வழியின்றி என்னு் விறுதலும் ஒன்றைக் கொடுத்து அப்பணத்தைப் பெறத் துணிந்தேன். வேறு வழியில்லை...

"என் இல்லை? உங்கள் சகோதரர்களிடம் கேட்டுப் பெற்றிருக்கலாமோ?" என்று நான் கேட்ட போது, "நான் யாரிடமும் கேட்கத் தயாராய் இல்லை. முடிந்தவரை என் சொந்தக் காலியேயே நிறைவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்..." என்று நவீதன் என்ற அந்த இளைஞர்.

சரி, நவீதனிருக்கின்றான் முதலாளி கே. வி. லா என்ன சொல்கிறார்? அவரைச் சந்தித்தோம். "அந்தப் பணத்தை நிறுவனிய அவன் இழந்து விட்டானா அல்லது தாயினை எடுத்துக் கொண்டு விட்டானா என்பதைப் போலீஸ்தான் விசாரித்துக் கண்டறிய வேண்டும்..." என்று குரே வரீயில் சொன்னார். தவிர, விசைக்கமாகப் போ அல்ல தயாராய் இல்லை.

ஆக மொத்தம் நாம் என்ன முடிவுக்கு வரலாம்?

கமர் பதிர்ந்ததாயிரம் ரூபாய் அளவுக்கு ரூபிகளில் இருக்கும் போது அன்று நவீதனிருக்கின்றான் அல்லவையா அல்ல சிவமாக உட்கு கொண்டதை மன்னிக்க முடியாதுதான். பல்சமீய ஒரு சக பணியிற் ப் பொ டுமைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று கூறி விட்டுப் போனது பொறுப்பற்ற செய்கை.

ஆனால் நவீதனிருக்கின்றான் தாயினை பணத்தை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு திருட்டுப் போய் விட்டதாகப் பொய் சொல்கிறார்.

என்பதையும் நம்ப முடியவில்லை. அப்படி ஏமாந்துவது அவர் தோக்கமாக இருந்தால் தவறு விறுதலத்தை விற்றேனும் பணத்தைத் திருப்பித் தருகிறேன் என்று சொல்லுமாரா? அதற்கான நடவடிக்கையில் இறங்குமாரா?

விறுதலத்தை விற்றதாகக் கூறுவதும் விசைப்பரம் செய்ததும் கூட தன் மீது அது தாய் பிறக்க அவர் நடத்தும் தாடகம் என்று ஒரு வடிக்கறிஞர் வாதாடக் கூடும் என்றாலும் அந்த வாதத்தில் வலிமை இராது என்றே தோன்றுகிறது.

நவீதனிருக்கின்றான் வேலைக்கு வைத்துக் கொண்ட திறவனும், பணம் கலெக்டரனுக்கு அவரை அனுப்பத் தீர்மானித்திருந்த போது முன் கூட்டியே செக்ஷனிட் டெபார்ட்மென்ட் யாசினிடிக்க வேண்டும் அல்லது இதற்கென உள்ள இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் திட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்க வேண்டும், இரண்டு அம்சத்திலும் நவீதனிடமுத் தவிர்ப்ப தாயினை தோன்றுகிறது.

போலீஸார் நடத்து கொண்ட விதம் தான் ஆதரவாகவாய் ஆட்சேபிக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது.

●● சரோடு பஸ் ஸ்டாண்டிலிருந்து போலீஸாரிடம் ரூபிகெல் இருந்து பற்றிப் புகார் செய்த போது அவர்கள் திருடனாய் பிடிக்க உடனே ஆர்வம் காட்டாமல் இருந்ததென்?

●● கிதகு கொடுத்தவர் புகார் கொடுக்கச் செய்த போது அந்தப் பதிய செய்வாமல் அந்தச் - இன்ஸ்பெக்டர் நவீதனிருக்கின்றான் முதலாளி வந்தால்தான் புகாரைப் பதிய செய்வ முடியும் என்று சொன்னது எந்த விதத்தில் நியாயம்?

●● அடுத்த தான் பதிய செய்த புகாரை முதல் தான் தீதிவிட்டதற்கு என்ன காரணம்?

●● புகார் விடைத்ததும் அந்த விசாரித்துப் புலனாய்வு மேற்கொள்வதில் ஆர்வம் காட்டாமல், போலீஸாரே நவீதனிருக்கின்றான், பான் டெமுதிவாங்குவதில் ஆர்வம் காட்டி வது ஏன்?

●● நவீதனிருக்கின்றான் மீதே போலீஸாக்குச் சந்தேகமிருக்குமானால் உட்கு ஒரு மாத காலத்துக்குள் அதனைத் துப்புத் துலக்கி உண்மையைக் கண்டறிந்திருக்க அவர்களால் முடியுமா?

●● சரோடு பஸ் நிலையத்தில் அடிக்கடி இப்படி ரூபிகெல் திருட்டு தடை பெறுவதாகப் பவரம் பெரிச் கொள்ளும் சூழ்நிலை விந்தான் போலீஸ் இப்படி மேத்தனமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது!

— போலீஸ் மேஷின்காரிகள் தெரடியாகத் தலைவிட்டு ஆர்வம் காட்டி விசாரிப்பாரா கரை?

— நமது திருபரீகன்.

புகைப்படம்: கே. வி. ஆனந்த்

இவர்: அந்த வரலாற்றுக்கு ஒரு தடவை ஒட்டுக் கேட்க மட்டும், கரெட்டா வந்து விடுவீர்களே...?

அரசியல்வாதி: நான் என்னுள்ள பணம் ஈட்டும்...? அந்த வரலாற்றுக்கு ஒரு தடவைதானே தேர்தல் வருது...

— கரவுதான் வெவ்வேறுபாதிப்பா.

இமயம் முதல்
குமரி வரை
அனைத்து
மாநில ரகங்கள்!

பட்டு, பிரின்டட் சில்க், பாலியம்டர், ஷிபான்,
பருத்தி ஆகிய ரகங்களில் புடவைகள் மற்றும்
ஷர்ட்டிங், சூட்டிங்குகள், டிராபும் அனைத்து மாநிலக்
கைத்தறி ரகங்கள்.

14-12-87 முதல் **20** சிறப்புத்
பேரங்கல் வரை தள்ளுபடி

ஹெண்ட்லூம் ஹவுஸ்

(முழுமையும் ஏராளப்புகள்) மத்திய அரசு ஆதரவு பெற்றது.

- 7, ரத்தன் பஜார், சென்னை - 5.
  - 134, பேலன் ரோடு (PIC பிள்டிங்) மதுரை - 1.
- ஏராளமான அளவும் வீடுமுறை நாட்களிலும் விற்பனை உண்டு.

மூச்சிறைத்தது.

நாலு படிக்கைத் தொட்டிற்று ஏற முடியாமல் அடிவயிற்றின் கனம் ஆரீன அசத்தியது.

தொண்டைக் குழியில் என்னவோ சிக்கிக் கொண்ட மாநிரி மூச்சு சிரமத்துடன் வெளிப்பட்டது.

வசந்தா அரை நிமிஷம் மெல்படியில் நின்று தன்னை ஆகவாசப்படுத்திக் கொண்டாள்.

இன்னும் ஏற வேண்டிய படிகள் பூதமாய்ப் பவமுறுத்தின.

தினமும் இது ஓர் அவஸ்தை...

வந்தோமா, இருக்கைகளில் சென்று அமர்ந்தோமா, வேலைமயமானவென்று கவனிக்க ஆரம்பித்தோமா என்று இல்லாமல், இரை தின்ற மலிப்பாம்பு மாநிரி மெல்வ நுன்று மாடிக்கீன ஏறி, அலுவலகத்துக்குள் காலடி வைக்கையில் போதும் போதும் என்றுதான்

கொண்டு தோள்கிறுத்து தொங்கிக் கணமாய் கணத்தது.

அன்று மாலை அவனுடைய நெருங்கின சிநேகிதி ரோஸலினுக்குச் சாந்தோம் சர்க்கில் திருமணம், இவன் செவ்வு கொண்டதைப் போல அல்லாமல், பெரிவயர்கள் மூன்று நின்று செவ்வு வைப்பதால், சர்க்கில் உற்றாரும், உற்றாரும்முதல் தட்புடல் அமர்கனத்துடன் நடக்கவிரும்பும் வைப்பவம்.

இவன் வீட்டுக்குத் தானே தேரில் வந்து ரோஸலின் அழைப்பிதழைத் தந்து "உங்கல்யாணத்துக்கு என்னை நீ கூப்பிடாத மனசை வச்சிக்காம, நானே தேர்வ வந்திருக்கேன்... உட்பாயம் சர்க்குக்கும் தொட்டித்து வீட்டுவ தடக்கப் போற விருத்துக்கும் வத்திருங்க...." என்று கூப்பிட்டு வீட்டுப் போயிருக்கிறான். அவசியம் போவே தீர வேண்டும், எய்லாம் சரிபாக இருந்தால் ஆய்வுக்கு அரை நான் வீவு எடுத்துக் கொண்டு, வீட்டுக்கு வந்து, நிதானமாய் அவங்கரித்து, மாதவனுடன் சேர்த்து சர்க்குக்குப் போயிருக்கலாம், இதுதான் போன வாரம் அவர்கள் போட்ட திட்டம். ஆனால், மாதவனுக்குத் தான் நாலு நாளாகக் காய்ச்சலான காய்ச்சல் வகுத்தி எடுக்கிறதே!

ஆவியிடுகிறது.

சாதாரண நாட்களிலேயே இப்படி லொங்கு லொங்கென்று மாடிப்படிக்கையில் ஏறுவது அவளுக்குப் பிடிக்காது. இப்போது கல்கைக் கட்டிக் தொங்கவிட்ட இனையில் வயிற்றுக் கனமையையும் கமத்து கொண்டு, பத்துப் படிக்களுக்கு ஒரு தரம் சிரமப் பரிசாரம் செய்து, நாலு பேர் தழுட்டாகச் சிரிப்பதை வட்சியம் செய்வாமல் ஏறி வருவதற்குள் "ஏ" என்றுதான் அலுத்துப்போகிறது. வசந்தா தனக்குத்தானே "பச்சு" என்றுதான் கொட்டிக் கொண்டு, புடைவைத் தலைப்பால் தெற்றியில் குண்டு சி குண்டுசியாகத் துளிர்த்த லியர்சயத் துளிகளைத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

நின்றது போதும் என்கிற எண்ணத்துடன் கொஞ்சம் வேகமாகப் படிக்கையில் ஏற முற்பட்டாள்.

வழக்கமாகச் சமைக்கும் டிபன் டப்பா அடக்கின சைப்பைபோடு, புடைவை ரவிக்கை வைத்த மற்றொரு சைபும் சேர்த்து

சல் வகுத்தி எடுக்கிறதே!

நூற்றி இரண்டு, மூன்று என்று தனக் கட்டியை எடுத்து வாய்க்குள் அடக்கிக் கொண்ட மாநிரி, எப்போது தர்மாயிட்டாரை தாக்கடியில் வைத்தாலும் சரசரவென்று பாதரசம் இந்தக் கோடியிலிருந்து அந்தக் கோடிக்குத் தாவி விடுகிறது! மூன்று இரண்டு நாட்கள் என்னடா இது. ஸைப்பாவிட் கியர் பாயிடா இருந்து விடுமோ என்று பயமாகக் கூட இருந்தது. ஆனால் கரித்தரின் கருவியால் இன்று காலை நூறுக்கும் நூறாவாக டெம்பரேச்சர் இருக்கிறது ஆறுதலான சமை சாரம்.

ஏற்கெனவே, எண்க்காக நீ ரெண்டு நான் வீவு எடுத்தாக்... இன்னுக்கும் வேணும் வக... போயிட்டு, அப்படியே உள் ப்ரெண்ட் கல்யாணத்துலேயும் தலைவக் காட்டிட்டு வந்திடு. வீட்டுக்கு வத்திட்டு இங்கே விருத்து போறதுங்க. அது வேற அலையணும்... சாந்தோம் சர்க்கு உள் ஆய்வு போர்த்து பக்கம்தானே?" என்று காலைநில் கணவன் கூறிய வார்த்தைகளில் ரியாயம் இருப்பதை உணர்ந்து மறு பேச்சில்லாமல், பட்டுப் புடைவை ஒவ்வை எடுத்துப் பையில் வைத்துக் கொண்டு கிணம்பி வத்திருக்கிறான். .

நாலுமணி அளவில் ஆய்வு இடம் வெட்டி வெட்டி

சிவசங்கர்

முகம் கழனி, உடை மாற்றித் தயாராகிக்
கிளம்பினோம், ஐந்து மணிக்குள் சர்ச்சில்
இருக்கலாம்... மெய்விவாகச் சடங்குகள்
நடந்து முடிக்க ஒரு மணி நேரம் என்று
வைத்துக் கொண்டாலும், ஏழுக்குள் வீட்டுக்
குப் போய் விடலாம்.

"இருடல் பஸ்சு-க்காகக் காத்துவிட்டு
நின்று அஸஸ்தைப் பாடே வச, அட்டோ
ஒண்டிப் பிடிச்சுக்கிட்டு வசதியா வந்திடு,
என்வ?"

புறப்படும் நிமிஷத்தில் பரிசுடன் மாத
வன் கூறின் வார்த்தைகள் நினைவுக்கு வர.
வசந்தாவின் உதடுகளில் கிளினதாய் முது
வல் ஒன்று உட்பிக்கத்திலிருந்து சிறிவது.

என்ன இருந்தாலும் மாதவன் காட்டும்
அன்பு, அக்கறைவின் பரிமாணமே அவாதி
தாம்...

பின்னை வெண்டாம், கர்ப்பத்தைக் கைத்து
விடு என்று பிடிவாதமாக முரண்டி, இவன்

அதைவிட உறுதியாக நின்று மறுத்தபோது
மாதவனுக்குக் கழுத்து வளை கொபம்தான்.
கிட்டத்தட்ட ஒரு மாதம் போவச் சேர்ந்தாற்
போல் இரண்டு வார்த்தை பேசாமல் அழுக்
கமாக இருந்து தன் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்த
வன்தான். ஆனால், நாட்கள் போகப்
போகத் துளித்துளியாக அந்த மனஸ்தாபம்
குறைந்ததுதானே கடைசியில் நடந்தது?

அவ்வப்போது இவன் உடம்புக்கு முடி
யாமல் தலைநறல், கார்த்தியுடன் மயக்க
மாய்ப் படுத்தாலோ, அல்லது 'அசதியா
இருக்கு மாத' என்று முன்பி அசந்து உட்
கார்ந்தாலோ மட்டும் வைப்பிட்டாசாய்த்
சரீரென்று 'இதுக்குத்தான் கொண்ணேன்
இது கொள்ளு மனு' என்று கத்துவது உண்மை
தான். வங்குதும் இவனிடம் காட்டும் அன்
பில் எந்த மாற்றமும் இல்லை என்பதை
ஒப்புக் கொண்டே ஆகவேண்டும்.

அதுவும்...

“மணிகைக் கடைக்காரர் கொடுத்த காவண்டரே இது?”

“ஆமாம். எப்படி கண்டுபிடிச்சே?”

“முதல் நேரத்தில் மணிகைச் சாமரன் வாய்க்கு முன் பழைய பாக்கியைக் கொடுத்துக் கட்டைத் தீர்த்து விடு” என்று அச்சிடிக் குச்சே!”

— வலிதா செல்லப்பா.

வசந்தா ஒரு தரம் தங்கைய அசைத்துத் தள்ளித்தாரென கலுக்கிக் கொண்டாள்.

எதற்கு? பழங்கதை எல்லாம் எதற்கு?

இப்போது கதைய கருக்கமாக உள்ளது. கொப்பாம்பு குறைந்துள்ளது என்பதுதான் முக்கியம்... அதைவிட்டு விட்டு வேண்டாத பழங்கதை ஆராய்ச்சி எதற்கு?

நிட்டா மிட்டாவு நாலரை மணி கமரக்குத் தயாராகி அக்கொண்டை மட்டும் சொல்லி விட்டுக் கிடைப்பேவன், சரிச்சை அடைத்து அங்கு குழுவியிருந்த நம்பிக்கையோடு சேர்ந்து கொண்டாள்.

பல பரிச்சயமான முகங்கள்.

“அட... வசந்தா மோவா? எப்படி இருக்கே? கண்டாறுக்கு வியா? எத்தனாம் மாசம்? போய்வுது... அண்ணையையும் கொல்கியும். எதுத்துக்கி”டாஹும் ககமா, மறிக்சியிர இருந்தாச் சரி... என்ருர்கள் சிவர்.

தம் மத்திலி விடைக்காத மாப்பிள்ளை கனா? அத்தனையும் விட்டுவிட்டு வேற்று மதத்தைச் சார்ந்தவனோடு ஒழுப்போனவனோடு எங்களுக்கு என்ன பேச்சு? என்று அடைதியமாய் முகத்தைச் சிவர் திருப்பிக் கொள்ள—

சட்டென்று யார் வண்ணிலும் விழாத இடமாகத் தோந்தெடுத்து நின்று கொண்டாள் வசந்தா.

ரோஸலின் குடும்பத்தாரை அண்ணனுக்கு நம்புருவெ தெரியும்... ஒருவேளை வந்து விடுவாரோ?

பயமாக இருந்தது... நேருக்கு நிற அண்ணையோ, அண்ணையையோ பார்த்து விட்டால் என்ன செய்வது என்பதென படபடப்பு எழுந்தது...

தனியாக வந்தது அசட்டுத்தனமோ?

போய் விடலாமா?

ரோசலின் துன்பமடிகுக்கையிலேயே வுருகைச் சுடங்கு துவங்கி விட, வசந்தா படபடப்பைக் குறைத்துக் கொண்டு வுருக்கிட்டாயமாகக் கவனத்தை வரவழிக்குத் திருப்பினாள்.

சாமிவார பூசைக்குரிய திருகரைகள்

அணித்து, பணிவாரோடு ஆய்வு வாகனத்தில் நின்று மணமக்களை வரவேற்று வரவேற்று புனர் வழங்கினார்.

“அம்பு மிக்க மணமக்களே. திருமணத் திருவருத் சாதனத்தை முறையே நிறைவேற்றி, இறைவனின் அருள் பெற அவரது திருச்சன்னிதியை நாடி வந்திருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய இன்று திருச்சனையும் மகிழ்வித்து. ‘பரமனின் திருமுன் பக்தியுடன் வரவ’ என உங்களை அன்புடன் அழைக்கிறேன்.”

வரவேற்று முடித்ததும் பணிவாரன் முன்னே செல்ல. ஒரு மணமக்கள், பெற்றோர், சாட்டிகள் என்று ஒருவர் பின் ஒருவராக அலைவரும் பீடத்தை நோக்கிச் சென்ற போது வுருகைப் பாடல் பாடப் பட்டது.

“ஆண்டவர் தம் திருத்தவத்தினின்றே உங்களுக்குத் துணை செய்வாராக; சிவோனிலிருந்து உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக

உங்கள் இதயம் எழும்புவதை அவர் உங்களுக்கு அருள்வாராக, உங்கள் கருத்தைச் சொல்லாம் நிறைவிடுத்துவாராக!”

சேர்ந்த குரலில் வுருகைப்பாடல் பாடின பிறகு திருப்பணி நடந்தது.

மணபூசை முடித்தபின் சாமிவார மணமக்களில் இருந்து வந்து நின்று கொள்ள திருவனைச் சங்குகள் ஆரம்பமாகின.

மணமக்கள், விருத்தினர்கள் சட்டபட, வந்திருப்பவர்கள் அனைவரும் எழுந்து நின்று கொள்ள ஒரு கணிரென்ற குரலில், “அம்பு மிக்க புனிதம் ரோஸலின், பாண்டியன் செபாண்டியன், திருச்சனையில் திருப்பணி வாரன் முன்பாகவும் இத்திருக் கட்டத்தில் முன்னிலையிலும் உங்கள் அன்பையும் ஆண்டவர் முத்திரையிட்டுக் காத்தருளுமாறு இங்கு வந்திருக்கின்றீர்கள். உங்கள் அன்பைக் கிறிஸ்து நிறைவாக ஆசீர்வதிக்கின்றார். ஏற்கெனவே அவர் உங்களைப் புனித ஸ்தானத்தானத்தால் அரிச்சித்துள்ளார். இப்போதே, மற்றொரு திருவரு: சாதனத்தின் வழியாக உங்களுக்கு அருள்வரும் எந்து.

நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் என்னும், பிரமாணிக்கமாய் இருக்கவும் திருமணத்தின் வரைய கடைமகளை ஏற்று நிறைவேற்றவும் உங்களுக்கு ஆற்றல் அளிக்கின்றார். எனவே, உங்கள் கருத்தை அறிந்து கொள்ளத் திருச்சனையின் முன்னிலையில் உங்களை ஏனையுதி

றென், புனிதம் ரோஸலின், பாண்டியன் செபாண்டியன் — நீங்கள் இருவரும் முழு மனச் சந்திரத்துடன் திருமணம் செய்து கொள்ள, எல்லாத் வற்புறுத்தலுமின்றி இங்கு வந்திருக்கின்றீர்களா?” என்று வினவு, மணமக்கள் ஒருமித்தமாய், “வந்திருக்கின்றோம்” என, ஒரு, “நீங்கள் மணவாழ்க்கை நெறியைப் பின்பற்றி வரமுதாளெல்லாம் ஒருவரையொருவர் நேரிக்கவும், மறிக்சையும் தவாராறுக்கின்றீர்களா?” என்று வினவு, மணமக்கள் “தவாராறுக்கின்றோம்” என,

மீண்டும் ஒரு “இறைவன் உங்களுக்கு அரு

சர்க்கரை பற்றிய பயத்தை விட்டொழியுங்கள்
சர்க்கரையின் முழுச்சுவையை அனுபவியுங்கள்!

இப்போது

சுவீட் அன் லோ

சர்க்கரைக்கு
பதிலாக

நான்கே
கலோரிகள்
கொண்டது.
கசப்பற்றது.

SWEET'N LOW

ஆரோகியத்தில் ஆக்கைத
உதவல் கருத்து தெனய—
"சுவீட் அன் லோ" சர்க்கரை போல்
உணவாக்குக அகலியம்
தெனய— "சுவீட் அன் லோ"
உடல் பருமியை குறைப்பதற்கும்
"சுவீட் அன் லோ"

SWEET'N LOW

காரி வு மற்றும்
அனெத்து பாளஸ்
கரினும் சர்க்கரைக்கு பதிலாக
உடலோயிடுகலாம்.
25 பேரின் ஈடுதலில்
30 ஆண்டுகளாக ரிசர்சி
பெற்ற "சுவீட் அன் லோ"
இப்போது தமிழகத்தில்
முககிய கடைகளில்
விலைக்கிறத.

SWEET'N LOW

ஒரு பாகெட்டில்
அன் லோ—இரண்டு கழும்
சர்க்கரைக்கு மயம்.

இத்தியாவில் தயாரிப்பேசர்,
இயிஸ் றெஸ்த் எய்ட்ஸ்
லிமிடெட், தஞ்சை, கர்னாடகம்.

மொத்த விற்பனையாளர் (மெட்ரா)டு
போக்ராஜ் எண்டர்பிரைசஸ்,
370, டாக்டர் இராமசாமி சாஸி, கோ. கோ. நகர்,
மென்சை-600 078. தொலைபேசி: 427738

"உங்க சொல்லுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து உங்க பெண்ணைக் காதலிப்பதை நிறுத்திடறேன்! ஆனால் ஒரு கணம் தயவு!"

"என்ன அது?"

"உங்க பெண் உடர் கத்தின கவலையில், எனக்கு 7,358 ரூபாய் செலவாகி விடுகிறது. அதைக் கொடுத்துங்கள்!"

— மகிழ்ச்சி தர்மலிங்கம்.

எல்லாம் மக்களின் தீர்மானம் அன்புடன் ஏற்று இதில்லாதவிடம் போதும் க்கும் திருச்செவியின் சட்டத்திற்கும் ஏற்றபடி வளர்ப்பீர்களா?" என, மணமக்கள் தாய்க்காமல் "கனர்ப்பியாம்" என்று கூறி முடிந்ததும் சாமியார் மெய்விவாகத்தில் அடுத்த சடங்காகத் துவக்கி ஞார்.

மணப்பெண், மணமகன் இருவரையும் வைகொத்துப் பிடிக்க வைத்து, அலர்வளின் மண ஒப்புதலுப் பங்கிட்டுமாக அரீயிக்க வைத்து, குழுவிலிருந்த விருத்தினர் "ஆமென்" என்று கூறிவதும், சாமியார் இரீக த்தைகளின்மீது புனித நீரைத் தெளித்து ஆரீர் வதித்தார்.

இதைத் தொடர்ந்து சாமியார் மாங்கல்யத்தை ஆரீர்வதித்த. அதன்பெண் புனித நீர் தெளித்து, மணமகன் கையில் கொடுக்க, மணமகன் "புனிதம் ரோவியின். என் அன்புக்கும் பிரமானிக்கத்திற்கும் அடைவானமாக இத்தத் திருமாங்கல்யத்தைப் பீதா, கதன், பரீகத்த ஆவியின் பெயராலே அணித்து கொள்" என்று வரலாகக்கொண்டு அதை அணிவிக்க. "என் அன்புக்கும், பிரமானிக்கத்திற்கும் அடைவானமாக இத்தத் திருமாங்கல்யத்தைப் பீதா, கதன், பரீகத்த ஆவியின் பெயராலே அணித்து கொள்" என்று மணமகன் பணிவுடன் கூறி அதை ஏற்க, மங்கல்யச் சேதியை பற்றைசேற்ற கொவிய் மணி விடாமல் அடிக்கப்பட்டது.

மோதிரம், மாங்கல்யச் சாமியார் ஆரீர் வதித்து மணமக்களிடம் கொடுத்து அணிவச் சொன்ன நிமிஷத்தில் தோன் மீது வாரோ மகவைக்கிற கணத்தில் திருப்பிவிட்டான்.

உதடு துடிக்க, கண்ணன் கலங்க, வெளித்து வாய்க்... பரிமான்!

"அத்தம்மா..."

குழந்தையை மறந்து எதிரில் நின்றுவதைத் தாவி அரீக த்தபோது சூரல் செவ்வாக

வெளிப்பட்டது. காணாததைக் கண்ட பரிதவிப்போடு ஒருவரை ஒருவர் ஆரத்தமுடைய தீர்மானத்தின் இருவர் கண் கனிந்துமே முளைத்த தீர் கண்ணத்தில் கோரு போட்டுக் கொண்டு இறங்கிவது.

"எப்படி இருக்கே கூக?"

"தம்பலா இருக்கேன் அத்தம்மா... தீங்க?" பரிமான் தீனமாகப் பெருமூச்சு விட்டார்.

"என்ன அத்தம்மா?"

"கொம்பேறன். ஒரு சூரல் கண்ணைக் கட்டிக்கிட்டு அழுதிட்டுப் போகத்தானே நான் சொக்கிவிட்டேன் பரவாயில்லவன்று... ஆகப் பத்திரிய இருக்கற எலிசபெத்தப் பரத்திட்டு விரென்... பொய் சொல்லிட்டு வந்திருக்கேன்."

இதற்குள் மெய்விவாகத்தில் அடுத்த நிமிஷத்திலாக விவாகவிதனின் மன்றாட்டுத் தொடங்கி விட்ட. அதில் பங்கெடுக்க முடியாமல் இவர்கள் கிளர் பிடிக்க தொண்டொண்ப் பாக இருப்பதை வெளிப்படுத்தும் வகையில் "பத்" சீக என்று சூரல்கள் எழுப்பிக் கொண்டு உள் அடங்கிவிட்டனர்.

பீடத்தில் சாமியார் மன்றாட்டை, "இப்புவியை மணமகனும், மணமகளும் தங்கக் குடும்பத்தில் சமாதானத்தோடும், மகிழ்ச்சியோடும் வாழ வேண்டும் என அண்டவரை மன்றாடுவோம்" என்று துவக்கி வைக்க, கூடியிருந்த விருத்தினர்கள், "அண்டவரை எங்கள் மன்றாட்டைக் கேட்டருளும்" என்று கோரலாக வேண்டுகோள் விடுக்க, இரீதரீதியில் மன்றாட்டு தொடர்ந்தது.

சில நிமிஷங்களுக்கு எதுவும் பேசாமல் மெனவித்து, சின்ன அப்படி இருப்பது மிதந்த சிரமத்தைத் தர சடங்குகளில் பங்கெடுத்தவரை போதும் என்று தீர்மானித்து பரிமான், வசத்தாலின் கைவாய் பற்றி வெளியில் வந்தார்.

சத்தியவிலாசம் ஒலிக்கப்படுமளவீச் சென்று வசத்தானை "இருக்க கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு, "பெத்த பரத்த விட வளர்த்த பரத்தாக்கு வறு அடிகண்டு சொல்வாங்க... இப்ப தான் முழுமையாக அனுமணிக்கிறேன்... உன் மேல் அன்பு வர்த்தி... கதைக் கொண்டு, நெகத்திபு. உங்க அண்ணன் வாலியவிழுந்து எழுந்துக்கிறேன். அறுதலா ரெண்டு வசத்ததை சொல்வக்கூட அத்த விட்டா வரக்குதும் மனசில்ல... போக்கிடம் இல்லை தாய் படற பாடு படுறேன். கத்தற கருவை கார்டு என்னைச் சீக்கிரமா கூப்பிட்டுக்கிட்டே ராஜாத்தான் விடுமாசென்... ஏகவே... ஏகவே..." என்று வாய் மூடாமல் அரற்றினார்.

அதா மணிக்குப் பிறகு ஒரு தினசரில் அதனையைச் சமாதானம் பண்ணி அனுப்பி விட்டு, தானும் கதாசித்துக் கொண்டு புறப்பட்டபோது வசத்தாவின் "இப்படிச் செல் தால் என்ன?" என்று கேள்வி வில்லவருபம் எடுத்து ஆட்டம் போடத் தங்கப்பட்டது.

(தொடரும்)

அம்மா பிள்ளை

"சொ... சகுத்தலா?... நிஜமாயே நீ தானா? நான் கஷ்டு கண்ணியே. கடவுளை உனக்கு நம்பி..." என்று மருத்துவமனைப் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து உட்கார்த்து, கொஞ்சம் சப்ரமாதயே பேசிய சீனிவாச ராவ் சகுத்தலா வினோதமாகப் பார்த்தான். ஆள் மெலிற்று... தாடி வளர்ந்து அடை யாளம் தெரியாமல் மாறி, இருந்தாலும் அவனது பெரிய கண்கள் மட்டும் மாலுமல்....

சகுத்தலா பழக் கூடையை அவன் படுக்கையின் கவர்த்தலிட்டு நின்று கொண்டிருந்தான்.

அவன் நகித்து, அவன் உட்கார இடம் கொடுத்தான்.

"எப்படி இருக்கே சீனிவாச?" என்று.

"அந்தம் கெட்ட கேசியி சகு! படுக்கையில இருக்கேன். பிணைந்தது அதிகம்!"

என்றான் சிரிப்பில்.

"அம்மா எங்கே? உன் மிஸஸுக்கு இந்த விஷயம் தெரியுமா?"

"எனக்குத் தெரியாது சொ...."

"அப்படியே இருக்கியே அம்மா பிள்ளையா... உங்களைப் பிரிப்பு என்ன காரணம்?"

"அவங்க கொண் மாநிரி நாக போடிக். அம்மா அவ அப்பாகிட்டே நாகயோட போண்டி அனுப்பிறதப் போலுன்னு சொல்லி அனுப்பி... ரங்க...."

"நீ மறுத்துப் பேசலியா சீனு?"

"என்ன பேச முடியும்? பொண்டாட்டிக்குப் பரிஞ்சு பேசி அம்மானைத் தனிக்க விட்டால்வந்த பேசி வந்துடுமோ அம்மா பிள்ளை வயதில இருந்திடு கஷ்டப்பட்டவ. ஏமாற்றத்தாலயே வளர்ந்தவ. நக் எப்பவன் கையாண விஷயத்திலேயும் ஏமாற்றப்பட்ட

எனக்குச் சம்மதமே —

நீ
மாணவராக
இருந்தால்
மலராக
இருக்க
மட்டுமல்ல;
நீ
பாணவராக
இருந்தால்
மணலாக
இருக்கவும்!

நா.நாதராஜன்

இவன்: நேத்து ஆபீஸிலே ரொம்ப முக்கியமான ஒரு கிஸ்பலைத் தலைக்கு வெச்சுக் கிட்டு நான் தூங்கிக்கிட்டிருந்தப்ப நிமர்னு எங்க மாளேதூர் உன்னை துறையுக்கிட்டார்.

அவன்: ஆட்டா... ரொம்பக் கடுமையா ஏதாவது பேசிட்டாரா?

இவன்: அடுதல்வாம் ஒன்னுயிலே... தூங்கும் போதுகூட எவ்வளவு பத்திரமா, பொறுப்பா அந்த கிஸ்பலைப் பாதுகாக்கிறார் பாருங்கன்னு மத்த வங்ககிட்டே என்னைப் பத்திரப் புகழ்ந்து பேசினாராம்!

— இரா. சம்பத்துமாசி.

டனத் அவ்வாறு தாங்க முடியாது...

"இதுசரிங்கறாஜே? செவ்வயா இல்லை... மனசை நோக்கிக்கற காரியம் இல்லை? அவ தனையேப் வந்தாலும் உன் மேல் அவ னுக்கு எவ்வளவு மதிப்பு இருக்கும்?"

"வாக்குச் சந்தம். வேணும், இல்லையா சகுந்தலா...?"

என்ன சொல்வெ சீனு?"

"வாக்கைக் காப்பாத்தறது... இப்பேன்னு வயக்கடே... வாழறதுக்கோ அரித்தமே இல்லையோ..."

"நிஜமாவா சீனு?"

"கண்டிப்பா... அதான் நான் பேசாம இருந்துட்டேன்."

அதை வேற விதமாகச் செய்திருக்க வாபே சீனு. பெண்டை அனுப்பாம, விஷயம் ரொண்டம் பேருக்குத் தெரியாம, அவ அப்பாகிட்டே கரூராய் பேசிக் குக்கலாமே...

"அப்போ, இந்த அவசரம் அவருக்குப் புரியாது சூ! கண்டுக்காம இருந்துடுவார். நாவாக நாளாகச் சரியாகப் போய்டுமன்னு இருந்துடுவார்..."

"இதை நீயா சொவற சீனு?"

"இப்படி, அம்மா சொன்னது..."

ஒரு நாள் வந்து சீனுவின் டெம்பரேச்சர் பாரித்து விட்டு, ஓர் ஊதி போட்டு விட்டுப் போனான். பேச்சு தளையப்பட்டது.

சகுந்தலா சீனுவைப் பற்றி— அவளின் இதற்கு நேரப் பேச்சையும் அரை போட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

அவளின் பற்றியையே மாறுதல்கள்!

ஒரே தெருவில் எதிர் எதிர் வீடுகளில் ஐடி பறந்தாலும் ஒரே குடும்பம் மாநிலி பழுவிய பறக்கம். இன்று சகுந்தலாஸை இத்தனை தூரம் இருந்து வந்திருக்கிறது.

சகுந்தலா சீனியாகண்களிட ஆறு மாதம் பெரியவன்.

இருந்தாலும் அவர்களின் பெச்சில், பழக் கத்தில் எந்த பாதிப்பும் இல்லை.

சீனியின் அம்மா வினையாட்டாகச் சொல்லுவாள்.

"எங்க சீனு மட்டும் பெரியவனா இருந்தா, நீங்க சகுந்தலாவுக்கு வெளிய மாப்பிள்ளை

தே...லே வெண்டாம்..."

சீனு பதிலற்றுச் சிரித்துக் கொண்டிருப்பான்.

காபியில் கூருக்கு வந்தது: சகுந்தலா வின் அம்மாதான் அத்தனையும் சொன்னான். சீனு பரிசுவினை அனுப்பி வைத்தது... ஆஸ்பத்திரியில் கிடப்பது... எல்லாவற்றையும்.

அந்தப் பெண் இந்நேரம் இவன் இங்கே இப்படி இருப்பது தெரியாமல், என்ன செய்து கொண்டிருக்கும்...

இது என்ன வாழ வேண்டிய வயதில் இப்படி ஒரு கண்ணுமூச்சி வினையாட்டு?

சீனுவைப் பற்றிய ஒரு சம்பவம் சகுந்தலாவால் மறக்க முடியாதது.

சகுந்தலாவின் பெரியப்பா பெண் கல்வாணத்திற்கு அவனைத் தவிர அத்தனை பேரும் போவிருந்தனர்.

மீட்டைக் காரணமாக அவன் போக வில்லை. இரவுத் தூக்கத்துச் சீனுவும் அவன் அம்மாவும்.

சூ ஒரு கவிதைத் தொகுப்பு படித்துக் கொண்டிருக்கும் போது சீனு வந்தான்.

"வாக்குச் சம்பந்தமே—"

நீ மாரியாக இருந்தாய்

மலராக இருக்க மட்டுமல்ல;

நீ பாரியாக இருந்தாய்

மனையாக இருக்கவுமீ!

சீனுவிடம் அந்தக் கவிதையைக் காண்பித்தான்.

படித்து முடிந்ததும் சகுந்தலா கையைப் பிடித்து, "ஐ வல்யு சூ! நீ இல்லாமல் என்னுடைய வாழ முடியாது சூ! உதா கண்டியே நினைக்கக்கிட்டு இருக்கேன்! நீதான் என் சமீர் சூ..." என்றான்.

அந்த நேரத்தில் "சீனு" என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டு அவன் அம்மா நுழைந்தான்.

பிடி விளகியது.

அவன் அதற்குப் பதில் சொல்லவில்லை.

நேரு பதில் சொல்ல வேண்டிய சந்தர்ப்பமும் வரவில்லை.

ஒரு நாளைக்கு நான் எதுவும் பேசாமல் வணிய வந்தான்.

விப்போனயாகிறது!
சுபயோகம் இங்கேய்தான்
வெவகா சமூகம்
1988-ஆண்டுப்பவன்

87 டிசம்பரில் நடைபெற்ற சனிப்பெயர்ச்சி. 88 இப்நவநிமிஷம்
 திசுமம் குருபெயர்ச்சி. 88 மார்ச்சில் ஏப்பம் ராகுனை பெயர்ச்சி.
 88 ஜூனில் நடைபெறும் கிரண்டாவது குருபெயர்ச்சி - இவ்வளவு
 பலங்களையும் கிணத்து ஒரே புத்தகமான வகுகிறது.
 ஜோதிடப் குறியர்கள் தனித்தனியாகப் பல புத்தகங்கள்
 வாங்கிப் பணத்தை கிணக்க வேண்டியதில்லை.
 திருப்பத்தினர் அனைவருக்கும்
 இந்த ஒரு புத்தகம் போதும்.
 கலகல-மயமும்
 விவரங்களுக்கும் 'சுபயோகம்'
 10 பார்ப்பு எகாட் தெரு.
 சென்னை-2

கண்ணைக் கவரும், அழகும், பொலியும், தரமும் உத்திரவாதமும்
 உடைய உலகப் புகழ் பெற்ற 22ct. "மெரி" தங்க கவரிங் நகைகளை
 வாய்விட அணிந்து மகிழ்வுங்கள்! நகைகளின் நம்பர்களைக் குறிப்பிட்டு
 எழுதியில் வி.பி.பி. மூலம் நகைகள் அனுப்பப்படும். வி.பி.பி. சார்பு
 தனி. இலவச டேட்லாக்கைப் பெற எழுதுங்கள்!

மேரி கோஸ்டு கவரிங் ஒர்க்ஸ்

தபால்பெட்டி : 1405, 14, ரங்கநாதன் தெரு,
 தி. நகர், சென்னை-600 017.

சனபதி க்ளப்

பார்க் ரூ 400

முதல் துணுக்குக்குப் பக்க ரூ. 35. முதுவீத எழுதிவ துணுக்குகள் வெவ்வேறு பணத்தொகைகளில் பிரகடனமாகும். ஒவ்வொரு துணுக்கும் பக்க ரூ. 400 பெற வாய்ப்புண்டு. எந்தவகையில் பிசாசின் பிசாசின் கை அல்லது திசுக்களைப் பற்றி நமது ஆய்வு தான் நோக்கம். தனபதி திடமதி என்ன சகுத்ததைக் கூறுவார் என்பதைத்தான் தீர்மானிப்பே. உட்பணிக் எழுதி அனுப்ப வேண்டும். பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுவது போகவியல், அல்லது அமைச்சர், அறிஞர், அல்லது சுக நோண்டரிடம் உரைவாறுவது போய்விடா அமைந்திருக்கலாம். உரை வீது "தனபதி திடமதி" என்று குறிப்பிடவும்.

கூப்பன்:

கனம் 3.2.88 இதழ் - முடிவு தேதி: 12.2.88.

தனபதி திடமதி: .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

காரிலிருந்து சகுத்தலாவின் பெற்றோர் கள் வந்ததும் சகுத்தலாவிடம் போனார். கல்யாணத்திற்குப் போன இடத்தில் சகு விற்கு ஒரு ஜாதகம் வந்திருப்பதால் அவன் அம்மா கொன்ன போது, "உண்ணமலேயே ரொம்பச் சந்தோஷம் மாமி" என்றான். அதைச் சகுத்தலாவும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்!

இப்போது அவன் வாக்குச் சத்தம் பற்றி பேசியதும் இதைவெல்லாம் சொல்ல வேண்டும் என்று நினைத்தான் விரைவாட்டுக்கு! வேண்டாம் இவர்க்க காயப்படுத்தாமல் விரைவாய்த தீர்த்துவிட வேண்டும். என்று நினைத்துக் கொண்டான்.

"என்ன யோசனை சகு?"

"இல்லை சிணு. இப்போ உனக்கும் அவ னுக்கும் என்ன உறவுள்ளது தீர்மானிப்பார் தேன்."

"ஏன். அவ என் மனைவி...."

"அப்போ ஏன் தீர்க ஒன்னு இல்லே?"

"அது வந்து...."

"பார்வ... தான் சொல்வதைக் கேளு சிணு. உங்க அம்மாவிடே உண்ணமலேயே தீ அவனைப் பார்க்கப் பிரியப்படறதால் இனிமே அவ இல்லாம இருக்க முடியாதுன்னும்... உனக்குச் சாணவப் பற்றிய பவம் இருக்கறதால் சுகை விடு. தீர்க மெண்டு பேரும் சேர்ந்துக்கு ஒரு பொய் சொன்னுத் துப்பிவிட. அவனுக்குக் சுகைத் எழுதி வரச் சொல்லு...."

அவன் அவன் பேசுவதையே கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

"எனக்கும் அப்படி செய்யணும்னு ஆணை தான் சகு! இருந்தாலும் அம்மாவை நானும் ஏமாத்தறேங்கறதை தீர்மானிப்பார் பாவமா இருக்கு. அம்மாவுக்கு என்னை விட்டா யாரு இருக்கா, சொல்லு...." என்றான்.

அந்த நேரத்தில் அவன் மேல் அதிக அளவு ஆத்திரம் வந்தது சகுத்தலாவுக்கு.

"உனக்கெல்லாம் எதுக்கடா கல்யாணம்?" என்று சட்டைவயப் பிடித்து உறுக்க வேண்டும் போல் வெறி எழுந்தது.

"அம்மாவின் பேச்சை மட்டும் கேட்பதா இருந்தால் நீ கட்டிலுக்கு வந்திருக்க வேண்டியவன்தான். தொட்டிலிலேயே இருந்திருக்கலாம்."

— என்ற கவிதை வரிகள் ஞாபகம் வந்தன.

இது ஏமாத்தறது இல்லை சிணு. உண்ணம்... சப்போஸ் உனக்கு ஏதாவது ஆயிரக்கன்னு அந்தப் பொண்ணுக்குக் கடைசி நேரத்தில் கூட உன் பக்கத்துல இருக்க முடியாம பொய்தெய்து வந்துத் தம் ஆயுசு புரா இருக்கும் இல்லையா....

சகுத்தலா இதைச் சொல்லி முடித்த பிறகு, ரொம்ப நேரம் சிணு பேச்சற்று உட்கார்ந்திருந்தான்.

அவன் தீவிரமாக யோசிப்பது தெரித் தது.

அத்தியாயம் 39
 “இதோ யுத்தம்!”

வ

ந்தியத்தேவன், “உறையிலிருந்து கத்தியை எடுங்கள்!” என்று சொல்ல உடனே, இளவரசர் “இதோ எடுத்து விட்டேன்!”

என்று பட்டாக் கத்தியை கருவி எடுத்தார். அதே சமயத்தில் வந்தியத்தேவனும் உறையிலிருந்து கத்தியை எடுத்தான். அவை பிரம்மாண்டமான ராட்சதக் கத்திகள். அணுராதுபுரத்துப் போதி விரூட்சத்தின் அருகில் குதிரைகளுடன் வந்து நின்றவர்கள் அத்தக் கத்திகளையும் கொடுத்து விட்டுச் சென்றார்கள்.

இளவரசர் குதிரையிலிருந்து கீழே குதித்து “வா இறங்கி! உன்னுடைய அதிகப் பிரசங்கத்தை என்னால் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது! இங்கேயே ஒருகை பார்த்துவிட்டுத் தான் போக வேண்டும்!” என்று கடுமையாகக் கூறியதும், வந்தியத்தேவன் திகைத்துப் போனான். இது விடையாட்டா, விடையா என்று அவனுக்குத் தெரியவில்லை. எனினும், இளவரசர் குதிரையிலிருந்து பூமியில் இறங்கி விட்டபடியால் அவனும் இறங்க வேண்டியதாயிற்று.

“என்ன ஐயா! ஏன் நயங்குகிறீர்? நேற்றிரவு என்னை நீர் அவமானப் படுத்தப் பார்த்தீர் அல்லவா? உம் முடைய பாட்டன் விட்டு அரண்மனை முற்றத்தில் என் பாட்டன்மார்கள் வந்து காத்திருந்தார்கள் என்று சொல்லவில்லையா? அவர்களுடைய கூட, சிறிகை ஆகியவற்றைப் புலவர்கள் தட்டிக் கொண்டு போவதைப் பார்த்துப் பொருமினார்கள் என்று கூறவில்லையா? அதை நினைத்துப் பார்க்கப் பார்க்க எனக்குப் பொறுக்க முடியவில்லை. இரண்டில் ஒன்று நீர்த் துக் கட்டிவிட்டுத்தான் இங்கிருந்து புறப்பட வேண்டும்!” என்று சொல்லிக் கொண்டு இளவரசர் இரண்டு கைகளினாலும் தமது பட்டாக்கத்தியின் அடிையைப் பிடித்துச் சுழற்றிக் கொண்டு வந்தியத்தேவனிடம் அணுகினார்.

ஆம்; அது சாதாரண கத்தி அன்று என்பதாகச் சொன்னோம்? எவ்வளவு பலசாலியானாலும் அதை ஒரு கைவினால் துக்கி நிறுத்துவதே பெரிய காரியம். இரண்டு கைகளினாலும் பிடித்துக் கொண்டால்தான் கத்தியைச் சுழற்றவும் எதிரினைத் தாக்கவும் முடியும்.

ளவரசர், அய்விதம் இரு கையினாலும் கத்தியைச் சுழற்றிய போது அவரைப் பார்த்தால் அரண்மனையில் கடக போகங்களில் வளர்ந்த

கோமள கபாவம் படைத்த இராஜ குமாரனாகத் தோன்றவில்லை. பழைய காலத்து வீராதி வீரர்களான பிமலையும் அர்ச்சுனையும் அரவாட்சியும், அபிமன்யுவையும் போல் விளங்கினார். இன்னும் திருமேனியில் தொண்டூற்ற ஸ்தம்பம் கமத்த விஜயாவய சோழரையும் யாடை மேல் துஞ்சியவரான இராஜாதித்த தேவரையும் ஒத்து, அவர்களுடைய வழியில் வந்தவர் தாம் என்பதை ஞாபகப் படுத்துமாறு வீர கம்பீரத் தோற்றத்துடன் திகழ்ந்தார்.

வந்தியத்தேவனும் இரண்டுகைகளினாலும் கத்தியைப் பிடித்துச் சுழற்றத் தொடங்கினான். ஆரம்பத்தில் அவனுடைய மனத்தில் குழப்பமும் தயக்கமும் குடிக்கொண்டிருந்தன. போகப் போக, மனம் திடப்பட்டு, வீர வெறி மிகுந்தது. எதிரிதன் போற்றுவதற்குக் கூடிய இளவரசர் என்பது மறந்தது. எதற்காக இந்தச் சண்டை என்னும் எண்ணமும் மறைந்தது. எதிரியின் கையில் சுழலும் கத்தி ஒன்றே அவனது கண்முன் நின்றது. அக் கத்தியினால் தாக்கப்படாமல் தான் தப்புவது என்பது, அனைத் தட்டி, எறித்துவிட்டு எதிரியைக் காயப்படுத்துவது என்பது என்ற ஒரே விஷயத்தில் அவன் கவனமெல்லாம் பதிந்திருந்தது.

கத்திகள் சுழலும் வேகமும் அவை ஒன்றின் மேல் ஒன்று மோதி 'டடட' 'டடட' என்ற ஒலியை எழுப்பும் வேகமும் முதலில் சவுக்க காலத்தில் தொடங்கி, மத்தியம் காலத்தைத் தாண்டி, துரித காலத்துக்கு வந்தன.

இளவரசனுடைய காரியம் முதலில் ஆழ்வார்க்கடியானுக்கும் விளங்கவில்லை. ஆனாலும், அதில் ஏதோ ஒரு நோக்கம் இருக்க வேண்டும் என்று அவன் கருதினான். வருகிறவர்களைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கும், அவர்கள் இன்னார் என்று தெரிந்து கொண்டு அதற்கெதிராய் செல்ல வேண்டியதை நினைவிப்பதற்கும் அது ஓர் உபாயமான

விருக்கலாம். ஆகவே அந்த இரு வீரர்களுடைய குதிரைகளையும் காடை மத்தியில் குறுக்கே நிற்கும்படி விட்டு அவற்றின் தலைக் கவிழ்களைப் பிடித்துக் கொண்டு ஆழ்வார்க்கடியான் காத்திருந்தான்.

சா

லையில் எதிர்ப் புறமிருந்து வந்து கொண்டிருந்த குதிரை வீரர்கள் நெருங்கி வத்

தார்கள். அவர்களுக்கு மத்தியில் புறிகொடி பறந்து கொண்டிருந்ததைப் பார்த்ததும் ஆழ்வார்க்கடியானுடைய கவலை நீங்கியது. வருகிறவர்கள் நம்மவர்கள்தான். ஆனால் யாரா இருக்கும்?

அவர்களில் முன்னால் வந்த கட்டி, வக்காரர்கள் அந்த விஷயத்தைப் பறையறைத்து அறிவித்தார்கள்.

"சுழத்துப் போரில் மகிந்தனைப் புறங்கொட்ட இலங்கைப் படைகளின் சோதிபதி—வைகையாற்றுப் போரில் வீர பாண்டியன் தலை கொண்ட கொடும்பாளூர்ப் பெரிய வேளார்—புதி லிக்கிரம கேசரி மகாராஜா விஜய மாகிரா! பராக்!" என்று ஒரு இடி முழக்கக் குரல் ஒலித்தது.

"பல்லவ குலத் தோன்றல்—வைகைப் போரில் வீர பாண்டியன் தலை கொண்ட வீராதி வீரர்—வடபெண்டி—ப் போரில் வேங்கிப் படையை முறியடித்த பராக்ரம பூபதி—பார்த்திபேந்திர வர்மர் விஜயமாகிரா!—பராக்!" என்று இன்னொரு இடி முழக்கக் குரல் ஒலித்தது.

இப்படிக் கட்டியும் கூறியவர்களுக்குப் பின்னால் கமார் முப்பது குதிரை வீரர்கள் வந்தார்கள். அவர்களுள் தடுதாவகமாகக் கம்பீரமான வெள்ளைப் புரவிகளின் பீது சோதிபதி பெரிய வேளாளரும் பார்த்திபேந்திரனும் வீற்றிருந்தார்கள்.

குதிரை வீரர்களைத் தொடர்ந்து அம்பாரிவுடன் ஒரு பெரிய யாடை வந்தது.

இன்னும் சிறிது தூரத்துக்குப் பின்னால் வந்த காலாட்படை புழுதிப் படலத்தில் மங்கலடைத்து வரப்பட்டது.

முன்னால் வந்த குதிரை வீரர்கள் வழியில் ஏற்பட்ட தடைகளும் அதி குப்தி அடைந்தவர்களாகத் தோன்றினார்கள்.

"யார் அது?" "விவகு!" "வழி விடு!" என்ற சில குரல்களும் கேட்டன.

பின்னர் அக்கட்டத்தில் 'கௌரவ கௌரவ' என்ற இரகசியப் பேச்சு வார்த்தைகளும் 'ஓயோ!' "ஆஹா!" என்ற வியப்பொலிகளும் எழுந்தன.

வீரர்கள் குதிரைகள் மீதிருந்து குதித்தார்கள். கத்திச் சண்டை போட்டவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டு திள்ளார்கள், பூதி விக்கிரம கேசரியும் பார்த்திபேந்திரனுங்கூடக் குதிரை மீதிருந்து பூதியில் இறங்கி விட்டார்கள். வீரர்களின் முன்னணியில் வந்து திள்ளார்கள்.

பார்த்திபேந்திரன் படபடத்தான். விக்கிரம கேசரியிடம் "பார்த்தீர்களா? வல்லத்தாரைப் பற்றி நான் சொன்னது உண்மையா, இல்லையா? கத்த அழிகப்பிரசங்கி! இளவரசரிடமே தன் கைவரிசையைக் காட்டத் தொடங்கி விட்டான். இதை நாம் பார்த்துக் கொண்டு கம்மா இருப்பதா?...!" என்று தன் கைவிரிசுத்த கத்தியை ஒங்கினான்.

பூதி விக்கிரம கேசரி அவனுடைய கையைப் பிடித்துத் தடுத்தார்.

"கொஞ்சம் பொறுங்கள். பார்க்கலாம்! என்ன அற்புதமான கத்திப் போரி! இந்த மாதிரி பார்த்து எத்தனை யோ நான் ஆவிர்து!" என்றார்.

சற்றுப் பின்னால் வந்த காலான் வீரர்கள்—கமார் முந்தானு போர்—அவர்களும் வந்து சேர்த்தார்கள். வட்ட வடிவமாக நின்று வேடிக்கை பார்க்க வானார்கள்.

தற்குள் யானைமேல் அம்பாரிலிருந்து ஒரு பெண் கீழே இறங்கினாள். குதிரைகளுக்கும் வீரர்களுக்கும் இடைவெளியே புருந்து வந்து அவன் வேடிக்கை பார்த்த வட்டத்தின் முன்னணியில் நின்று கொண்டான்.

அவனுடைய முகத்தில் அச்சமையம் குடிக்கொண்டிருந்த விரிச்சிசைய இப்

படியென்று சொல்ல முடியாது. கத்திகள் அங்கு மிங்கும் பாய்ந்தபோது அவனுடைய கண் விழிகளும் பாய்ந்தன. போரிட்டவர்கள் அப்படியும் இப்படியும் குதித்தபோது அவன் பறியாமல் அவனுடைய இடை துவண்டு அப்படியும் இப்படியும் ஆடியது. சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் அவன் தன் கத்தலில் செருகியிருந்த காய்ப்புடன் கூடிய தீயோர்தபல மலரை எடுத்துக் கொண்டான். அந்த இப்படியும் அப்படியும் கத்திச் சுழற்றத் தொடங்கினான். கத்திகள் சுழன்ற தாளத்துக்கு இசைய அவனுடைய கைவிரிசுத்த பூதியின் தண்டு சுழன்றது.— இந்தப் பெண் யார் என்று வானர்களுக்கு நாம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆம்; பூதி குழலிசைய அவர்கள் மறந்திருக்க முடியாதல்லவா?

சிறிது நேரம் வரையில் அவனுடைய முகத்துக்கு எதிரே இளவரசர் முகம் தெரியும்படியாக அகாவீரர்கள் நின்று போரிட்டனர். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நகர்ந்து பாதி வட்டம் கற்றி வந்தனர். கடைசியில் வந்தியத் தேவனுடைய முகம் பூங்குழலியின் முகத்துக்கு எதிராக வந்தது. இடைவெளியே வந்தியத் தேவனுடைய கண்கள் கற்றிலும் பெருகி வந்த வீரர் கூட்டத்தைக் கவனித்து வந்தன. அப்போது பூங்குழலிசையையும் பார்த்து விட்டன. நினைவு எடுத்து அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்த வியப்பினால் ஒரு கணம் அவன் கவனம் கிதறியது. அந்த ஒருகண நேரமே இளவரசருக்குப் போதுமாயிருந்தது. வந்தியத் தேவனுடைய கத்தியின் மீது தேவேந்திரனுடைய வந்திராயுதத்தைப் போல் இளவரசரின் கத்தி தாக்கியது. வானர்களுடைய வீரன் தடுமாறினான். அவனுடைய கைப்பிடியிலிருந்து நழுவிப் பட்டாக கத்தி கீழே விழுந்தது.

ற்றிலும் கடிவிரித்தவர்கள் அச்சமையம் எழுப்பிய ஆரவாரம் அவன் கடைசின் ஓசையை ஒத்திருந்தது. அவ்வளவு ஆரவாரத்தையும்மீறிக்கொண்டு ஓர் இளம்பெண்ணின் உற்சாகமான சிரிப்பொலி கேட்டது.

வந்தியத் தேவன், கீழே விழுந்த

கத்தியை மீண்டும் எடுப்பதற்குப் பிரயத்தனம் செய்தான்.

இதற்குள் இளவரசர் பாய்ந்து சென்று அவனைக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டார்.

“தீர என்னுடையவானுக்குத் தோற்கவில்லை. வானுக்கு வான் சமமானதாகவந்துடன் போரிட்டார். ஆனால் ஒரு பெண்ணின் கண் வானுக்குத் தோற்றி! இதில் அவமானம் ஒன்று மில்லை. எல்லோருக்கும் தோற்கடித்து தான்!” என்றார்.

வந்தியத்தேவன் அதற்கு ஏதோ சமாதானம் சொல்ல ஆரம்பித்தான். அதற்குள் சேனாதிபதி பூதி விக்கிரம கேசரியும் பார்த்திபேந்திரனும் அவர்களை நெருங்கி வந்து விட்டார்கள்.

“இளவரசே! இந்தப் பிள்ளையை நாய்தான் தங்கவிடம் அனுப்பினேன்! இவன் ஏதாவது தவறாக நடத்துகொண்டு விட்டானா? கொஞ்ச நேரம் கதி கலங்கிப் போய் விட்டோம்!” என்றார்.

“ஆம், தனபதி! இவருடைய ஏச்சை என்னால் பொறுக்க முடியவில்லை. இவங்கையில் புத்தம் நடக்கிறது என்றார்களே. புத்தம் எங்கே? புத்தம் எங்கே?” என்று கேட்டு வந்ததைத் தொலைத்து விட்டார். “இதோ புத்தம்!” என்று காட்டினான்!

இவ்வாறு இளவரசர் கூறியதும் சுற்றியிருந்தவர்கள் அனைவரும் மறுபடியும் ஆரவாரம் செய்தார்கள்.

அவன்: என் கண்களே எப்போதும் கவர்த்தி நடிக்கவையே பார்க்கிறேன்.

இவன்: டாக்டரைப் பார்க்கிறீர்களா?

அவன்: அநெக்யாகம் இல்லை. கவச்சி நடிக்கவைய மட்டும்தான் பார்க்கிறேன்!

— புஷ்பவனம் பரவ. மனோகரன்.

சே

நாதிபதி வந்தியத் தேவனுடைய அருகில் வந்து அவன் முதுகில் தட்டிக் கொடுத்தார். “அப்பிளை!

இத்த மாதிரி கத்திச் சண்டை பார்த்து எத்தனை போதான் ஆகிற்று! இளவரசருக்குச் சரியான துணைவன் நீ! சில சமயம் அவருக்கு இப்படித்தான் திடீர் திடீர் என்று தோள் திணு எடுக்கும்! ‘குஞ்சரமல்லன்’ என்று பெயர் பெற்ற பராந்தக சக்கரவர்த்தியின் வம்சத்தில் பிறத்தவர் அல்லவா? அவருடன் நேருக்கு நேர் நின்று சண்டை பிடிக்க முடியாதவர்கள் அவருடன் நெடுநான் சிதேகமாயிருக்க முடியாது!” என்றார்.

இதற்குள் இளவரசர் பார்த்திபேந்திர பல்லவரின் சமீபமாகச் சென்று, “ஐயா! நாங்கள் வந்ததைத் தேடி வந்திருக்கிறீர்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். தங்களைச் சந்திப்பதற்காகவே விரைந்து வந்தேன். காஞ்சியில் தமையனார் சௌக்கியமா? என் பாட்டனார் எப்படியிருக்கிறார்?” என்று கேட்டார்.

“தமையனாரும் பாட்டனாரும் தங்களுக்கு மிகவும் முக்கியமான செய்தி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இவங்கைக்கு வந்து தங்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்கே தாடைத்து திணுக்கள் ஆகிவிட்டன. இனி ஒரு கணமும் தாமதிப்பதற்கில்லை.....” என்று பார்த்திபேந்திரன் கூறுவதற்குள், இளவரசர்,

“முக்கிய காரியமாக இவ்வாவிட்டால் தாங்களே புறப்பட்டு வருவீர்களா? இனி ஒருகணமும் தாமதிக்க வேண்டியதில்லை. இப்போதே செய்தியைத் தெரிவிக்க வேணும்!” என்றார்.

இச்சமயம் அவர்கள் சமீபத்தில் வந்த சேனாதிபதி பெரிய வேளார் “நஞ்சாடையில் இத்தனை பேருக்கு தடுவிலே ஒன்றும் பேச முடியாது. அதோ ஒரு பாளும் மண்டபம் தெரிகிறதே! அங்கே போகலாம்! நல்ல வேளையாக இந்த இவங்கையில் பாளும் மண்டபத்துக்குக் குறைவு இடையாது!” என்றார்.

சாடைக்கு அப்பால் கொஞ்ச தூரத் திவிருத்த பாளும் மண்டபத்தைத் தோக்கி அனைவரும் போனார்கள்.

அத்தியாயம் 40 மந்திராலோசனை

பா

தும்போது வத்
தியத் தேவன்
ஆழ்வார்க்கடி
யாடிக் கொண்டு.
“இது என்ன,

இளவரசர் இப்
படிச் செய்கிறார்? அன்று திடீர் என்று
குத்துச் சண்டை போட்டார்; இன்று
கத்திச் சண்டையில் இறங்கினார்.
சொல்லி விட்டாவது சண்டையை
ஆரம்பிக்கக் கூடாதா! இளவரசரு
டைய சிநேகம் மிகவும் ஆபத்தாபிருக்
கும் போலிருக்கிறதே!” என்றான்.

இளவரசர் இதைக் கேட்டுக்
கொண்டே அவர்கள் பக்கத்தில் வந்து
விட்டார்.

“ஆம், ஐயா! என்னுடைய சிநேகம்
மிகவும் ஆபத்தானதுதான். தேற்றி
ரவே அது உமக்குத் தெரிந்திருக்குமே?
ஆபத்துக்கு உன்னாகாமல் இருக்க
வேண்டும். நான் இருக்குமிடத்தி
லிருந்து குறைந்தது பத்து காத தூரத்
தில் இருக்க வேண்டும்!” என்றார்.

“இளவரசே! அதற்காக நான்
சொல்லவில்லை. தங்கள் பக்கத்திலி
ருந்து எந்தவித ஆபத்துக்கும் உட்படு
வதற்கு நான் சித்தம். ஆனால் இப்படி
நீங்கள் திடீர் திடீர் என்று....

இப்போது வீர வைஷ்ணவன் குறுக்
கிட்டு. “இது தெரிபயில்கிறாயா தம்பி
உனக்கு? எதிரே வருகிறவர்கள் யார்
என்று தெரிந்து அதற்குத் தக்கபடி
காரியம் செய்வதற்காக இளவரசர்
இந்த உபாயத்தைக் கையாண்டார்!
வருகிறவர்கள் யாராபிருத்தாலும் கத்
திச் சண்டையைக் கண்டால் கொஞ்
சம் நின்று பார்ப்பார்கள் அல்லவா?”
என்றான்.

இளவரசர், “திருமலை சொல்வதும்
சரிதான். என்னுடைய ஜாதக விசேஷ
மும் ஒன்று இருக்கிறது. என்னுடன்
யாராவது சிநேகமாகிருத்தால் அவர்
களுக்கு மற்றவர்களின் அருமைபும்
பண்களையும் நிச்சயம் சித்திக்கும்.
அதற்காக, நான் யாருடைய சிநேகத்

தையாவது விரும்பினால் அவர்களுடன்
அடிக்கடி சண்டை பிடிப்பது வழக்கம்.
இதைப் பொருட்படுத்தாதவர்கள்தான்
என்னுடைய சிநேகிதர்களாபிருக்க
முடியும்” என்றார்.

“அப்படியானால் சரி! இனிமேல்
நாங்கள் சண்டையை ஆரம்பிப்பதற்
குக் காத்திராமல் நானே ஆரம்பித்து
விடுகிறேன். இளவரசே! தங்களுக்குச்
செய்தி கொண்டு வந்த நான் ஒரு
முக்கியமான செய்தியைச் சொல்ல
மறந்து விட்டேன். அதை இப்போது
சொல்லி விட விரும்புகிறேன்! சொல்
லியே ஆக வேண்டும். நாங்கள் தேடிக்
கிரும்பா விட்டால், மறுபடியும் கத்
தியை எடுங்கள்!” என்றான் வந்தியத்
தேவன்.

“வேண்டாம்! செய்தியைச் சொல்
வங்கள், கேட்கிறேன்.”

“தம்மைச் சுற்றி தின்ற கூட்டத்தில்
ஒரு பெண் கையில் காம்புள்ள குழை
மலகுடன் நின்று கொண்டிருத்தாளே,
அவளுடைய கண் விச்சுக்கு நான்
தோற்று விட்டேன் என்று கூடத் தாங்
கள் சொல்லவில்லையா? அ த த ப்
பெண் யார் தெரியுமா?”

“தெரியாது! அவளை நான் தம்முள்
பார்ச்சவில்கிறேன். பார்ச்சும் வழக்கமும்
எனக்குக் கிடையாது.

“இளவரசே! அவன்தான் தங்க
ளுக்கு ஒரு செய்தி சொல்லி அனுப்பி
னான். சொல்வத் தவறி விட்டேன்.
எப்படிச் சொல்வது? தங்களைச் சத்
தித்ததிலிருந்து தங்களுடன் துவந்த
யுத்தம் செய்வதற்கும் தலையில் வீடு
இடித்து விழாமல் தப்புவதற்கும் சரி
யாபிருக்கிறதே! ஆகையால் சொல்வச்
சரியான சத்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை.
இவரென்று அந்தப் பெண்ணைப்
பார்த்தபோது அவள் கூறிய செய்தி
யைச் சொல்ல வில்லையே என்ற
நிலைவு வந்தது. அப்போது சிறிது
அசந்து விட்டேன். அந்தச் சமயம்
பார்த்து என் கத்தியைத் தட்டி விட்
டார்கள்....”

"போகட்டும் அந்தப் பெண் யார்? அவள் எதற்காக எனக்குச் செய்தி அனுப்ப வேண்டும்?"

"ஐயா! அவள் தான் பூங்குழலி."

"அழகான பெயர். ஆனால் நான்

கேள்விப்பட்டதில்லை."

"ஐயா! 'சமுத்திர குமாரி' என்ற பெயர் நிலைவிருக்கிறதா?"

"சமுத்திர குமாரி-சமுத்திர குமாரி

— அப்படி ஒரு பெயரும் எனக்கு நிலை

வில் இல்லை! அவரைப் பார்த்ததா
கக் கூட ஞாபகம் இல்லை! "

"தயவுசெய்து கொஞ்சம் ஞாபகப்
படுத்திக் கொள்ளுங்கள். தங்களுக்கு
நினைவில்லை என்றால் அந்தப் பெண்

னின் நெஞ்சு உடைத்துவிடும். கோழிக்
காரையில் நாங்கள் மரக்கலம் செரு
வதற்காகப் படவில் ஏறச் சித்தமா
யிருந்தீர்கள். அச்சமயம் ஒரு பெண்

தன்னைத் தனியாகப் படகு விட்டுக்
கொண்டு கடலிலிருந்து
கரைக்கு வந்தாள். நாங்கள்
விலப்புடன் பார்த்துக் கொண்
டிருந்தீர்கள். அவளும் நீங்கள்
எல்லாரும்வாரி என்று தெரிந்து
கொள்வதற்காக நீங்கள் நின்ற
இடத்துக்குச் சமீபமாக வந்
தாள். 'இந்தப் பெண் யார்?'
என்று நாங்கள் கலங்கரை
விளக்கத் தலைவரைக் கேட்
யீர்கள். அவர் 'இவன் என்
குமாரி' என்றார். நாங்கள்
உடனே 'ஓகோ! இவன் உமது
குமாரியா? சமுத்திர குமாரி
என்றல்லவா நினைத்தேன்?'
என்றீர்கள். அதை அந்தப்
பெண் மறக்காமல் நினைவுவைத்
துக்கொண்டிருக்கிறாள். அந்தப்
பெண்ணின் உதவியின்றித் தான்
நான் கடல் கடந்து இலங்கைக்கு வர முடிந்தது...

"நீர் சொன்ன பிறகு எனக்
கும் இலங்கைக்கொஞ்சம் நினைவுக்குவருகிறது. ஆனால் கோழிக்
கரை சமுத்திர குமாரிக்கு இப்போ
அந்நாற்புரத்துக்குச் சமீபத்தில்
என்ன வேலை? இவர்களுடன்
எதற்காக வந்திருக்கிறாள்? ஒரு
வேலை உம்மைத் தேடிச்
கொண்டா?... "

"இல்லை: அப்படி ஒரு நாளு
மிராது. என்னைத்தேடி வர நிபா
யம் இல்லை. யாரையாவது தேடி
வந்திருந்தால் அது தங்களைத்
தேடித்தான் இருக்க வேண்டும்.
எதற்காக என்று எனக்குத் தெரி
யாது! "

ப்படிச் சொல்
லிக் கொண்டே
வந்தியத்தையன்
சுற்று தூரத்தில்
சேறாதிப்பதின்
பக்கத்தில் வந்து

கொண்டிருந்த பூக்குழியைப்
பார்த்தான்: அவன் தலை

காரியம்.

குளித்த வண்ணம் நடந்தார். ஆறிலும் அவருடைய கவனம் கருத்து எல்லாம் இனவரசரிடமே இருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்து கொண்டார். சிறிது நேரத்துக் கொஞ்ச நேரம் அவருடைய கைட்களை இனவரசரை நோக்குவதையும் அறிந்தார். அச்சமும் அவரைப் பற்றித் தயக்கம் பேசுகிறோம் என்பதும் உள்நுணர்விலும் அவருக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் அப்படி அவன் குளித்த தலை நிமிராமல் நடப்பதற்கு யாதொரு அவசியமும் இல்லை! அம்மம்மா! ஒரு கணமும் பார்த்த திசையைப் பாராமல் ஓயாமல் சலித்துக் கொண்டிருக்கும் கண்கள் அவ்வளவு அவருடைய கண்கள்!

௪௮

நீ கூறவில்லாமல் வேலைப்பாடான கருங்கல் தூண் கன் மட்டும்தான் மண்டபத்தை அவர்கள் அடைந்தார்கள். கற்றிலும் ஒங்கி வளர்ந்திருந்த மரங்கள் அந்த மண்டபத்துக்கு ஓரளவு நிழல் அளித்தன. மண்டபத்தின் மத்தியில் ஒரு மேடான பீடமும் இருந்தது. அங்கே சென்று இனவரசரும் சேநாதிபதியும் பார்த்திபேந்திரனும் அமர்ந்தார்கள். வந்தியத்தேவனும் ஆழ்வார்க்குடியனும் சற்றுத் தள்ளி நின்றுகொண்டனர்.

இன்னொரு பக்கத்தில் ஒரு தூணில் மன்றவில் பூங்கூலி நின்று கொண்டிருந்தார். அங்கிருந்தபடி அவன் இனவரசரையும் வந்தியத் தேவனையும் பார்த்துக் கடியதாரிக்குத்தது.

அந்தக் கூறையில்லாத மண்டபத்தைச் சுற்றிலும் வீரர்கள் வீழ்கும் கருத்தது போல் இரண்டு வரிசையாக நின்றுகொண்டனர்.

இன்னும் சற்றுத் தூரத்தில் குகிசைகளும் யானையும் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன.

இனவரசர் பார்த்திபேந்திரனைப் பார்த்து “என் தமையனாகும் பாட்டனாகும் என்ன செய்து கொன்னை அனுப்பிவிருக்கிறார்கள்? கேட்க ஆவனா இருக்கிறதேன்!” என்றார்.

“இனவரசே! சோழ ராஜ்யம் பெரிய அபாயத்துக்குள்ளாகிவிட்டிருக்கிறது. இது தங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறதா...?”

“ஆம், ஸ்ரீமான்! சக்கரவர்த்தி நெடுநாளைக் தோல்வியடைந்துவிட்டார்...”

“அபாயம் அது மட்டுமல்ல; சோழ ராஜ்யத்துக்கே பேரபாயம் நேர்ந்திருக்கிறது. பெரிய அழிவாசனையில் உள்ளவர்கள் துரோகிகளாகி விட்டார்கள். சக்கரவர்த்திக்கும் பட்டத்து இனவரசருக்கும் தங்களுக்கும் விரோதமாகச் சதி செய்பவ் தொடங்கி விட்டார்கள். தங்கள் தமையனுக்குப்பட்டம் இல்லா என்று சொன்னி விட்டுச் சிவபக்தி வேஷதாரியான உருத்திராட்சப் பூனை மதுராத்தமனுக்குப் பட்டம் கட்டுவது என்றும் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். பழுவேட்டையர்கள் எல்லாம், சம்பவாரதர்கள் எல்லாம், இரட்டைக் குடை இராஜாக்களும், மழபாடி மழவாரவரும், மற்றும் இவர்களைப் போன்ற வேறு பல துரோகிகளும் இந்தக் கூட்டுச் சதியில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் முயற்சி பற்றி நாம் சிறிதும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. வடதிசை கைவலமும் தென்திசை கைவலமும் தம் வசத்தில் இருக்கின்றன. நிருக்கோஷனார் மிலாளுடையாரும் கொடும் பாணர்ப் பெரிய வேளாரும் தம் பக்கம் இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய உதவிகளைக் கொண்டும் கைவலத்தில் துரிதம் கொண்டும் துரோகிகளின் சதியை ஒரு நொடியில் சின்னப்பிசைப் படுத்திவிடலாம். ஆனால் எதிரிகளுக்கு அதிக காலம் இடம் கொடுத்து விடக் கூடாது. துரோகிகளின் சூழ்ச்சியை முறியடிப்பதே சின்னை எறிந்து விட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதை முன்னிட்டுத் தங்களை உடனே காஞ்சிக்கு அழைத்து வரும்படியாகத் தங்கள் தமையனாகும் பாட்டனாகும் என்னை அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். இச்சமயத்தில் தங்கள் சகோதரர்கள் இருவரும் பிரிந்திருக்கலாகாது என்றும் ஒரே இடத்தில் இருப்பது மிக அவசியம் என்றும் தங்கள் பாட்டனார் கருதுகிறார். இன்னும், தங்கள் தமையனின் உண்மையில் இருப்பதையும் சொன்னி விட விரும்புகிறேன். அவருக்கு ஒரே இடத்தில் இருந்து இராஜ்யம் ஆளுவதில் விருப்பம் இல்லை. கடல் கடந்த

நாடுகளுக்கெல்லாம் கப்பலேறிச் செல்ல வேண்டுமென்றும் அந்த நாடு களைப்பெல்லாம் வேண்டுமோழர் ஸ்திக் கொடியைப் பறக்கவிட வேண்டுமென் றும் அவர் துடி துடித்துக் கொண்டிருக் கிறார். வடதாட்டுப் படைபெருப்புக் குப் பழுவேட்டரைவர்கள் முட்டுக் கட்டை போட்டதிலிருந்து அவருடைய போர் வெறி ஒன்றுக்குப் பத்து மடங்கு ஆகியிருக்கிறது. ஆனகயால் தங்கள் காஞ்சி வந்து சேர்த்ததும் தஞ்சைக்குப் படைபெருத்துச் சென்று சதிகாரர் களைப்பெல்லாம் அதம் செய்து ஒழித்து விட்டுச் சோழ சிம்மாசனத்தில் தங் களை அமர்த்தி முடிசூட்டி விட்டு...”

இந்தனை நேரம் கவனத்துடனும் மரியாதையுடனும் கேட்டு வந்த இள வரசர் இப்போது தனு செவிகளைக் கைவினால் மூடிக்கொண்டு, “வேண்டாம்! அத்தகைய விபரீத வார்த்தை களைக் சொல்லாதீர்கள். சோழ சிம் மாசனத்துக்கும் எனக்கும் வெகு தூரம்!” என்றார்.

“தங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை என் றால் நான் சொல்லவில்லை. அது தங்க ளுடைய தமையனார் இஷ்டம்; தங்கள் இஷ்டம். நீங்கள் சகோதரர்கள் விவா தித்துத் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டியது. ஆனால் சதிகாரர்களை ஒழிப்பதில் இரண்டு பேரும் ஒன்றுபட வேண்டியது அவசியம். உடனே தாங்கள் காஞ் சிக்குப் புறப்பட்டு வாருங்கள். பழுவேட்டரைவர்களையும் சம்புகரைவர்களையும் பூண்டோடு அழிப்போம். சிவபக்தி வேஷதாரிவான மதுராத்தக லைச் சிவயோகத்துக்கே அனுப்பி வைப்போம். பிறகு தாங்களும் தங்கள் தமையனாரும் யோசித்து உசிதம்போல் முடிவுசெய்யுங்கள்!” என்றான் பார்த்தி பேந்திரன்.

“ஐயா! எல்லாம் நாமே முடிவு செய்ய வேண்டியதுதானா? என் தத்தை - சக்கரவர்த்தி - அவருடைய விருப்பம் இன்னதென்று நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டாமா? ஒரு வேளை தாங்கள் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறீர் களா? என் தமையனாருக்குத் தத்தை விடமிருந்து ஏதேனும் அத்தரங்கச் செய்தி வந்ததா...?”

“இளவரசே! இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்

உண்மையைச் சொல்ல வேண்டியது அவசியம். மூடி மறைப்பதில் பய வில்லை. தங்கள் தத்தையின் விருப் பத்தை இச்சமயம் அறிந்து கொள்வது இயலாத காரியம். சக்கரவர்த்தி இப் போது கத்திர புருஷராயில்லை. பழுவேட்டரைவர்களின் சிறையில் இருக் கிறார். அவர்களுடைய அனுபவிப்பின் றியாரும் சக்கரவர்த்தியைப் பார்க்க முடியாது; பேசவும் முடியாது. அவரு டைய விருப்பத்தைத் தெரிந்து கொள் வது எவ்வளம்? தத்தையைக் காஞ் சிக்கு வரச் சொல்வதற்காகத் தங்கள் தமையனார் பெரு முயற்சி செய்தார். காஞ்சியில் பொன் மாளிகை கட்டி னார். சக்கரவர்த்தி விஜயம் செய்து கிரகப்பிரவேசம் செய்ய வேண்டும் என்று அழைப்பு அனுப்பினார். ஆனால் சக்கரவர்த்தியிடமிருந்து மறு ஓலை வர வில்லை...

“என் தத்தை நோய்ப்பட்டிருப்ப தும் நடக்க முடியாதவரானிருப்பதும் தெரிந்த விஷயந்தானே?”

“இளவரசே! தங்கள் தத்தை— மூன்று உலகங்களின் சக்கரவர்த்தி— காஞ்சிக்குக் காலால் நடந்து வரவேண்டி யுமா? யார்களைக் குதிரைகள் இல் லையா? வண்டியாகவா கண்டிப்பா? தங்கரதங்களும் முத்துச் செங்கடிகளும் இல்லைவா? தடையால் கமந்து கொண்டு வருவதற்கு முடியுமே நெற்றசர்கள் ஆவிரம் பறினாவிர்ம் பேர் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வர மாட்டார் களா? காரணம் அதுவன்று. பழுவேட்டரைவர்களின் துரோகத்தான் காரணம். தஞ்சை அரண்மனை இப் போது சக்கரவர்த்தியின் சிறையாக மாறிவிட்டது... இளவரசே! தங்கள் தத்தையின் உயிரைக் காப்பாற்ற விரும் பினால் உடனே டுறப்பட்டு வாருங்கள்!”

ந்த வார்த்தைகள் இள வரசரின் உள்ளத்தைக் கலக்கி விட்டன என் பது தன்ருகத் தெரித் தது. அவருடைய களை பொருத்திய முகத்தில்

முதன் முதலாகக் கவலைக் குதி தென் பட்டது.

எழுந்தான். ஏகம்பரத்திற்கு ஒரு பத்திரிகை ஆகியிருக்கிறது வந்த கடிதம் அன்புடைதல்.

தாங்கள் அனுப்பியிருந்த தகவல் கனவாகவும், வருவிடுபொருள்கள் சிறப்பிதழில் தகவல்களையும் துணுக்காக வெளியிடுகிறது என்பதை மிஷ்டர் எட்டன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

— டி. ஜோதிராமன்.

இளவரசர் சிறிது தேரம் சித்திரையில் ஆழ்ந்திருந்து விட்டுச் சேநாதி பதிலின் முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்தார்.

"தளபதி! தங்களுடைய யோசனை என்ன? சிலநாளைக்கு முன்பு முதன் மந்திரி அறிஞர்தப் பிரம்மராயர் வந்திருந்தார். அவர் என் தந்தையின் மதிப்புக்கும் அந்தரங்க அபிமானத்தையும் உரிமையர். அவர் என்னை இவ்வகையிலேயே சிலகாலம் இருக்கும்படி யோசனை சொன்னார். தாங்களும் அதை ஆமோதித்தீர்கள். 'இங்கே சண்டை ஒன்றும் நடக்கவில்லை. நான் எதற்கு இருக்க வேண்டும்?' என்று கேட்டதற்குச் சமாதானம் சொன்னீர்கள். முதன் மந்திரி இதோ திரும்ப வலங்குவாரிடம் அதே யோசனையைத் திரும்பச் சொல்லி அனுப்பி விடுக்கிறார். என் தமக்கை இரைய பிராட்டியிடம் எனக்கு எவ்வளவு மதிப்பு உண்டு என்பது தங்களுக்குத் தெரியும். அவர் இட்ட கோட்டை நான் தாண்ட மாட்டேன். இலங்கைக்கு அவர் வரச் சொல்லித்தான் வந்தேன். இரையபிராட்டி இதோ இந்த வானர் குலத்து வீரனிடம் ஒரே அனுப்பியிருக்கிறார். ஒழுமித்தில் என் தமக்கையின் செலுதியும் பார்த்திபெத்திரர் கூறியதை ஒட்டியிருக்கிறது. ஆனால் உடனே புறப்பட்டுப் பழையாதைக்கு வரும்படி எழுதி அனுப்பியிருக்கிறார். என் தமையனாரோ காஞ்சிக்கு வரும்படி இவரி

டம் கூறி அனுப்பியுள்ளார். சேநாதி பதி! தங்களுடைய கருத்து என்ன?" என்றார்.

"இளவரசர்! இன்று காலை வானரில் தாங்கள் இந்த இலங்கைத் தீவிலேயே இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து உடனேயே நான் இருந்தேன். தேற்றி ரவுகூட இவருடன் நெடுதேரம் விவாதித்துக் கொண்டிருந்தேன். இவர் வெகு தேரம் வாதித்தும் நான் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் இன்று அதி காலை, அதோ திரிசுரோ, அந்தப் பெண் வந்து ஒரு செய்தி சொன்னாள். அதைக் கேட்டதும் என் கருத்தை மாற்றிக் கொண்டேன். தாங்கள் உடனே காஞ்சிக்குப் போக வேண்டியது அவசியம் என்று இப்போது எனக்குத் தோன்றுகிறது!" என்றார் இலங்கைச் சேநாதிபதி.

சூ

ன் மறைவிலே நின்று தன்னைக் கடைக்கண்ணால் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பூங்குழலியின் பிது இளவரசர்

தம் பார்வையைச் செலுத்தினார்.

"அபிமன்யுனை நாலாபுறமும் பகைவர்கள் தாக்கிக் கொன்றதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். என்னை நாலாபுறமிருந்து வரும் செய்திகளே தாக்கிக் கொன்றுவிடும் போலிருக்கிறது!" என்று இளவரசர் சொல்லிக் கொண்டார்.

"அந்தப் பெண் என்னதான் செய்தி கொண்டு வந்திருக்கிறார்?" என்றார்.

"அவளே சொல்லட்டும்!" என்றார் பெரிய வேளார்.

பூங்குழலி தயங்கித் தயங்கி நடந்து வந்தாள். இளவரசர் முன்னால் வந்து நின்றான். நாலு பக்கமும் திரும்பிப் பார்த்தான். சேநாதிபதியைப் பார்த்தான்; பார்த்திபெத்திரனைப் பார்த்தான்; சற்றுத் தூரத்தில் நின்ற வந்தியத் தேவனையும் ஆழ்வார்க்கடியானையும் பார்த்தான். இளவரசர் முகத்தை மட்டும் அவனால் ஏறிட்டுப் பார்க்க முடியவில்லை.

"பெண்ணே! சொல், சிக்கிரம்!"

என்றார் சேநாதிபதி.

பூங்குழலி ஏதோ சொல்ல முயன்
ருள். ஆனால் வார்த்தைகள் ஒன்றும்
வரவில்லை.

"ஆகா! இந்த உலகமே ஊமை மய
மாகிவிட்டது போல் காண்கிறது!"
என்றார் அருள்மொழிவர்மர்.

அவ்வளவுதான். பூங்குழலி தன்
கண்ணிமைகளை உயர்த்தி ஒரு தடவை,
ஒரு கணத்திலும் சிறிய நேரம் இளவரசை
நோக்கினாள். அதற்குள் அக்
கண்களில் கண்ணீர் துடிப்பி வழிய
ஆரம்பித்து விட்டது. உடனே அங்
கிருந்து ஓட்டம் பிடித்தாள். ஓடிப்
போய்த் தூரத்தில் அடர்ந்து வளர்ந்
திருந்த மரங்களுக்கிடையில் மறைந்
தாள்.

எல்லாரும் வியப்புடன் அதைப்
பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்கள்.

வந்தியத்தேவன் முன் வந்து "ஐயா!
இவள் முன்னொரு தடவை இப்படித்
தான் ஓடினாள். நான் தொடர்ந்து

போய்ப் பிடித்து விட்டேன். அனுமதி
கொடுத்தால் இப்போதும் சென்று
பிடித்துக் கொண்டு வருகிறேன்!"
என்றான்.

"அப்படியே செல்! ஆனால் அதற்
குள் அவள் கொண்டு வந்த செவ்வி
என்ன என்பதைச் சேநாதிபதி சொல்
வட்டும்!" என்றார் இளவரசர்.

அதற்குச் சேநாதிபதி, "அதை
இரண்டே வார்த்தைகளில் சொல்லி
விடலாம். இளவரசே! தங்களைச்
சிறைப்படுத்திக் கொண்டு வருவதற்
காகப் பழுவேட்டரையர்கள் இரண்டு
பெரிய மரக்கலங்களையும் அவை
நிறையப் போர் வீரர்களையும் அனுப்
பிவிருக்கிறார்கள். மரக்கலங்கள்
தொண்டைமான் ஆற்றுக் கால்வாயில்
புகுந்து மறைவான இடத்திலே வந்து
நிற்கின்றன!" என்றார்.

(தொடரும்)

அருள்வாக்ஞ

பிரப புவனத்துக்குக் காரணம்
என்ன? அவற்றைச் செய்காமல் திறத்த
இஷ்டமிருக்கிறது; ஆனால் முடியவில்லை.
ஒரு மரத்தைத் தழைக்காமல் செய்ய
வேண்டுமானால் விலக்களை வெட்டிவிட
முடியாது. அடிமரத்தை வெட்ட வேண்
டும். விட்டுக்கொள்கிறேன் பத்திரம் பக்
கையாள் புற்று உண்டாகிறது எங்கும்
மேலெழுந்தவாசியாக அந்தக் கட்டைப்
பெயர்த்தால் போதுமா? போதாது.
இன்றோடத்திப் புற்று முளைக்கத்தான்
செய்யும். கையாள் எவக்கும் தயம்ப
பூச்சியைப் பிடித்து அழித்தாகத்தான்
புற்று எங்கும் எழும்பாமலே போகும்.
அதுபோலப் பாபத்துக்கு லாசகாரணத்தை
அறிந்து அதையே அழிக்க வேண்டும்.
பாபத்துக்கு லாசம் என்ன? கெட்ட காரி
வந்திருக்கைய பண்ணதான் பாபம். கெட்ட
காரியத்தான் பாப லாசம். கெட்ட காரியம்
எதற்கும் செய்யுகிறோம்? தமக்கு ஒரு வஸ்து
வேண்டும் என்ற ஆசையிருக்கிறது. அதை
அடைவதற்குக் குறுக்கு வழிகளிற் போய்
கிறோம். அது பாபம். அதாவது பாபம் செய்
தக் காரணம் ஆகா. ஒரு வஸ்து அழகாக
இருந்தால் ஆகா உண்டாகிறது. தல்ல
பதார்த்தங்களாகக் கண்டால் தமக்கு
வேண்டுமென்று ஆகா நோன்றுகிறது.
அது தவறு என்று இச்சை உண்டாகிறது.
இந்த இச்சையைப் பூர்த்தி பண்ணக் காரி

வங்கள் செய்கிறோம். இந்திரியங்கள்
ஒன்றை அழகானதென்று அறிவதுதான்
ஆசைக்குக் காரணம்.

இந்தனைதாழிதான் சொன்னதிலிருந்து
ஏற்படுவது என்னவென்றால்:

நாம் செய்யும் பாபத்துக்கு லாசம்
கெட்ட காரியம். கெட்ட காரியத்துக்கு
லாசம் ஆகா. ஆகையால் நம் கடைம
அனைத்துக்கும் லாச காரணமாகிய
ஆசையை நிவர்த்தி பண்ணினால்தான்
நிரந்தரமான துக்க நிவர்த்தி உண்டாகும்.

— துக்கத்து காஞ்சி காமகோடி
ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி
சங்கராச்சாரிய கலாமிகள்.

**உங்கள் குடும்ப நலனுக்காக உழைக்கும்
உங்களைக் கவனித்துக் கொள்வது யார்?**

புதிய *Goodrej* 165 லிட்டர்

உங்களை நன்கு கவனித்துக்கொள்ளத் தகுந்தது. வடிவமைப்பில் மட்டுமல்ல புதிய கோதரேஜ் 165 லிட்டர் ரெஃப்ரிஜரேட்டர், என்னுடைய நேசலயோ, அங்கு இடவசதி கொண்டது—காய்கறி டிரேயிலும், டோர் பேனலிலும்.

ஏனைய 165 லிட்டர் ரெஃப்ரிஜரேட்டர் கிராஸிட் விசைமயமான காய்கறி டிரே, லுட்டை டிரே, கோதரேஜ் காய்கறி டிரேயில் அதிகம் காய்கறிகள் வைக்கலாம். மேலாக காய்கறி பாதுகாப்பாகவும் இருக்கும். டோர் பேனலில் 15 லுட்டைகள் வரை வைக்கலாம். வேறெந்த ரெஃப்ரிஜரேட்டரையும் விட இது அதிகம், உங்கள் குடும்பத் தேவைகளுக்கு உடு கொடுக்கிறது புதிய கோதரேஜ்.

10 பெரிய பாட்டில்கள் வைக்கக் கூடிய ஒரே 165 லிட்டர் ரெஃப்ரிஜரேட்டர் திரும்பத் திரும்ப பாட்டில்களை மாற்றும் வேலை இனிமேல்.

இடவசதியை என்னுடைய பயன்படுத்த, தேவைப்பட, மாற்றி அமைக்கக்கூடிய ஷெல்ஃபுகள் ஷெல்ஃபுகள் சந்தி, இதற்கி அமைக்கலாம், இதனால், பெரிய அளவற்ற பனிக்ரீட் வடிவிலான பாத்திரங்களை வைக்கலாம்.

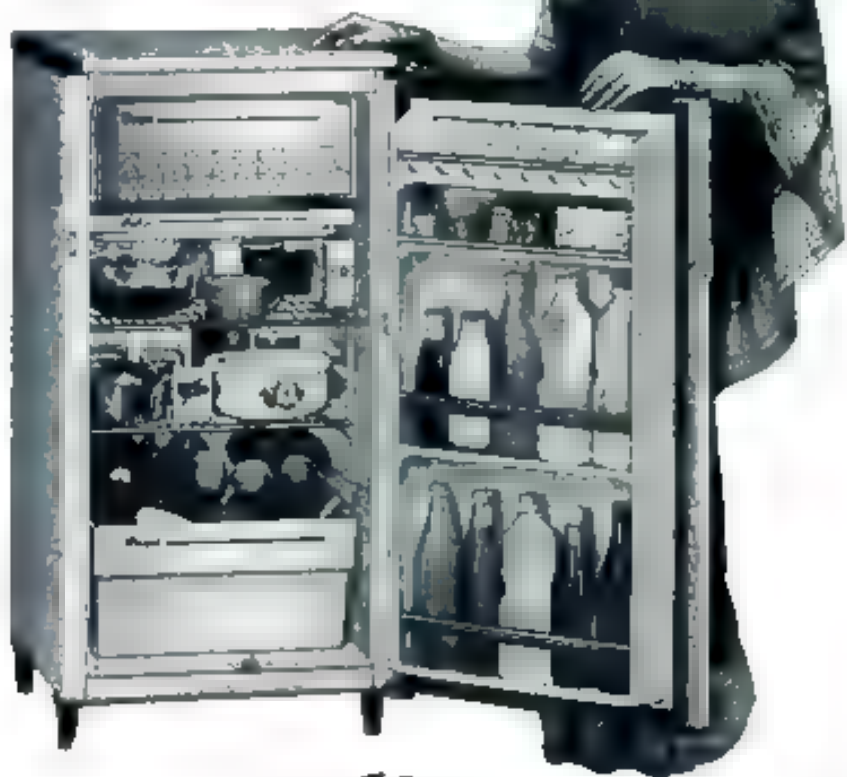
புதிய தொழில்நுட்பத்தின் உதவியால் விசையின் குளிரினிக்கும், பிள் செல்லு சேயிக்கும்.

புதிய, சுட்டுறுதலான, பிளாஸ்டிக் சேயிக்கும் கம்பெனென்ட், அத்துடன் சர்வதேச நாளிழைப்புகள் பரிசுஷெந்தேன் இன்ஹெஷன் இவை காரணமாக, ரெஃப்ரிஜரேட்டர் விசையின் குளிரும், கனிய தொழில்நுட்பம் பிளாஸ்டிக் செல்கைக் குறைத்து, பிள் சுட்டைமை சேயிக்க உதவுகிறது.

மேன்மையான டிரேயிங்...என்றாவதற்குமே மேலாக! எப்போதும் பவுடர் பெய்ஸ்ட் டிரேயிங் லுளம் கவர்க்கி வானத்தோடு விழாத, சித்தது விளக்கும் வெளிப்புறம், ஓன்று செய்புகள்...,கடைக்குச் சென்ற ஒரு புதிய கோதரேஜ் வாங்குங்கள், அது உமது குடும்பத்தை என்னுடைய கவனித்துக் கொள்ளும்.

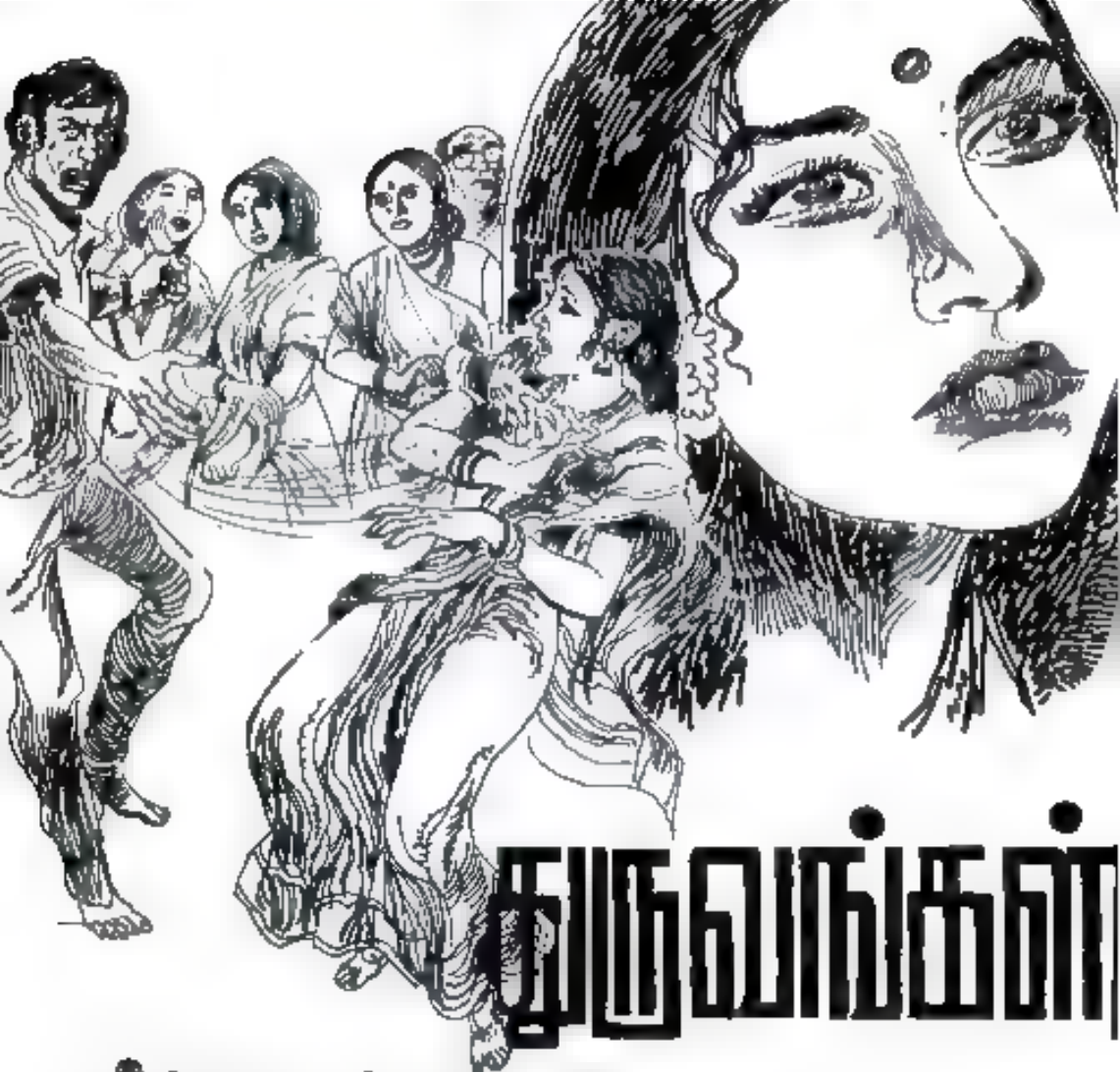
வெஃப்ரிஜெரேட்டர்.

Goorej®

புதிய வெஃப்ரிஜெரேட்டர்—உறைக்கும் ஒவ்வொரு
இல்லத்தரசிக்கும் இன்றியமையாதது.

HTA-1640

துருவங்கள்

இப்போது அல்ல. எப்போதுமே ராக வனுக்கு முன்போய் அதிகம். முன்புவிடத் தற்சமயம் கொஞ்சம் குறைந்திருப்பதாக வேண்டுமானால் கூறலாம்.

திருமணம் ஆன ஆளும் மாதம். பகல் இரண்டு மணி சிற்றுண்டிக்காக அவன் அலுவலகத்திலிருந்து விடு வந்திருந்தான். ஊர் வே திரும்பியாக வேண்டும். அவசர அவசரமாகக் காப்பி சுவத்து கொண்டு வந்த தோ, அல்ல சர்க்கரை சேர்க்க மறந்து விட்டிருந்தான்.

ஒரு யாங் காப்பியை விழுங்கியவன் முகம் நொறுங்கி "தோ!" எனக் கத்தித்தான். ஓடி வந்ததான் முகத்தில் கோப்பையில் இருந்த காப்பியை அப்படியே விசிறி அடித்தான்.

"காப்பி கலக்கிறனாம் காப்பி! முகரை எய்ப் பார்!" எனக் கலையியவன் திரும்பிப் பார்த்ததாமல் ஸ்கட்டரை உதைத்துக் கொண்டு புறப்பட்டுப் போய் விட்டான்.

மாமாஜி, மாமியார் மற்றும் இரண்டு அத்தனர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தாரர்கள். ஒரு வார்த்தை பின்புறையைக் கண்டிக்கவில்லை. "துயோ, பாகம்" என அலுத்தாய்வு. விவரி. "அவனுக்கு இப்படித் தான் சட்டுனு கோபம் வந்துவிடும் எனப் பெருமையுடன்" கொண்டு வந்த தாயார்.

கண்களில் துளிர்த்த நீரை அடக்கிக் கொண்டு. தளரவெங்கும் சித்திரித்த காப்பியைத் துண்டித்தான். குளியல் அளவக்குப் போய் உடுத்தியிருந்த பட்டுப் புடை வலி லும், ரவிக்கையிலும் தெறித்திருந்த காப்பிக் களறக்கித் துளவத்து உலர்த்திவிட்டு, மேலு உடை மாற்றிக் கொண்டு - எதுவுமே நடவா தது போய் ராகவால் மாலைவில் திரும்புவதை எதிர்பார்க்கியிருந்தான்.

அலுவலகம் போய்ச் சேர்ந்த ராகவ னுக்கும் மனம் சரியில்லை.

"அது என்ன அப்படி கோபம் எனக்கு? என்ன தப்பு இப்போது பெரிதாக நடந்து விட்டது? பாகம்... அவனுக்குத்தான் அத் தனை போ எதிரிலும் எத்தனை அவமானம்? எனச் சங்கடப்பட்டான் அவன்.

இனிமேல் இப்படி தக்கை உடாது என்ற தீர்மானத்துடன் தான் விடு திரும்பினான்.

தோ பகலில் அவன் நடந்து கொண்ட விதத்திற்காக முகத்தைத் திரும்பி வைத்துக் கொள்ளவும் இல்லை. தூக்கி வைத்துக் கொள்ளவும் இல்லை. எப்போதும் போல் சிரித்த முகத்துடன் தான் இருந்தான்.

பக்கத்தில் யாரும் இல்லை என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு "ஏய் கோபமோ?" எனச் சிண்டிக்ரேன் ராகவன்.

"இப்போய்!" என்றான் அவன்.

இப்படி அவன் நடப்பது முதல் நடக்கவில்லை.

திருமணம் முடிந்து வந்த புதிதில் இருவரும் திரைப்படம் பார்க்கப் போவதற்காக. அங்கே தோவின் பள்ளித் தொழிற்சாலை யாகப் பக்கத்து இருக்கையில் வந்து அமர்ந்து விட்டான். ஒரே தொண்டான. இடைவிடாத வம்பு. ராகவன் பொலுக்கம் இழந்தான்.

படத்தில் இடைவேளையின் போது வெளிப்பே வந்தவன் கோபத்துடன், தான் மட்டுமே விடு வந்து சேர்த்து விட்டான்.

படம் பார்க்கும் கூலாரியத்தில் ராகவன் திரும்பிவிட்டதைத் தோ உடனே கவனிக்கவில்லை. பின்னர் பார்க்கத் போது தன் தொழிலின் தொண்டானாய்த் தாக்காயும், தோவின் கோபமோ உட்கார்த்திருப்பான் என நினைத்தான். படம் முடிந்த பிறகு அவனைக் காணாமல் பதறிப் போய் - ஊர் வேறு புதிதான தொழிலிடம் செல்ல - அவன் விடுவதை கொண்டு சேர்த்து விட்டுப் போனான்.

எவனோ ஒருத்தியுடன் பேசுவதற்காக விளையப் போனதும்? எனக்கு வம்பு பேசுவது பிடிக்காது என்று சொல்லுவதால் - வானம் மூடிக்கொண்டு இருக்க வேண்டாமா? எனத் தன் செயலுக்கு நிவாயம் கற்பித்தான் ராகவன்.

ராகவனின் அம்மா தன் பின்னையை ரொம்பமூர்ச் செய்து கொண்டாள். "அந்தினைக்கவும் போட்டுக் கூட்டிப் போய்த் தனிவாக விட்டு விட்டு வந்து இருக்கிறேன்... ஒன்று விடக்கூட ஒன்று நடந்தால் என்ன ஆவது?" எனச் சொன்னான்.

தற்பது பவுன் ஆகிறதே... கம்மமாகா?... வெளும் கழுத்துடன் போவதற்குத் தான் நினைப்பின்னைகள் அத்தடிருக்கவாட்டான்.

மகாயிவா? விட்டில் அவனைத் தீய வளக்கி அழைத்திருந்தார்கள்.. தன் தீயவன் இல்லை... தான் கைத்து ஆண்டு கை எழித்து...

தோவுடன் அவன் போவதற்காக, அவனுக்காக அவன் ஒரு புடைவை எடுத்திருந்தான். தோவின் விட்டில் அவனுக்குத் தனிவாக ஒரு புடைவை வாங்கிவிருந்தார்கள். கங்கா கந்தான் செவ்வாவிட்டு வந்த தோ, தன் பிறந்த விட்டில் தந்த புடைவையை உடுத்துக் கொண்டு வந்து அவனை நமஸ்கரித்தான்.

அவ்வளவுதான்... வந்து விட்டது போய்

ராகவனுக்கு.

தன்னை அவன் விடம் செவ்வா விட்டான் என்ற ஆத்திரம், தான் வாங்கிய புடைவை வைக் காட்டினும் அவன் தாய் வாங்கியதை உயர்ந்தவாக நினைத்து விட்டான் என்ற வேகம்.

பல்போர் முன்னிதியிலும் - அவர்கள் விட்டு வேலைக்காரியைக் கூப்பிட்டு - தான் தோவிற்காக வாங்கிய நானூறு ரூபாய் மதிப்புள்ள புடைவைகளை இரண்டாக தந்து விட்டான்.

ஒரே போல வாங்கித்தான் தாய்க்காரைத் தோ அடக்கி வைத்தான்.

பின்னர் நிதானமாக போலித் தோ தான், ராகவனுக்குத் தான் செவ்வா எத்தனை மதிப்பில் வசைப் பூசித்தது. அவன் அங்கு வந்த போதும் கூடத் தோ அவன் பக்கம் தான் போனான்.

"தான் செவ்வா தப்பு... நீங்கள் வாங்கிக் கொடுத்ததைத் தான் முதலில் கட்டிக் கொள்ளுருக்க வேண்டும்!" என ஒப்புக் கொண்டான்.

"இது என்னடா உத்து?" எனத் தனியை மீக் ஆரம்பித்த அம்மாவிடம் "இப்போது அவருக்கு வந்த கோபம் கம்பி. எப்போதும் போய் ஆத்திரப்பட்டாராணும் புடைவை வைக் கிழித்தே போட்டிருப்பார்!" எனச் சமாதானம் கொன்னான் தோ.

விண்ணு பிறந்த பிறகு - முடி இறக்கு வந்ததால் இருவரும் திரும்பிப் போவதற்குத் தார்கள். காட்டென்று ஒன்று எடுத்துத் தங்கிவிருந்தார்கள். ஒருமுறை வெளிப்பே போய்த் திரும்பிப் போது காட்டென்று பூட்டி விடுத்த பூட்டின் காலியை - அவன் தான் எப்போதும் வைத்திருப்பது - ராகவன் தொடுத்த விட்டான்.

அதற்காக ராகவன் வருத்தப்படவில்லை. "ஒரு சின்னச் சாலியைக் கூடத் தைத்துக் கொண்கக் கூடாதா? எல்லாமே என் தலைக்காது?" - என அவனைத்தான் குற்றம் சாட்டினான்.

அவ்வளவு

உதவி ஆகிரியர்: ஸார் ஸார் இந்த இடத்தில் தவறு அங்கப் பிழைகள் தேவதூடுக்க...

ஆகிரியர்: இவ்வளவுதானோ! உடைபிப் பக்கத்தில் இந்த இடத்தில் உன் ஸ் தவறு களைக் கண்டுபிடிவுங்கள். பக்கவாசை வெகுவாகக் என்று போட்டு விடுங்கள்!

— என். குமாரவேல்.

தோ பொன்னமாக்கத் தன் தாலிக் கைற்றில் பத்திரப்படுத்தி இருந்த மாற்றுச் சாஸியை எடுத்துத் திறந்த போது, "இத்தனை நேரம்... ஐயு எடுத்து வேடிக்கை பார்த்தாயே... உலகத்துத் திருப்திதானே!" - என எரித்து விழுந்தான்.

இப்படி எத்தனை எத்தனை போ சம்பவங்கள் அடுக்கிக் கொண்டு போகலாம் என்ற கொடுத்தாலும் கோபம்... எப்போதும் சிடு சிடுப்பு.

குளிப்பதற்கு வெத்தீர் எடுத்து வைப்பதி லிருந்து, காலணிகளுக்குப் பாலிஷ் போடுவது வரை அவன் பார்த்துப் பார்த்துத் துத்தான் செய்தான். இருந்துக் கூட ஏதாவது தவறு நேர்ந்துவிடும். அவன் துரவாரை ளுதி விடுவான்.

கொழும்பு காலம் என்ன செய்வான் என்று தெரிவாது. ஒரு முறை அவன் அவன் 'பாண்டி' து இவ்விதி போட்டுக் கொண்டு இருந்தான். வேறு எதற்கோ கூப்பிட்டான். அவன் இவ்விதிப் பெட்டியை திறித்தி விட்டுத் துத்தான் போயிருந்தான். எப்படியோ அது ஏற்றுச் சாய்ந்து, அவன் "பாண்டி"ன் ஒரு மூலையில் சிறிது நீர்ந்து விட்டது.

பதறிப் போய் எடுப்பதற்குள் அவன் வந்து விட்டான். "போக்க... போக்க... என் மாமா அமெரிக்காவிலிருந்து வாய்க் வந்த துணி... கொஞ்சமாவது அக்கறை இருந்தால்வாறோ?" என்றான் சட்டென்று தோலின் உள்ளங்கையைப் பிடித்து இழுத்துத் துத் துடாய் இவ்விதிப் பெட்டியை வைத்துத் தெய்த்து விட்டான்.

அம்மா! - என அவற்றின் அவன். உள்ளங்கை அப்படியே கன்றிப் போய் விட்டது. எரிச்சல் தாங்காமல் துடித்தான். ராகவனை ஒடிப் போல் பார்வை எடுத்து வந்தான். "ஐ ஆம் வெரி ஸாரி, தோ... கோபம்: வந்தால் தான் மிகுமையி விடுகிறேன்" என உண்மையில் மனம் வருத்தியவ ளாகப் புன்னைந்து மருதிட்டான்.

அவன் அப்போதும் முகம் களித்தவனிடம். "என் இவ்விதிப் பெட்டியைச் சரிவாக

வைத்து விட்டுப் போயிருக்க வேண்டும். என் தப்புதான்!" என்றான்.

இப்படித் தொடங்கிய அவர்கள் மன வாழ்க்கை தன்னுடைய வெள்ளி விழாவை தெருவிக்க கொண்டிருந்தது.

இரண்டே பெண்கள், ஒரு பிள்ளை.. மூன்று பேரும் குணத்தில் அப்படியே ராகவனை உசித்து வைத்துக் கொண்டு பிறந்திருந்தார்கள்.

அம்மாவைக் குற்றம் சொல்வதில், கோரிப்பதில், திருத்தோகப் பேசுவதில் ராகவனோடான் சில சமயங்களில் ராகவனை கூட அவர்களாகக் கண்டிக்க வேண்டி வந்தது.

இரண்டாவது பெண் கையாணம் முடிந்து பூக்கம் போன சமயம், ராகவனுக்கு விடு முறை முடிய இரண்டு நாட்கள் மட்டும்தான் இருந்தன. கல்யாணச் செலவுகளைக் களைக் கிட்டுக் கொண்டிருந்தான் ராகவன். எக் கெடெல்லாமோ பணம் வரவில்லையாதி விட்டது. எப்படித் திருப்புவது என்பதுதான் போகலாம்.

மணி மூன்றாகி விட்டது. இன்னும் காப் பிசைக் காணோம்.

அவன் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறான். "ஓம்! தோ!" - இரைத்து கூவினான். பதிலே இல்லை.

அயர்ந்து தூங்கிப் போய் விட்டானா என்று... வழக்கமான கோபம் போய்வி ளது உனனே போனான். பக்க நோத்தில் இப்படிப் பொறுப்பில்லாமல் என்ன தூக் கம்? காலால் உதைத்து எடுப்ப வேண்டி வந்துதான்!

அம்மா! - என்று எண்ணவரத்தில் ஒரு முறைகள்.

ராகவன் எட் டென்று அவன் பக்கத்தில் உட் கார்த்தான். தோலின் முகத்தை மெது வாகத் திருப்பினான். அவனுக்குத் தெப்பனாக விவர்த்திருந்தது.

"தெய்வம் என்னவோ உடைக்கிறது... ரொம்ப வலி!" என விம்மினான். பாதிகள் அவனாகப் போ முடிந்தன.

"என்றாக் கூப்பிடுவதற்கு என்ன?" - இப்போதும் அதட்டல்தான்.

"தீக்கன் ஏதோ வேய்யாக இருத்தீர்கள்... சிவமயம் வேண்டாமென்றுதான்.

அவன் அவன் மார்பை நீதி விட்டான்.

"கொஞ்சம் இரு... வெத்தீர் போட்டுக் கொண்டு வருகிறேன்..." எனக் கூறி அவ னைச் சவரிக் சாய்த்தபடி உட்கார வைத்து விட்டுச் சமையல் அளவிற்கு விசைத்தான். அப்பேக் கூடல் வீற்றுப் பக்கத்தில் அவ ளுக்காக அவன் தயாரித்து வைத்திருந்த காப்பி" இருந்தது. அதை எடுத்துத் தரு வதற்குத் தெய்வமே வந்து விட்டதோ?

வெத்தீர் எதற்கு இத்தக் காப்பியையே கொடுத்துப் பாரக்கலாமோ காப்பியை எடுத்து வந்தவன் திருக்கிட்டான்.

கவரில் சாய்மானமாக உட்கார வைத்து விட்டுப் போக தோ இப்போது நீழே உசித்து விட்டதான் - கண்கள் குத்திட்டு திற்க.

ராகவன் அயறினான்.

கீதர போய்ச் சேர்ந்து பதிலைத் தாட்கள் ஆகிவிட்டன. இரண்டு பெண் குழும் கிதாவின் பெட்டியைக் குடைந்தனர். நம்மகள் புடைசைகளைத் தங்களுக்குள் பங்கு போட்டுக் கொண்டனர். கிதாவின் புடைசைகளுக்கு அடியில் ஒரு பெரிய தோட்டுப் புத்தகம்.

முதல் பெண் அதை எடுக்க, இரண்டாவது பெண் பிடுங்கிக் கொண்டாள். "உம்... அது அம்மா ஸ்ரீராம தெயம் எழுதற தோட்டுடி... அப்பா கிட்டக் கொடு." என்னுள் ஒத்தவன்.

ஆனால் தோட்டைப் பிரித்தவன் அதி வேகம் வயித்து விட்டான். அவன் தோள் மேல் சாய்ந்து படித்த ஒத்த பெண் அப்படியே கிடைக்கிப் போனாள்.

அது வெறும் ஸ்ரீராம தெயம் தோட்டு மட்டும் இல்லை. தன் தாம்பத்திய வாழ்க்கையில் தனக்கு ஏற்பட்ட முக்கியமான அனுபவங்களை வெல்லாம் ஒன்று விடாமல் குறித்து வைத்திருந்தான். தனக்குப் பொறுமைமையக் கொடுக்கும்படி ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்காத குறிப்பே இல்லை.

எப்படி அவனுடைய தாயார் கணவனுடன் வாழ்ந்ததைக் கார்த்தை பதிலடி கொடுத்து, தாம்பத்தியம் குறித்து யோசனை எண்ணதக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, தன் வாழ்க்கையில் அப்படி ஒரு விபரீதம் நடக்காமல் இருக்க ஆண்டவனை வேண்டி

னான்.

தன் பெண்களைப் பற்றிய கவலைமையும் குறித்திருந்தான். "இப்படிப் பொறுமைமையில் வாழக் இருக்கிறார்களே... நல்ல பிள்ளைகளாக அப்பாவு வேண்டுகிறேன்..."

இரண்டாவது பெண் கவலாமை முடிந்த மறுதான்... இரப்பத்தகு தாக்கு தாட்கள் முன்பு... அதுதான் அவன் கடைசிவாக எழுதிக்கொண்டது.

இன்று கட்டுச் சாதக் கடைபுடன் சம்பந்திகள் புறப்பட்டு விட்டார்கள். ஆரத்தி எடுக்கப் போகும் போது தப்பிய கத்தியது. கொஞ்சம் திதானிப்பதற்குள் "ஓ! அம்மந்தம்! அங்கே என்ன செய்யறோ!" என அவர் அழைத்தார். அத்திய பெர் எதிரிலும்.. இத்திய வகுறங்கள் வராத கோபம் எழுந்தது. திரும்பிப் பேச வாயெடுத்து விட்டேன். ஆண்டவனே... எனக்குக் கோபம் வரும்படி செய்யாதே... புகொடு மந்தசூனாக அவர் பக்கத்தில் இருக்கும்போதே போகும் பக்கம் வந்தாக் கொடு!

பெண்கள் இருவரும் தெம்பித் தெம்பி அழுவதைக் கண்ட ராகவன் அந்த தோட்டுப் புத்தகத்தைத் தாழும் வார்ப்பிப் படித்தான். அவனும் தன்னை அடக்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.

வெல்வேறு தருவங்களை இளைந்து நு ததிய தாம்பத்திய நாடும் ஒரே ஒருமுறை கவலுகளைத் திருத்திக் கொள்ள மறு சந்தர்ப்பம். இல்லாமல் - நு ந்து ஒய்த்தது!

நிற்க நீழல் வேண்டும்

வாஸந்தி

23

பிரபு அனாவாயம் நின்றுக், தெளிவாகக் கேட்டன வார்த்தைகள். அவன் நின்று இடத்திலிருந்து எழுந் எட்டிலிருந்த முடிய அறைவிலிருந்து ஒலித்தன.

"எங்கள் பூததோட்டத்தில் மலர் வளிக்; மரங்களில்கூட கவிக்க ரூரவெழுப்பும் ரூரிகள்தான் எழுடிக்கிலை. எம் நாடு சாய்வு மேடாய் இரத்தக் கறைத் திறங்களைப்— எங்கள் உயிர் துடிக்கின்றது வறையின் கதை தொடர்கின்றது."

ராகத்தோடு பாட்டில்கூட, கவிவரங்கள்தான் ஒம்பிப்பதுபோல் திரும்பத் திரும்ப வரிகள்களும் பின்னமாகச்— ரோகத்துடன் வெளிப்பட்டன. ரூபகப்படுத்தலில் போல.

இது திச்சயம் வினாபாலசூரியாவின் அறைவாக இருக்க முடியாது என்று அவன் நினைத்துக் கொண்டான். அவருக்குத் தமிழ் தெரிந்திருக்கும் என்று தோன்றலில்கூட, கதையைத் தட்டிப் பாரிக்கலாமா என்று நினைத்துப் பிரபு தவக்கத்துடன் பின்வாங்கினான்.

தமது குருட்டு ஊகம் சரியாக இருக்குமா? இது சீலியாவின் அறைவாக இருக்குமா? அவன் திச்சயம் தமிழ்ப் பெண். துடிவளின் சீலியாவாக இருக்க வேண்டும் என்பதில்கூட தான். இருந்தும் அவன் தமிழ்ப் பெண் என்று எண்ணம் தென்பட அளித்தது. அவன் இந்த அறைவின் இலக்கியங்கள் ரூப வேறு பார்தான் இருக்க முடியும்? திரிகோண மலங்குச் சென்றிருந்த பாவசூரியாவின் வாராவது விருந்தாவின் வந்திருக்கலாமோ?

அவன் இருட்டில் துறாவி ரேழி விளக்கின் விளக்கைத் தட்டினான். செட்டென்று பாட்டொலி தின்றது. சரிய திச்சயம் பரவிற்று. எய்யவயசைக்குச் சென்று தூக்கில் திரை நிரப்பிக் கொள்ளும் போது, அந்த

அறைவின் சீலியாவின் இருக்க வேண்டும் என்று உத்தேசமாக ஊர்ஜிதப்படுத்திற்று. அவள்தான் ஒரு தொட்டார் கருக்கியைப் போல் பழக்கிக் கொண்டவள். தன்னுடைய உன் மனத்துச் சோகலினைவேண்டாம் திரிப்போரணவியில் மறைத்துக் கொண்டவள். அவன் மட்டும் வாயைத் திறந்து பேசுவானா எனில் எல்லாவது தன் கதை விடைக்கும்!

அவன் மீண்டும் ரேழியைக் கட்டி விளக்கை அணித்துவிட்டு, இன்று மேற்கொண்டு எத்த வேண்டியும் செல்ல முடியாது என்ற திண்புடன் படுத்துக் கொண்டான். இன்று மாலை ஏற்பட்ட சோர்வெல்லாம் தழுவி மனதில் ஒரு புதிய வொரவல் புகுந்து கொண்டிருந்தது. சீலியாவின் பேச வேண்டிய பேச்சை மீண்டும் மீண்டும் ஒத்தினை பார்த்துத் திருப்பிபுடன் தூக்கில் போனான்.

அந்த ஆகாரத்துக்குச் செல்லத் தயாராகி, அவன் வெளியில் வந்து பார்த்தபோது, ரேழியை ஓட்டிய அறை பூட்டியிருந்தது. இதற்குச் சேகிரம் எங்கே போய் விட்டான் என்கிற ஏமாற்றத்துடன் அவன் எத்தி விதமாகுக்குக் கிளம்பினான்.

தெருக்கள் அமைதியாகத் தெரிந்தன. ஊர்ப் பகுதிச் செட்டம் இன்னும் அமுலில் இருந்தது. பெரிதாக ஏதேனும் அபாயம் ஏற்படலாய் என்கிற தெருவையப் பேச்சுக்கள் எங்கு சென்றாலும் தினமும் அவன் காண்பது மட்டவண்ணம் இருந்தன. அவன் கண்ணிலும் காதையும் நீட்டிக் கொண்டு நடந்தான்.

எத்தி விதமாகுக்குத் துடித்துமே கைவரன் கண்ணில் பட்டான். பிரபுவைப் பார்த்துப் பரிச்சயத்துடன் கைவரைக்குச் சிரித்தான். பேச ஆன் விடைத்த உற்சாகத் துடன்

"குட்டமாரிவ்!" என்று பிரபு அவனை திசில் அயர்ந்து கொண்டான்.

"இன்னிக்கு எப்படியிருக்கீங்க? எதிர் காலத்தைப் பற்றி நம்பிக்கை பெற்றிருமா?" என்று.

கைவரன் புன்னகை சென்று இன்னு ஆன்காட்டி விரல்களைக் குறுக்காக வைத்துக் காண்பித்தான்.

பிரபுவைக் கண்டதும் நுடி வந்த கண்ணன், "வணக்கம் சார் என்பெயலாய்ப் புட்டு செஞ்சிருக்கோம். கொண்டு வரலா?" என்று.

"கொண்டு வா, இவருக்கும் சேர்த்து."

"அவர் எப்பிட்டாக?" என்ற கண்ணன் நகர்த்தான்.

பிரபுவின் ஒரு கிரெட்டை நீட்டி விட்டார். பிப்பேனமைக் காட்டிப் பற்ற வைத்து கைவரன் ஓர் இறுப்பு இறுத்துச் சிரித்தான்.

"உங்களுக்கு எப்படியிருக்கிறது. நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கா?"

"ஏற்பட்டிருக்கு" என்று பிரபு. "தான் தினமும் தினமும் பிரோடு பேசறேன் கைவரன். இத்தியாவெடய அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டு விட்டதாக - தமிழர்களுக்கு அதிகச் சிறை கொடுக்கப்பட்டு விட்டதாகச் சில

பேர் நினைச்சாலும், சமர்தானத்தைக் கொண்டு வரக் கூடிய இந்த உடன்படிக்கை அமுலுக்கு வராமல் இருந்தான் எவ்வளவும் ஆனாலும் தாதுத் தெரிந்தது....

சகவரன் புனைவை மேலதோக்கி ஊடுக் கண்டறின மூடிக் கொண்டான்.

"உங்களுக்கு அந்த ஆசை இல்லை சகவரன்?"

சகவரன் கண்டித் திறந்து அவனைப் பார்த்துச் சிரித்தான்.

"எவ்வளவும் ஆசைப்பட்டிருப்பே அது திறைவேறிடுமா? நினைமை அங்காவது எளிதையானதில்லை!"

"அப்படி என்று கொல்லித் கொல்லி நீங்களைதான் குழப்பிக்கிறீங்க?" என்றான் பிரபு மெல்லிய எரிச்சலுடன். "உங்களை யெல்லாம் உண்மையிலேயே என்னுள் புரிந்துக் கூட முடியவில்லை. இவ்வளவு வருஷமாகப் போராடிக்கிட்டு வந்தீங்க. ஒரு தலைமுறை மூடைய வாய்ப்பும் முழுதும் போக்க. அடுத்த மூடைய பாலியல் போக்க. அப்படியிருக்க, நீங்க எதிர்பார்த்தபடியான ஓர் அமைப்பு உருவாகும் போலச் சந்தர்ப்பம் கூடி வந்த சமயத்திலே பின் வாய்க்கறீங்க. உங்களுக் கெல்லாம் என்னதான் வேணும்? தனி மூழா?"

சகவரன் கொஞ்சங்கூடப் பதற்றப்படாமல் "இல்லை" என்றான். "அதெல்லா எல்லா குடும்ப அத்தக் கொடுக்கையைக் கைவிட்டுக் கை உடையாக்க. சில பேர் அந்த மறுபடி சொன்னதும் வெறும் பிரசாரத்துக்குத்தான். எத்தமே போ? கேள்விகளுக்குப் சந்தேகங் களுக்குப் இந்த உடன்படிக்கையிலே சரிவான பதில் இல்லை என்பதும் அது அமுலுக்கு வராமல் போவதான் தான் ஆனாலும், நான் பிரபு என் என் ஒரு நேரமில்லாத் தமிழர்கள் அரசாங்கத்தாலே திரிதலமா அடக்கப்படாது அதுதான் திறதும் போர் சிறத்தம் வந்தால் புனருத்தாரண வேதியைத் துவங்கலாம். தமிழ்ப் பொடியைக் களுக்கு ஆக்கப்பட்டவரான அரசியல் பிரக்ஞையை உருவாக்கலாம். உங்களுக்குப் புரியாது பிரபு... எங்க சமூகத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிற சீர்குலைவு சாதாரணச் சீர்குலைவு இல்லை. நாற்பது வருஷமாகத் தொடர்ந்து மதுமதமே ஏதோ ஓப் போன சீர்குலைவு. அதற்கு நான் தள்ளப்படுகிறேன். எவ்வு தெரியாமல் வேலை தள்ளப்பட்டார்கள். எத்தனை இலங்கைத் தமிழர்கள் உங்களை தீவிரச் சிவறியல் இருக்கிறார்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? உங்களுக்கு எல்லா வீதிகளிலும் எத்தனை அகதிகள்? என்? என்ன காரணத்துக்காக?"

சகலரது உணர்ச்சிவாசப்படிக்குந்தான். பிரபு தெரிந்த திணைகள் மெனனமாகப் பவராதத்தைச் சாப்பிட்டபடி அவன் பேசு வாக் கேட்டான். "நான் உன்னைக் கீழேயும் இடையிலும் போடும் கோதம் இருந்தது. நான் திச்சமமாகப் பவராதவாதிவாக இருக்க முடியாது என்று சொன்னிற்று.

உண்மையில் நான் படிப்படியாக முகமிருந்து போனேன். என்னை என்றுச் சீர்திரு விஷய அரகமைய வெற்றி. இப்பத் தவிர குறைவு கூடாது என்று படிப்படியாக என்னுள் ஈறு சும். ஒன்றும் திணைக்கிட இருக்கா புரணத்திற்குத் தேட வேண்டும் இந்த மயமாசத்திற்குத் தாங்கள் மீண்டு வதுமே."

மறுபடியும் சகலரது புகழைய வேறே விட்டுக் கண்ணை மூடிக்கொண்டான்.

"இந்த உடன்படிக்கை அமுலுக்கு வர னுமே என்று என்னைவிட ஆதரப்படுபவர் வேறு யாரும் இருக்க முடியாது." என்று கண்ணைத் திறக்காமையே.

பிரபு அவன் கண்ணைப் பற்றி. "எனும் சகலரது: நம்பிக்கை வைத்துடன்" என்றான்.

சகலரது கண்ணைத் திறந்து. "தீவிர கபத் திணைகாரன்" என்பது போல் சீர்தான். "தீவகம் சாப்பிட்டாச்சா? பீரணை வாரும்போ உங்களுக்குத் திணைக்காகக் கண்ணை" என்று எழுந்தான்.

"சொது" என்று பிரபு எழு. இருவரும் பொருத்தமே மாவத்தனிடம் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

"உங்கள் ஆதரவுத் திணைப்படுகொண்டு பவப்படுத்தி. இடைக்காலத்திலும் அமைப் பைய் பற்றித் திணைப் பேசக் காசித்தை நடத்துக்கிட்டிருக்கு. அது வந்துட்டதனாலு படிப்படியாக திணைப் சரியாகிடுமே."

சகலரன் தீவட பெருமூச்சு விட்டான். "நான் தவிர்த்துக் கண்ணைப் பவப்படுத்தும் தவிர அரசியல் போராட்டத்திலே பவங்கர வாதம் தவிர்த்து தானினைத்து சொன்னினை பவம். பரணபர நம்பிக்கைக்கே இனி இட திணையே என்னை உடன்."

"தீவகமும் ஒரு போராட்டத்து கண்ணைக் கொள்ளுமே."

"பவங்கரவாதம் என்னு?"

"இப்போது. வெளும் பவங்கரவாதத் தாலையும் ஆதரவாலையும் கீழ்வங்களை அழக்கே இடைக்கால பவத்தோடு திணை கூட்டத்தோடு உண்மையை கொடுக்க. என்னைப் போராட்டத்துப் பவங்கரவாதிகள் என்னை ஒதுக்கு வலவரும் வருகிறார்கள். அது எங்களுக்குப் பவத்திருக்கட்டும். பவங்கரவாதம் தவிர்த்துமே தோக்கமே திணை திரும்பிப் போவதைத் திணைக்க, தாங்கள் என்னைத் திணை உட்கார்ப்பட போன்று யாருக்கும் தெரி யாது!"

அதை வயிப்படுத்த என்னும் செயல் ஒரு விஷயம்?

"ஆதர பவத்தை எடுத்துக் கொண்டு செயல் ஒருமே?" அவர்களுடைய செயலாக என்னை ஒதுக்கித் திணை அமுலாபினை உட்காக்க

விடப்படுத்து விடப்படு போனார்கள்."

"அத்தனை ஆதர பவம் எப்படி வந்தது சகலரது?"

சகலரன் சிரித்தான்.

"இதுதான் திணைக்கைக் கொண்டு இடைக்கால அமுலுக்குப் பவ உதவி செய்யும் வெளிச்சத்திலே பற்றி உங்களுக்குத் தெரி யாது? அதைப் பற்றி ஒரு தனி ஆராய்ச்சியே செய்யலாம். பவத்தின் எவ்வம், பவத்தின் தொழில் என்னை என்னுடன் அமை?"

"கூட்டத்து சகலரன் பெரிதாகச் சிரித் தான்."

"அது ஒரு வேளும்பாண்டு கதை இடை க்கப் பவரது தாக்கத்தினைப் பற்றிக் கண்ணப்படு கிறேனும் தீவகமும் தாதுமே தாங்கள் கபத் திணைகாரர்கள்." - சகலரன் மீண்டும் சிரித் தான். பிரபு சொட்டத்தான்: "என் அப்பா சொட்ட முத்தான். நான் ஒரு குட்டி தாசு குமாரன். திணை உட்கார்ப்பு என் அப்பா, சொட்டத் தொழிலாளிகளான இந்தியத் தனி குறிக்கை அடிக்காததையும், உணியைக் குறைக்க ஏமாத்தத்தையும் அடிமைப்போல நடத்தாததையும் பார்க்க வளத்தையும். புத்தருக்குள்ளே நான் ஏதப்பட்டது போல இந்த ஏழைகளுக்கு உதவது சொல்லுகிறேன். விட்ட விட்டு வெறி பிரித்த வெளியிலே வந்தவன் நான். இப்ப அந்தக் கண்ணை உட்கா என்னைத் தைத் தவருத்தான் என் போருவான். இப்ப படிப்பிட்ட அறிக்கட்டத்துக்கு என்ன செய்ய லாம்?"

இரு பக்கமும் வெறுவாத்த மரக்கை இருந்த அந்த விசுவாசத்தினைத் திணைத்திருத் தது சகலரனும் அவனது பிரச்சினைகளும் உண்மையுப் புறம்பானவை, செயற்கை யானவை என்று தம்ப வேண்டும் போகிருத் தது பிரபுவுக்கு.

"இப்பொழுது இந்திய அரசாங்கம் என்னைத் தக்கொள்ளுகிறான். ஆதர பவம் அறிக்கை இருப்பதாலேயே ஓர் அமைப்பை மக்கள் பவமும் கொண்டு தக்க நம்புகிறது. அது உட்கார்ப்பு அத்திடம் பொருத்தப்பக் கொடுக்கப் பார்க்கிறது. ஊதாவக அமைப்புக்கு அந்த அமைப்பு ஒத்த வரும் என்று யாருக்கும் இங்கே நம்பிக்கைமீட்க; வெளி யிலே சொல்சும் பயத்தானும்."

"இடைக்கால அரசியல் அமைப்பிலே தான் என்னைப் பிரதித்திதையும் இருப்பாக்கென?"

"என்னோடு என்னை" என்று சகலரன் உட்கார்ப்பு சிரித்தான். "அது அத்தனை கவனம் ஏதப்படப் போகின்றன?"

இவன் ஓர் அருவாய்ச்சி என்று பிரபுவுக்கு மெல்லிய சிரிசை ஏதப்பட்டது. "திணைக்கான் அத்திற்குத் கொள்கின்றவியே. என்னுக்குமே ஊதாவகத்தைக் கண்டு பயத்தான்."

"சகலரனும் அது உண்மையான அந்த திணைக்கத்தான் பவப்படுத்தும். ஊதாவகம் எங்களுக்குத் தொம்ப அரசியலான தொம்ப என்னைத் காணத்தாலேயே இந்த திணைக்க கண்டு பவப்படுத்தும்."

இன்னும் கொஞ்ச சொல் இவருக்கு மூலிக் கொண்டு திணைத் தாக்குப் பித்தும்

பிவண்டுகொள்!

எனது கணவர் திரு. ஆர். சபாபதி ஆயுடைநாயகம் அவர்கள் திருநெல் வேலி சந்திப்பு ம.தி.நா. இத்து கல்லூரி மேஸ்திலைப்பள்ளியில் தமிழ் ஆசிரியராக வேலை பார்த்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு 40 வயது நடைபெறுகிறது. தற்பொழுது அவர்களுடைய இரண்டு சிறுநீரகமும் பாதிக்கப்பட்டுச் சென்னை அரசினர் மருத்துவமனையில் Gen. General Hospital Nephrology பிரிவு Ward No. 4-இல் சேர்ந்து கடந்த இரண்டு மாத காலமாக மருத்துவம் செய்து வருகிறோம். அவர்களுக்கு மூலையில் சிசிச்சை செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மாற்றுச் சிறுநீரக ஆபரேஷன் அவசியம் செய்ய வேண்டும் என்று டாக்டர்கள் கூறுகிறார்கள். அடுத்த மாத இறுதியில் நடைபெற இருக்கும் ஆபரேஷன் செலவுக்கு அதிகமான பணம் தேவைப்படுகிறது.

எங்களுக்கு நான்கு பெண் குழந்தைகள் உள்ளன. எத்தனிதமான சொத்தும வசதியும் இல்லாத நிலையில் உங்கோம். நாங்களும்தங்களைப் போன்ற கருணை உள்ளம் கொண்ட பெரியோர்கள் ஸ்ரமமாகவும் இயன்ற பொருள் உதவி செய்ய வேண்டி நான் பாங்கு ஆப்தமிழ்நாடு, திருநெல்வேலி டவுன் கிராமில் சேமிப்புக் கணக்கு எண்: 14409 தொடங்கியிருக்கிறேன்.

தமிழாசிரியர் ஒருவர் குடும்பத்தினுக்கு காப்பதற்கு உங்கள் மேலான உதவியினை வேண்டுகிறேன்.

தங்கள் உண்மையுள்ள,

ச. காதலிமதி

"ஊ" "ஆ" "ஊக்" இவ் வேதனைக் குரல்கள் வேண்டாயிடு!

கருத்து, தலை சிப்பி, ஓட்டு போடி ஆகிய நோய்கள், பெருமளவு உடல் முழு வளமும் துன்பத்தால் அகற்றக் கவனம் தேவை.

சாலை, காவலம் அதிகமாகும் இடத்து வந்து, அபிவிருத்தி வன் வளம் தருகிறது. திசுவிலும் மதிப்புக் குறைபடுகிறது.

இருவரை அபிவிருத்தி திசை உடல், இரு ம.வது ஊக் கிடைக்கும்.

"ஊ" "ஆ" "ஊக்" என்ற வேதனைக் குரல்கள் விட்டி, திசுவும் பெருமளவு, அபிவிருத்தி தேவை.

வாழ்க்கை
அவ்வாறாகும்
முன்புதான் ஓடினா.

SKF - ஓய்வுகொடுக்கிறதே!

அவர்: அரபு நாட்டிலேயெல்லாம் தங்குப் பண்ணினால் கல்வியை அடிப்பாக்க காணோம்... அந்தச் சட்டத்தை நடைமுறை செய்து கொண்டு வந்தால் என்ன...?

இவர்: அப்படியே கல்விக்கு வங்கை போடுவது...?

— வி. காரதி தேவக.

பிடித்து விடும் என்று பிரபு நினைத்தான்.

இன்றைக்குப் பாராளுமன்றத்தில் பக்கம் போக வேண்டும் என்று திட்டம் போட்டிருந்தான். இன்று உடன்படிக்கையைப்பற்றி அமைச்சர்களின் கூட்டம் நடக்கப் போவதாகச் செப்தி வந்திருந்தது. உன்னே செல்வ அனுமதி இல்லாவிட்டாலும் வாசீடிலிருந்து வந்து செப்தி கேளிக்கலாம்.

ரூபவாஹினியின் கம்பவழங்கும் கவர் தொந்தது.

"நாம் மறுபடி சந்திக்கலாம்" கவரன். என்னை? திரித்துக்குப் போகணும்" என்று கவரனின் கைகை குறுக்கி விடைபெறும் போது, காரணம் புரியாமல் அவனை நினைத்துப் பாவமாக இருந்தது. கவரன் கத்தமான ஆய்கிலம் பாரினான். பரதேவியைப் போல் தோற்றமிருந்தாலும் கவர் குடியில் பிறந்தவன் என்று தெரிந்தது. தமிழகின் திரிவழியைப் பற்றி அமைச்சர்கள் கூறிய படுபவன் என்று விதவிதமாகப் புலப்பட்டது. இருந்தும் இவன் இப்பொழுது உபயோகமற்றவன். இவனுள் செயல்படாதது ஒன்று மில்லை. எத்தனை பரிதாபம்! ஐயிலேன் கூட இவனுடைய நிலையில்தான் இருந்தான். சேரவேண்டிய மீண்டும் சீலியாவின் நினைவு வந்தது. ஒரே கட்டடத்துக்குள் வசிக்கும் அவன் எப்படி அத்தனை சாமர்த்தியமாக அவனிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டாடும் விஷயம் போகிறான் என்று ஆச்சரியமாக இருந்தது.

கையுடன் இன்று காரியா கொண்டு வர மறந்து போனதால் அவன் மீண்டும் விடை கொடுக்கிறான்.

விதவையானது அவன் அலுவலகம் வரக் கத்திருக்கிறது இன்று அதிகக் கைகைப் புடல் ஒதுக்கப்பட்டது. பெருக்க குரல்கள் கேட்டன. பாவசூர்ய வந்து விட்டார் என்று பாரிக்க அவன் அலுவலகத்துக்குச் சென்றான்.

அவருடன் ஒரு துடி வலதுப் பெண்ணைக் காரகார வாதத்தில் ஆழ்த்திருந்தான். அவனைக் கண்டதும் பாவசூர்ய அதிமமாகப் புன்னைகை செய்து, வாசூர்யன் பிரபு! என்னுடைய ஒன்று விட்ட தங்கை மாயானவர் சந்திவுங்கள். சிங்கைத் தீவிர வானி!" என்றான்.

என்ன வேண்டுமானாலும் கொடுக்க

கொள். என்னுடைய கருத்தெல்லாம் சரி என்று ஒரு தானைக்குத் தீர்ப்புக் கொள்ளப் போகிறாய் என்று மாயா.

பாவசூர்ய மீண்டும் சிசித்தான்.

"இன்னும் என்னவெல்லாம் வரக் காத்திருக்கிறீர்கள்?" என்று மாயா படபடத்தாள். "இன்னிக்குப் பெரிய கண்டத்திலேயிருந்து ஐந்துபதி தப்பினார். தானைக்கும் அப்படியே தப்புவார் என்று என்ன நிச்சயம்?" "என்ன விஷயம்?" என்று பிரபு திகைத்து.

"உங்களுக்குத் தெரியுமா? இன்று சற்று முன் பாராளுமன்றத்தில் பெரிய வெடி விபத்து ஆகிவிட்டது. ஐந்துபதி தப்பி விட்டார். இரண்டு மத்திகள் மோசமான நிலையில் இருக்கிறார்கள்."

"அட, அங்குதான் போக வேண்டும் என்று சொல்பீனேன்!"

"இப்பொழுது வாரும் அத்தப் பக்கம் போக முடியாது!"

ஒரே காரியமாக சீலியா அறைக்குள் நுழைந்து, ஸ்டூலிலிருந்து மேஜைக்குச் சென்றான். அவனையோ மாயானவையோ கண்டு கொள்ளவில்லை.

"அரோங்கத்தைத் தாக்குவதோடு இது திறந்து விடும்!" என்று மாயா, உடைக்கும் பழமுறத்தில் வரும், தமிழ்ப் போராணிகை விட்டே வெக்கக் காப்பாற்றுகிறது, என்று!

சீலியா கவர்ப் பக்கமாக நிகழிருந்ததால் அவன் முகபாவத்தைப் பிரபுவிற்குக் கவனிக்க முடியவில்லை.

விதவ பாவசூர்ய மாயாவின் முதுகில் கைகைத்து வானைக்கு நகர்த்திக் கொண்டு சென்றான்.

"ஓ, கமான் மாயா, இந்தக் கிழவனுல் அவர்களுக்கு ஒதுக் ஆகப் போவதில்லை."

பிரபு உட்கொண்டு முன்னால் நகர்த்து சீலியாவுக்குகில் சென்றான்.

"நீங்கள் தமிழ் பேசுவார்தானே?" என்றான்.

அவன் புருவத்தை வளைத்து அவனைப் பார்த்தான்.

"நான் எந்த பானை பேசினால் உங்களுக்குக் கொன்ன?"

"ஒன்றுமில்லாதான். கம்மா ஆர்வம். இந்த இரவு உங்கள் அறையிலிருந்து தமிழ்க் கவிதை ஒன்று கேட்டது."

"என்னுடைய அறை என்று எப்படிச் சொல்கிறீர்கள்?"

"கம்மா கைகைதான்."

"நீங்கள் அறிவ் திருக்கீர்கள்!" என்று கொல்லிவிட்டு ஒரு கைகைக் கவிதைதான் புரட்ட ஆரம்பித்தான்.

ஒரு விதவ மொகித்து அவன் அவரை மாகக் கொன்னான்: "இங்கே வேறு யார் தமிழ் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிப்படுத் துங்கள். அந்தக் கவிதையை யாழ்ப்பாணத்தில் ஒருவர் கொல்கக் கேட்டிருக்கிறேன். ஐயிலேன் என்று ஒருத்தர்."

கவிதைதான் புரட்டிக் கொண்டிருந்த விஷயம் உட்கொண்டு நின்று.

(தொடரும்)

பாரத கலாச்சாரத் துறைக் கமிட்டி... ..

* கார்வதி மனோநாயகியின் திருத்திகளை வகுக்கிற பாரத கலாச்சாரத் துறைக் கமிட்டியின் தலைவர்

உயர்கலைகளை ரசிக்க கீழவரும் மாணவர்கள்!

விதர்பாவுக்கு உதார்த்தியவற்று ஒரு தொழில்நுட்பப் பொருள்மையப் பள்ளிக்கு எடுத்துச் சென்றதற்காக என் மகனைப் பள்ளியிலிருந்து 'செய்து விட்டார்' என். அவன் படித்தது ஒரு பிரபல கான்வென்ஷன். அதன் தலைமை ஆசிரியரின் இந்த நடவடிக்கையை எதிர்த்துப் போராடி 'செய்து விட்டார்' ரத்து செய்ய வைத்து, என் மகனைப் பள்ளிக்கு அனுப்பினேன். ஆனால் அந்தச் செயலும்தான் தானே ஒரு கவிநிலையத்தைத் துவங்க வேண்டும், அதில் மாணவர்களைப் பரிசீலாக்கு மட்டுமே தயார்படுத்தாமல், அவர்களுக்குப் பாரதப் பண்பாட்டைப் புகட்ட வேண்டும். தேவிய ஒருமைப்பாட்டை உணர்த்த வேண்டும் என்ற எண்ணங்களை என்னுள் தோற்றுவித்தது. - கார்வதி மனோநாயகியின் திருத்திக் பள்ளிகளின் தலைமைஆசிரியை திருமதி. ஒம். ஜி. பார்த்தசாரதி.

இன்று ஆல் போல் தனது தனது வளர்த்துள்ள பத்மா சேஷாத்ரி பள்ளிகள், ஆனால், மாணவர்கள் பெரும்பாலும் ம.வி. சினிமா, வீடியோ பாடப்படுவதால் அந்நாட்டில் அம்சமோ வேறு செயலோகமோ இல்லாத திஷ்டிக்கெனப் பாடப்படுவதால் பொழுதைக் கழிக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கிடைக்க இசைகிலோ, மாதாபுயங்கிலோ அவ்வது வேறு பாரம்பரியக் கலைகளிலோ நாட்டியே. இருப்பதிலும் என்ற குறை திருமதி. ஒம். ஜி. பி.க்கு இருக்கத்தான் செய்தது. இதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் மாணவர்களின் பெற்றோர் என்று உணர்த்தார் அவர். குழந்தைகளுக்கு நல்ல திஷ்டிக்கெனப் பாடவும் மேல் கவர் வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டிய பெற்றோருக்கே இக் கவனமில்லாதது. இம் இருக்கையிலும், பள்ளி ஆசிரியர்களும் பெரும்பாலும் இப் பெற்றோர்களைப் போலத்தான் இருந்தார்கள். - பார்த்தசாரதி திருமதி ஒம். ஜி. பி., பள்ளி மாணவர்களுக்கு மரியாதை தேர்த்தல் இசை, நடன வகுப்புகள் எடுக்க மூன்றாவது கலைஞர்

கலை வற்பாடு செய்தார். அக் கலைஞர்களைக் கொண்டு ஆசிரியர்களுக்குச் செவல் விளக்க திஷ்டிக்கென அளிக்கச் செய்தார். அப்படி ஒம் ஜி. பி. இவ்வளவு ஓரளவுக்குத்தான் மாநிலத்து, என்சியே, பெற்றோர், மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் என்று எல்லோரையும் சமன்படுத்தும் வண்ணம் 'பாரத கலாச்சார' என்ற இர அமைப்பை அண்மையில் தொடங்கியுள்ளார்.

செய்துமே சினிமாசெய்தார் தலைமையில் கலைஞர்களும் கலைத்துறை அறிஞர்களும் அடங்கிய ஒர் ஆலோசனை குழுவின் மேற்பார்வையில் பாரத கலாச்சார செயல்படும். மாணவர்களின் பெற்றோர்கள் பலர் இதன் உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்துள்ளனர், பள்ளி ஆசிரியர்கள் அண்மையே அங்கத்தினர் களாகியுள்ளனர்.

பாரத கலாச்சார இர குகியதோக் கங்கை விளக்கித் திருமதி. ஒம். ஜி. பி. இவர்களுக்குப் புகழ் பெற்ற, தன்

மங்கையர் மலர்

சனவரி '88

• கொடியிடை பெற.....

— 12 விதமான உடற்பிழிதிகள்

• எப்படி இருக்கும் 1987?

— வகு. பாலகன்

• தலைவனி எப்படி உருவாகிறது?

• நீங்கள் வெளிநாடு போகப் போகிறீர்களா?

— யோசனைகள்

• கனவயான சிறுகதைகள்!

• இயல்பு குறிப்புகள்!!

• சளமயல் குறிப்புகள்!!

சிறந்த கவிஞர்களின் கவி நிழத்தினால் கேட்கும் பார்க்கவும் வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தருவது.

இளம் கவிஞர்களுக்குத் தங்கள் திறமையை வெளிப்படுத்தச் சந்தர்ப்பங்கள் அளிப்பது.

பாரத கலாச்சாரின் முதல் முயற்சியான 'மார்க்ஷி மனோதஸ்ய' கவிவிழாவில் பிரபலமான கவிஞர்களின் நிழத்தினால் இடம் பெற்றுள்ளதோடு, பத்மா சேஷாத்ரிநின் மானவக் கவிஞர்களுக்கும் முன்னுள் மானவக் கவிஞர்களுக்கும் வாய்ப்புத் தரப்பட்டது. அதையும் மார்க்ஷி ஆறரை மணிக்கு நூறகாலிகள் காலிவாக இல்லாத நேரத்தில் பத்மா சேஷாத்ரி மானவர்களுக்கு இந்நிழத்தினால் இலவசமாகக் கேட்கவும் பாரிக்கவும் வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் பாவனும் நிழத்தினால் உர்த்து கவனிக்கும்படி தூண்ட, ஒவ்வொருவரும் பாரத கலாச்சாரப் பற்றி ஒரு 'டொம் ஸிப்போர்ட்' வழங்க வேண்டும் என்றும் கூறியுள்ளார் திருமதி ஓம். ஜி. பி.

'இயல்பு பரி' திட்டத்தின் ஒரு பகுதி யாகக் கவி நிழத்தினால் ஆக்கினால், மானவர்களுக்குக் கவிதையில் ஆசை குறைந்து பரிட்சைகளின்பால் ஏற்படும் வெறுப்பும் பயமும்: 'இவற்றின்பாலும் தொன்றுதா?' என்று திருமதி ஓம். ஜி. பி.வைக் கேட்டோம்.

என்று கவனித்துள்ள அனுபவத்தின் அடிப்படையில் சொல்கிறேன்: நல்ல கவிதையாகக் கூறப்படுகின்ற கொஞ்சம் வற்புறுத்த லுடன்தான் இவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. போகப் போகத்தான் அதன் அருண்மைய மானவர்கள் கண்காணி கள். எங்கள் பள்ளியில் படித்த ஒரு சிலுவன் அருண்மையாகப் பாடுவான். ஆரம்பத்தில் சக மாணவர்கள் அவனைக் கேலி செய்து வந்தார்கள். இதற்காக அவனைப் பாட வேண்டாம் என்று நான் கூறினேன். விவரம், மாறாக அடிக்கடி அவன் பாட மற்ற மாணவர்களைக் கேட்டு வரச் செய்தேன். போகப் போக அவன் திறமை அவர்களுக்குப் புரிந்து போயிற்று - அவன் பாடுவதற்கு முன்பே எகதட்ட ஆரம்பித்து விடுவார்கள். அந்த இடங்களில் வேலுவாகுமல்ல. இன்று சிறந்த மேடைப் பாடகனாக விளங்கும் விஜய் சிவாதாஸ்! பாரத கலாச்சார என்ற இந்த முயற்சியும் அதுபோலவே வெற்றிகரமாக அமையும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது' என்றார் திருமதி ஓம். ஜி. பி.

பாரத கலாச்சார ஒவ்வொரு மாதமும் இரண்டு நிழத்தினால் மானவர்களுக்குப் பள்ளி நேரத்திலேயே வழங்கிவிடுகிறது. அதற்கான அரங்கமும் பள்ளி வளாகத்திலேயே அமைக்கப்பட்டு விட்டது. தேசிய ஒருமைப்பாட்டை வளர்க்கும் நோக்குடன் குடிசை இளம் கொண்டாடும் திட்டம் இருக்கிறது: விளையல் மற்ற பள்ளி மாணவர்களையும் பாரத கலாச்சார நிழத்தினால் பங்கேற்கச் செய்யும் திட்டமும் உள்ளது.

— தமது நிகுபர்

“ஆகவே, 302 சைக்ஷன் படி”

பட்டுக்கோட்டை

பிரபாகர்

புது தொடர்கதை
இளம்பம்

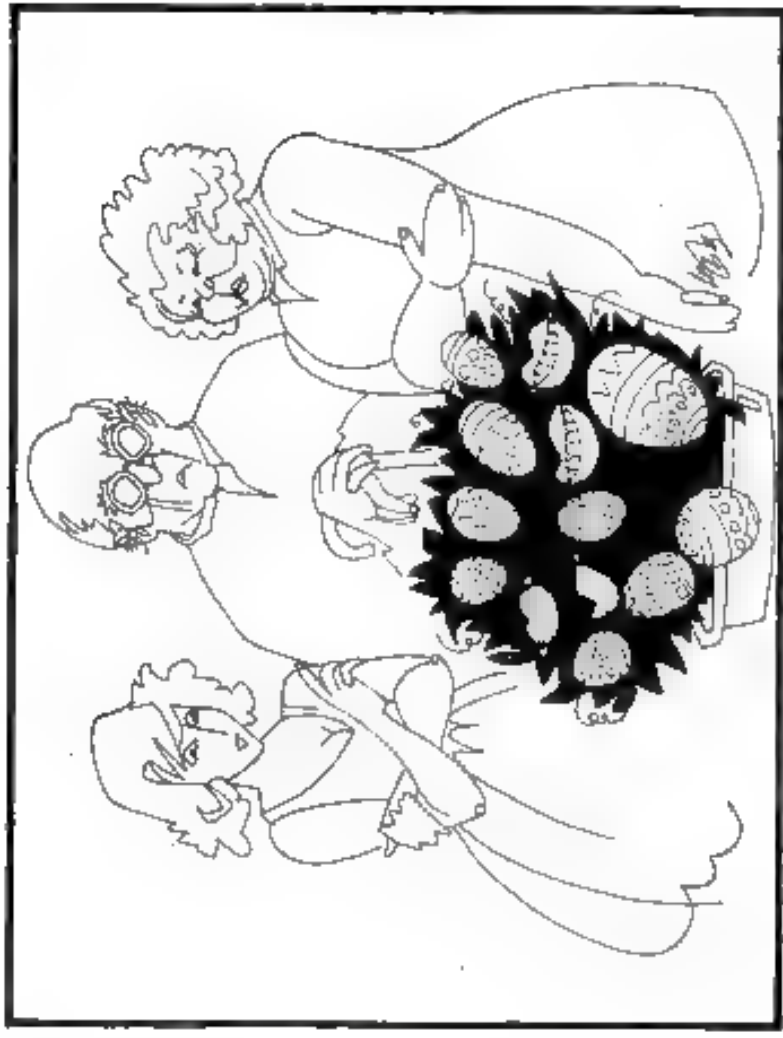
கல்கி

17-1-88

பொங்கல்
சிறப்புத் தழுவல்

சு. சண்முகம்

இங்கே சர்ட்டினாலும் வீரகய்யம் கிறகு!

இந்தக் காலியச் சிறுகதை:

மிஸ்தோனா ஓர் ஒய்வு பெற்று அரசு ஊழியர். பருத்த சரீரையும் நரைத்த கேசமும் உடையவர். அவரது மனைவி ஏர்மீனியா, மகள் திரேஷாவுள்ளவள். அவர்களுக்கு தெர்மாராக பெண்கள் உழைக்கும் சந்தை பருப்பிற உடல் வண்ணமும் கொண்டவள்.

இவர்கள் ஓவருக்கும் வேறு எந்த வேலையும் இல்லை. ஆகவே அன்றாடம் பிள்ளை வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டு ஒரு நீண்ட வாக்கிப் போவார்கள். வீடுகளைச் சுதுக்கத் தினிக்குத் அவர்கள் துல்லத்தினிக்குத் புறப்பட்டால், ஏர்மீனியா முன் சென்று யாழ் காட்ட, மற்ற இருவரும் உல்லாசமாகக் கொலா வ சிவன்வேள வீதி முழுதுமுள்ள ஒவ்வொரு கடைவின் வாரீர்புறக் கடை கார்தினையும் பார்வைவிட்டுக் கொண்டு நடப்பார்கள். சிவனர்க்குமேண்டு சதுக்கம் வந்தும் சிவனாக்க காத்து எதிர் பார்பாக்கி சென்று மிக்கவும் கவனத்துடன் ஒவ்வொரு கடைையும் பார்த்தபடி மீண்டும் வீடுகளைச் சுதுக்கத்தை வந்தடைவார்கள்.

இந்த வீடுகளுக்கான பொழுதுபோக்கிலும் மிஸ்தோனா குடும்பத்தினருக்குச் சில நன்மைகள் இருக்கத்தான் செய்தன. மிகவும் ஏழை மையான நிலையில் இருந்த அவர்களுக்குச் சிவியா, தாடகம், மற்றும் உணவு விடுதிகள் எட்டாத தூரத்தில் இருந்தன. ஆகவே தினந்தோறும் மாலை இரண்டு மணி முதல் தோறும் மாலை மூன்று மணி நேரம் தீடிக்கும் இந்நாட்டில் எல்லாம் ஒரு நல்ல பொழுதுபோக்காக விளங்கியது. ஆரோக்கியத்துக்கு ஆரோக்கியம், சிக்கனத்துக்குச் சிக்கனம் என்று எல்லா வீதியிலும் அற்ப சந்தைகள் பட்டுக் கொண்டவர்கள்.

ஒருநாள் மாலை வழக்கம் போல்

பிரதானத்துவமே உறுதிப்பாடு அளித்த
போது, அவர்மூலக் குர் ஆட்சியும் வந்த
திருத்து. நேற்று வரை புருஷபுத்த பரம
பொத விட து அத்தொகு முகாமிய வந்தது
வருத்தாம் எழுந்ததுபோலும், மிக அருமை
புதிய கடை ஒன்று துவங்கித்தொடர். பரி
சென்று ஒன்றிற் அரும் குழை விளங்க
மெய்தத்திய அங்கு வித்தவரும் சென்ற
என்றவென்று வந்திடு முடிபவியும்.

இப்போதுதான் புலப்படும் — அந்த
வீதிப்படும் ஏக்கின் பெயர் 'சத்தோஷம்'
என்பது. மிகவும் குடும்பத்தினர் அப்
பொழுதில் மலையாளப் படை அங்கே
உண்டு. காணாமல் போனவன் பெற்றதில்
மிகவும் அங்கு உடும். அவர்கள் தெரி
காமம் அந்தக் கணம்தான் காண்பதற்கும்
சத்தோஷம் ஏன் இருக்கிறது என்று இப்போதே
அவர்கள் எண்ணிப்பதிக்கிறார்கள். அப்படி
முடிவாக உள்ள என்னுள் சத்தோஷம் இருக்கிறது.

என்றேயுள்ளது. இரண்டில் ஊரகத் துறையும், கைவிடல் அங்குற்ப்போது சந்தேகமும் பற்றிய நிலை. நட முறைகள் வெவ்வேறாகும். இவ்வெனது நாட்டில் அது திராசாளமாதல் இல் ப்பதற்கு அவை பத்திரிகைகள் ஆனால் அமெரிக்கா நெடுந்தரத்திலே இருக்கிறது. அங்குள்ள பத்திரிகைக்காரர்கள் சமூக விடுவாளர் என்று கண்டுபிடிப்பதும் கடினம்.

புதுச்சேரி, 15-12-1964. கீழ்க்கண்டவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்டவர்களுக்கு உதவி செய்து கொடுக்கப்படுமா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

வித்யாபதி இ.காம - ஒரு கவிதை எழுதினார்.
வித்யாபதி இ.காம - ஒரு கவிதை எழுதினார்.
வித்யாபதி இ.காம - ஒரு கவிதை எழுதினார்.

[illegible]

“உயர்ந்தவர்களுக்கு உயர்ந்தவர்கள்”
— உயர்ந்தவர்களுக்கு உயர்ந்தவர்கள்
உயர்ந்தவர்களுக்கு உயர்ந்தவர்கள்
உயர்ந்தவர்களுக்கு உயர்ந்தவர்கள்

[illegible]

பலத்தாயா? இதை நம்ப முடியும்தான்? -
மீழுவர் மீலோரது மிகுந்த கோபத்தால்
கூசினார்.

இப்போது சத்தேநாயக் பிஞ்ஜிபாகக் கொண்டுவரும் சரங்கம் ஒரளவு அபரகம் உண்ணியும், பருகியும். — இவ்வாறாயினும்.

“என்று வரும்? எங்கிருந்து வரும்? ஒரு
மூலம் கரங்கள்? இத்தாலியின் வரலாற்று
இதேயே எப்போதும் இதே வரலாறுமே,
நிலக்கரி, எத்தேனாலும் இவை நிறைந்ததாகத்
தோன்றியிருக்கின்றன. அப்படி ஏதாவது
தென்பட்டிருந்தால் எங்கிருந்து இத்தாலியை
பொருளும்? அங்குமிதான் திரைப்படம் போட்ட
வாடிக்கையோம். இது ஏதோ அங்குதான் ஒரு
ஏதாவது இருக்கவேண்டுமென்று சொல்வது
தெளிவு” - மிகுந்த கருவோத்துடன் கூறியது
நிதிசேகரன்.

[illegible][illegible][illegible]

ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆ

[illegible][illegible][illegible]

உயிர்ப்பித்தல் தா.ப. அருள்மீது
அறிவுப்பித்தல் தா.ப. அருள்மீது.

இதுக்கரை ஏ.சி.சி. சிமென்ட்
தொழிற் சாலைகள் புனைவால், கற்றிபுள்ள
பத்துக் கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது
குறித்துப் 'புனை அரக்கனிடம் சிக்கிய கிரா
மங்கள்' என்ற தலைப்பில் (16.11.85 கல்வி
இதழ்) எழுதிவிரும்போமல்லவா? இந்த ரீ-
லிவிட்டியன் பேரவை, கடந்த முறை சென்ற
குடியும் பாலையம் கிராமத்துக்கு மீண்டும்
சென்றேயும், இப்போது காற்று கிராமத்துக்கு
எதிர்த் திசையில் வீசுவதால், குடியும்பல
பாலையத்தில் சிமென்ட் புனை மண்டலம்
பெருமளவு குறைந்திருக்கிறது. இதன் விந்
தனின் மேல் கரைகளில் பழுத்துள்ள
சிமென்ட் தூசுகள் அப்படியேதான் இருக்
கின்றன.

சென்ற தி. எஸ். துக்குப் பேட்டியளித்த
கு. மா. அறுச்சாமி வேலைக்குச் சென்றிருந்
தார். குடியும்பல பாலையம் எம். ஜி. ஆர்.
மன்றத்தில் நின்று கொண்டிருந்த துணைத்
தலைவர் கண்டதும் ஒரே அடி மறைந்தார்.
"நாகராதம் ஏன் இப்படி ஒரு ஒளிக்குர்?"
என்று ஆர். அறுச்சாமினைய (இந்தக் கிரா
மத்தில் அறுச்சாமிகள் அதிகம்) கேட்டோம்.
துணைத் தலைவர் சிமென்ட் தொழிற்சாலை
யில் அரக்கனிடம் ஈனியாவராக இருக்கிறார்.
சென்ற முறை உட்களுக்குப் பேட்டியளித்ததன்

• சிமென்ட் ஆலை கிராமம் திரும்பிச் சென்றது

வாசி வரும் புது யூனி. ஒன்று, வரும்
துணைவர் அல்லது சீப்ரவரியில் வேலை செய்வ
ஆய்வித்தல் பரீட்சைப் பெருமளவு குறித்து
விடும். அப்போது இப்போது புனைமோடு
வெளிவரும் சிமென்ட் தூசுகள் வெளிபே

சென்ற தி. எஸ். துக்குப் பேட்டியளித்ததன்

என. சென்ற தி. எஸ். துக்குப் பேட்டியளித்ததன்

அக்கறை யோடு ஆய்வுக்கிராமங்கள் அதிகாரிகள்..

விசாரணை, அறுச்சாமி, கு. மா. அறுச்சாமி
இருவரையும் திரும்பும் கட்டுப்பாடு விசாரித்
தது. "அது தான், ஒரு குடி" என்றார் ஆர்.
அறுச்சாமி.

இவர், அறுச்சாமி எம். ஜி. ஆர். மன்றத்தில்
தலைவர் செயலாளர், புனைத் தொத்தரணைப்
பற்றிக் கேட்டதற்கு, "அது எப்படி ஸார்
நிற்கும்? வரும் துக்கு முன்று மாதம் காற்று
எதிர்த் திசையில் வீசுவதால் கொஞ்சம்
பாதிப்புக்கு குறைவு; அல்லவதுதான். ஏதோ
புது யூனிட் போடுகிறார்கள். அது வேலை
செய்ய ஆய்வித்தல் இந்தத் தொல்லை குறை
யும் எவ்விதங்கள். போதுந்திருந்ததால்
பாதிக்க வேண்டும்" என்றார் அவர்.

இறுதியில் இந்தப் புனை பற்றி ஏ. சி. சி.
சிமென்ட் ஆலைகள் தலைப் போது மேலா
ளர் குன்னுணைப் பார்த்தபோது, "இங்கி
வாத்து நாட்டுத் தொழில் துட்பத்துடன் ஒரு

வராமல் தடுக்கப்பட்டுவிடும். புனை மீட்டும்
தான் வெளிபேறும் எந்த நிலையிலும் இந்தத்
சிமென்ட் புனைவிற்குக் குறிப்பிடுவது வெறும்
"தொத்தாடி" மீட்டும்பேறும் ஒழியக் கெடுதல்
ஏதாவதும் என்பதற்கால் பல நாடுகளிலும்
சென்ற ஆராய்ச்சிகள் முடிவு..." என்றார்.

"இக்கடன் திட்டமிட்டவர்கள் தான் தான்
அரசு என்ற தலைப்பில் பொன்னுண்டாம்
பாலையம் என்ற கிராமத்தைப் பற்றி ஒரு
கட்டுரை எழுதிவிரும்போம். கிராமத்தைச்
சேர்ந்த தாராளமான மனுபடியும் சத்
தித்த போது..."

கல்விக்கு எப்படியும் தன்
கொண்டதென்ற தெரிவதில்லை, கல்வியில்
கட்டுரை வெளிவந்த பிறகு இரண்டு முறை
கல்விக்கட்டி (அப்போது அபுலாஸ்கன்)
வந்தார், ஒரு கல்வி துறத்திலுள்ள செயல்படும்

பல்கலைக் கழக வளாகத்திற்குள் அழைத்தது.

பாடசபத்தில் பேரா போடப்பட்டது. எங்கள் கிராமத்தின் தண்ணீர் தோட்டியுடன் குழாய்கள் மூலம் இங்கே க்கப்பட்டது. இப் போது நான்மீர் தடவகையில் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இது தவிர அடிபாம்புகள் இரண்டு போடப்பட்டிருக்கின்றன. தண்ணீர்ப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைத்து விட்டது அரசு. ஆறாய் எங்கள் பிரமதனம் ஒரே

பெண்களுக்கிடையேயான பிரச்சனை.

பஞ்சாயத்தில் பேசுவதும் பணி மட்டும் இன்னும் தடைபெறவில்லையே" என்று வருத்தப்பட்டு நாளைவரைதான்.

"புரட்சிவாசு பெண்கள் உங்கள் பல்கலைக் கழகம் பரிதாபக் கழகமாக இல்லாமல், பிரமாதக் கழகமாகப் பிரகாசிக்க வேண்டும்" என்ற நமது ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தி

ஒரு கவர்ன்மென்ட் ஸ்கூலில் இருந்தோம் அல்லவா? இப்போது திரைமன எப்படியிருக்கிறது? தெரிவ் சென்றோம்.

பல்கலைக் கழக வளாகத்திற்குள் அழைத்தது. மாணவர்கள் நம்மைப் பிழை, பிழை வென்று பிழைத்துக் கொண்டனர். இங்கே இன்னும் திரைமன மோசமாகக் கொண்டு போகிறதே தவிர. குறைந்தபாடியிலே, சென்ற மூன்று தடவை எழுதினிருந்த கட்டுரைகளைப் படிக்கும் போது, ஏதோ நாங்கள் தான் வினாக்கள் குறைவென்கிறோம் என்பது போலத் தெரிந்தது... என்று மீண்டும் குறைகளாக அடுக்கிறார்கள். மறுபடியும் நாம் அவற்றைச் சுமத்து கொண்டு, துணைவேந்தர் கப்பன் பரிசுச் சத்தித்தோம். நாம் ஒவ்வொரு புகாரைச் சொல்லும் போதும், "இந்தக் குறைவை எவன் சொன்னான்?" என்று கேட்டுக்கொள் பதில் கூறத் தொடங்கினார், சமீபத்தில் பத்திரிகைகளில் அடிப்படும் விஷயங்களில் பற்றியும் கேட்டோம்.

"இப்பெயில் ஆண-ஒரு மாணவியைப் பட்ட கவர் படிப்பான்" எம். பி. ஏ. வில் சேர்த்தது குறித்து விசாரிக்க அமைக்கப்பட்ட சிண்டிகேட் துணைக் குழு, தனது அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தது குறித்து?" "இதுபற்றி நான் பேசத் தவிரவில்லை" அமைச்சர்

"நாளைவரை" "கனிக் குறையில்"

"துணைவேந்தர்: கப்பன் பரிசு."

பெண்ணைவன் இந்த அறிக்கையைப் பற்றிப் பேசுகிறதோ?"

"அதுபற்றி நான் பேசத் தவிராக இல்லை."

"அந்த அறிக்கையில், 'பல்கலைக் கழகம் தவறுசெய்திருக்கிறது' என்று கூறப்பட்டுள்ளதா?"

"தவறு செய்து அதைப் பற்றிப் பேசாதீர்கள்."

"இந்தப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு வரும் பேராசிரியர்களும் மற்றவர்களும் வெகு விவரத்தில் பணியை விட்டு விட்டுச் சென்று விடுகிறார்களாம். அதற்கு என்ன காரணம்?"

"இங்கே இருக்கிற பேராசிரியர்களில் பலர் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து வந்தவர்கள். தங்களை ஒன்றும் கேட்கக் கூடாது என்று சொல்பவர்கள். இந்தப் பல்கலைக் கழகத்துக்குப் பெருமை சேர்க்கும்

— இந்தக் கௌரவப் பேரவைக்கு நேரத்தின் மூலம் சிறப்புப் பேரணித் திருவிளக்குப் போட்டுத் தரவேண்டும் என்று கோரியும், "இந்தக் கௌரவப் பேரவைக்கு" என்று எழுதினும், விருந்தினர்

மிகவும் குறைவு. வேண்டுமானால் மற்ற
பக்கமாக கழகங்களைச் சேர்ந்து பாருங்
கள்.

செய்தி ஒன்றி ருளது. அது கரு. சங்கரத்தின்
திருப்பாடகத்தின் கையெழுத்து வரலாம். இதை

[illegible]

“பொன்னாண்டாம் பாண்டியம் முதலாம்
 ஸீர்ப் பிரதீபனாகத் தீர்த்து வைத்ததற்கு
 நன்றி. ஆனால் அதற்கு விரோதமாக முடி
 பந்தாசுவத்தியம் தோரப்பது என்று அறிவிப்பு”
 - பிரதீபனாகன் எடுத்துச் சொல்ல ஆரம்பித்
 தோன்.

“இதோ அத்தகைய அறிவிப்பு. (செஞ்சுடி கட்டித் தூர்.) இது செஞ்சுடி கட்டி வந்து நாற்பது நாட்கள் கழிந்திருக்கிறது. இதற்குப் போதுமான டாம்பாயனயும் சொல்ல முடியுமாம் என்பது பத்திரிகையில் இரகசியப்பட்டுள்ளது!”

‘இருப்பது இரண்டாவது முயற்சி இட்டல்
எப்போது நடைபெறும்?’

“இது சம்பந்தமாகச் சத்தோஷமான விஷயம் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். நூதன இட்டி போடும் போது, தரையுள்ளமி எப்பலர் டம் இடுகிற நிலம் வாங்கப்பட்ட இடம் டாவது இட்டத்திற்கும். தலைமை நீர் உத்தேசமும் நிலமும் அமைக்க அரசு விவாதம் அரசு எடுத்துக் கொள்ள விஷயம் வது. அரசு கோர்ப்புறத்தில் சென்று தலை

[illegible]

“நாங்கள் கழகம் கைநிறைந்த இயக்கம்
உள் அமைப்புகளோடு எனக்கு அதிகார
மில்லையா?”

“அந்தக் கயலி திருவனம் ஒத்தெனவே
உள்ள னா” எனின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப
மீற வசதிகள் செய்யவில்லையா?”

“காரம் கொள்ளுது” என்பதால் முறைப்பாட்டை தள்ளித் தரும்போது, தராததற்குத் திரை வசூலாகியில் எப்படி ஸார், கமிஷன் என்னவாகியிருக்கிறது என்பது குறித்து என்னிடம் கேட்டார். அதைப்பற்றித் திரை வசூலாகியில் என்னிடம் கேட்டார். அதைப்பற்றித் திரை வசூலாகியில் என்னிடம் கேட்டார்.

இவ்வாறு கூறிய பிறகு, பிழைக்காத பெரோஸியைப் பற்றித் தனது குடும்பத்தினருக்கு எழுப்பிய கவலைகளைத் தெரிவித்தார். இவ்வாறு பேசியபோது, அவர் மிகவும் கவலைப்பட்டார். அவர் மிகவும் கவலைப்பட்டார். அவர் மிகவும் கவலைப்பட்டார்.

“அதெல்லாம் நினைக்கேன். செய்யும் முடிவு. நாளுக்குச் செய்வதில்லை.”

பேர்தேர்தல்கள் ஆகியவற்றும் திரும்பும் உருவிலேயே பார்க்கப்படும் செயல்களைத் தீர்மானித்திருக்கிறோம். அப்படிச் செயலாக்கியிருக்கிற தீர்மான எவ்விதமாகப் போல் நடந்துவிட்டிருக்கிற பல்வேறுபட்ட காலத்தை ஏதோ உங்கள் கொத்தறிவுகளும் போல் நடந்துவிட்டிருக்கிறது. — சொல்விட்டிருக்கிறேன்.

[illegible]

வாங்கி விட்டார். அதுதான் திட்டத்தில் தாமதம். பின்னர் நான் சென்று தேரில் பார்வைவிட்டேன். இரண்டாவது திட்டத்திற்கு நாராயண சாமியிடம் இருந்து குறைந்த அளவு நிலம் பெற்றுக் கொண்டு, மீதிக்கு இன்னொருவரின் நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ள இருக்கிறோம். ஒப்பந்தம் போட்டா மிற்று. இனி பிரச்சனை இருக்காது. விவரவில் முடிந்ததுவிடும்.

தமிழகம் - கேரள எல்லைப் பின்பு உள்ள வானியலத்தில் மணல் எடுப்பது குறித்து?"
"தமிழக அரசும்கரி, கேரள அரசும்கரி, மணல் எடுக்கப் பரிமிட் எதுவும் கொடுக்க வில்லை. அந்த ஆற்றில் மணல் எடுப்பவர்கள் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்படுவார்கள்."
"அமராவதி பள்ளியில் படிக்கும் தமிழக மாணவர்களுக்கு உதவிப் பணத்தை அதிகரிப்பது தொடர்பாக..."

அந்தப் பள்ளியின் திரிவாகக் குழுவில் நானும் ஓர் உறுப்பினர். அடுத்த முறை குழு கூடும் போது, விவரங்களை அறிந்து நடவடிக்கை எடுக்கச் செய்கிறேன்.

"திருப்பூரில் அருளுதைய முதுகியார் என்பவர் தாம் வாங்கிய நிலத்தில் இன்னொருவர் அதுவும் அந்த நிலத்தையே விற்றவர் ஆக்கிரமிப்புச் செய்திருப்பது குறித்து முன்பே புகார் செய்திருந்தார். நான்களும் எடுத்துச் செல்லுகிறோம்..."

"அவரி என்னை உடனடியாக வந்து பார்க்கட்டும். ஆவன செய்கிறேன்."

"வடவெள்ளி, கிராமத்தை ஒட்டியுள்ள குப்பர் காட்டை அலெக்சாண்டர் விட்டுவசதி காரியம் ஆரம்பித்தம் செய்யப் போவதாக அறிவிப்புச் செய்திருந்ததே"

"இது சம்பந்தமாக நான் வீட்டு வசதி காரியத் தலைகாரிடம் பேசினேன். ஏற் கொண்டே வீடு கட்டியுள்ளவர்களுக்கு ஓர் ஆபத்தும் வராது."

"செவிய மூர்த்தி நகரில் ராதாமணி என்பவர் தாது வீட்டை அடுத்து வொர்க்கிங் நடைபெறுவது பற்றிப் புகார் கூறி இருந்தார். அதன் பிறகு 75 ரூபாய் அபராதம் போட்டும், வொர்க்கிங் தொடர்ந்து நடைபெறுவதாகவும், இன்னும் பல புது மிகிள் கள் வந்திருப்பதாகவும் எங்களுக்கு மீண்டும்

புகார் செய்திருக்கிறார்."

"அபராதம் போட்டதிலிருந்து வொர்க் ஷாப் தடத்துபவர் குற்றம் செய்திருக்கிறார் என்பது நிரூபணம் ஆகிவிட்டது. மின் காரியம் நடவடிக்கை எடுத்து மின் சப்ளைவை நிறுத்த வேண்டும். ஆவன செய்கிறேன். இவற்றோடு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சில புதிய விஷயங்களைவும் சொல்கிறேன். பல்வட்டம் - அவிதாவி ஆகிய வட்டாரங்களில் தொடர்ந்து இருந்து வரும் வறட்சியைச் சமாளிக்கப் பத்துக் கோடி செலவில் திட்டம் தயாரித்து இருக்கிறோன். (காட்டுகிறார்). மத்திய அரசின் உதவியுடன் செயல்படப் போகும் இந்தத் திட்டத்தால், அந்தப் பகுதியில் முடிவடைந்த பிரச்சனை திரும்பும். கால்நடை வளர்ப்பு, பட்டுப் பூச்சி வளர்ப்பு, விவசாய - பொறியியல் ஆகிய துறைகளில் முன்னேற்றம் ஏற்படும்."

"மேலும், இந்த மாவட்டத்தில் ஒவ்வொரு பெரும் அரசு ஊழியர்களுக்கு அடுத்த நாளை எல்லா பாக்ஜெட் தொகைகளும் கொடுக்கப்பட்டு விடுகின்றன. தியாகிகளின் மரியாதை செய்யும் விதத்தில், தனியார் திற வணங்காளாடு தொடர்பு கொண்டு, ஐந்தாம் தனியார் ஆஸ்பத்திரிகளில் அவர்களுக்கு இலவச பருத்துவாய் மிகைக்க ஏற்பாடு செய் துள்ளோம். சுற்றுலாணை மேம்படுத்த வானா ணைத்தை அபிவிருத்தி செய்து, பட்டு ண்டுமூலத்து ஏற்பாடு செய்யப்படும். வால் பானையில் பூத் ஊரால்லடல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அமணலிங்கேஸ்வரர் கோயிலு, ஒட்டியுள்ள மலையில் பஞ்சமூர்த்தி வீரகம் உள்ளது. ஆனால் போகும் பானை சரியில்லை, முறையான ரோடு போடப் போகிறோம். ணைதேவி அருவிக்குச் செல்ல விவரவில் தலை பானை அமைவதற்கு..."

தாம்புக்கம்போதும் வடிக்கைகம்புபற்றி விவராக விளக்கினார் கவெய்கட்டி என். கோலித்தன். அக்களையோடு இயங்கும் அதி காரிகளைச் சந்தித்த மணத் திருப்பதியோடு விடை. பெற்றுக் கொண்டு வந்தோம்.

— தமது திருபர்.

சிறுத்த இதழ்...

• வெய்சர்க்கார் வெல்வாரா?
- COVER STORY

• முகம்தான் சிவம்பு;
மளமோ கறுப்பு?

— வரதட்சணை கொடுமாக்குப் பணியான சிவமூலம் கோகல் கதை.

சுதந்திரப் போராட்டம் வாழ்த்து அனுப்ப மாட்டோமோ?

— ஒரு ஆண்கள்

பம்... பிற்பே நனது அண்டை வீட்டார், உறவினர்கள், தன் வரார், நோத்தார்... என்று எண்ணுகிறது. அதுதான் இயற்கை. இத்தியஸில் நான் முதலில் தமிழன்; பிற்பே இத்தியஸ்' என்ற உணர்வுதான் பொறித்தன மில்லாத உணர்வு என்பதும் அந்த உணர்வு உள்ளதாவேயே அவன் குறுகிய எண்ண முடையவன்—தேச விரோதி என்று ஆக மாட்டான் என்பதுமே என் கருத்து.

* மு. செந்தில்சுவாமி, திருமருகம்.

? 'தாழ்வு காத்தியைத் தவிர பிரதமர் பதவி வகிக்க வேறு காருக்கும் வேராகவிரை இல்லை' என நாடாளுமன்றக் கூறக் குழுத் தலைவர் குழந்தைவேறு கூறியுள்ளதைப் பற்றி?

! கோப்புப் பொருவதற்கும் ஓர் அளவுண்டு. இப்படியா ஒரே ஆட்சியில் ஒரு கோப்புக் கட்டினாலும் கரைப்பது?

* சிதம்பரிமான், விக்கிரமசிவபுரம்.

! எம். எம். ஏ.கன், அமைச்சர்கள் மத்தியம் பொதுத் துறையில் உண்மையான விதான மூலம் புலன்கள் பற்றி யார் வேண்டுமானாலும் வழக்குத் தொடர வசதியாகக் கேரள அரசு கட்டத் திருத்தம் கொண்டு வந்தும் அதை!

! வரவேற்கிறேன். முக்கியமான விஷயம், ஒன்றை எட்டுக்கலை நிரூபிக்க முடியவில்லை. வெள்ளை ஒற்றை மத்தியவகுத்து வெள்ளை தண்டனையும் அபராதமும் என்று என்ற அரசுத் தீர்க்கப்பட்டதான். மேலும் ஒன்றும் து. திருப்பதா உறுதுணைமாளும் ஒற்றையாளி யில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க முவர் அடல் லிய விசாரணை உயிர்த்துக்கே அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றாவது சிறப்பு அளம், பொது வாழ்வில் அங்கு பொதுத் துறையில் உள்ள ஒய்வொருவரும் ஆண்டு தொழும் தம்முடைய, தமது தொழில் உற வினர்களுடைய சொத்துக்கள் பற்றியும் கடன்கள் பற்றியும் கமிஷனிடம் கண்க்குச் சமர்ப்பித்தாக வேண்டும் என்று விதிக்கப் பட்டிருப்பதாகும். தாயாளின் இந்தத் துணிக்ஸ் வேறு எத்தனை மாநில முதல்வர் களுக்கு இருக்கிறது? சிவராசுவது நிரூபித் துள் நன்றிருக்கும்.

* கே. வி. என். மணிமன், குடிசைத்தம்.

? 'ராகவேந்திரனார் பிரகத்தனை செத் தென், புலன்களில் பெட்டோக் கிடைத் தது' என்று அமைச்சர் வி. வி. சாமிநாதன் கூறுகிறார்?

! இதுபற்றி வகுத்தப்பட வேண்டியிருத் தால், அங்கும் பண்பாடுக் கச்சா என் னெய்க் கிடைக்காத கண்டுபிடிக்கக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் எரிவாயு மற்றும் எண்ணெய்க் கமிஷன் (ஓ. என். டி. டி.) விஞ்ஞானிகளும் பொறி இயல் நிபுணர்களும்நான் வகுத்தப்பட வேண்டும். நமக்கென்ன வந்தது!

* வி. எம். சாஜேந்திர சுந்தரி, தூத்துக்குடி-3.

? 'மாயட்டக் கெலெட்டர்களைப் பிரதமர் நேரடியாகச் சந்திப்பது நவது' என்று கேரள முதல்வர் பேசியுள்ளார். தமிழகத்திலும்க் கேரள, 'அது சரிதான்' என்விரார். இதில் எது சரி, எது நவது?

! தாயாளர் கூறுவதே சரி. கெலெட்டர்கள் மாதாடு ஒன்று நடந்து, அதற்குப் பிரதமர் அழைக்கப்பட்டால் மட்டுமே வரலாம்; தவறு யோசனைகளையும் தெரிவிக்கலாம். அப் பொது கூட அந்த யோசனைகளை ஏற்பதும் ஏற்காததும் மாநில அரசின் உரிமையே. ஏற்கெனவே அதிகாரங்கள் பத்தியில் குவித் திருக்க கெலெட்டர்களைவெல்லாம் கூடத் தமது நேரடி அதிகாரத்துக்குக் கொண்டு வருவது என்று பிரதமர் ஆரம்பித்தால் அப் புறம் மாநில அரசு என்று ஒன்று எதற்கு? மாநில கயாட்டி என்பதே அரித்தவற்றுப் போகும்.

* எல். அருண்மேயன், திருச்சுழக்குத்தம்.

? 'தான் முதலில் தமிழன்; பிறகுதான் இத்தியன்' என்ற வி. மு. க. எம். பி. வரன் கோணிக் கூற்றையும் 'தான் முதலில் இத்தியன்; பிறகுதான் தெலுங்கன்' என்ற தெலுக்குதேரத் தேர்தல் கமிட்டி அமைப் பாசன் சந்திரபாபு நாயுடுவின் கூற்றையும் ஒப்பிட்டுச் சொல்லுங்கள் பரக்கவாம்!

! பின்னவர் கூறியது, தான் புதும் தேசிய திரோட்டத்திற்கு எதிரியானவன் அங்குள் என்பதற்காகத்தான். ஆனால் கோணிக் கூற்று தவறானது அங்கு. ஏனெனில் ஒய் வொரு மனித மனமும் முதலில் தான்... அடுத்தது தன் மனைவி, குழந்தைகள், குடும்

• அண்ணா டாடாஸ்

• வேனு

• குகைத் தமிழன்

• க. ச. சீனிவாசன்

பா. புவனகுருகேசரன், சின்னகணேசர்.
 ? தாட்டியவர்தொண்டைமையுக்கொண்
 டிருக்கும் இந்த தேரத்தில் மாதவரன்
 சித்தியாசின் மகன் இருமணத்திற்குக் கையுக்
 கணக்கில் செய்வதென்பட்டுள்ளதே?

! அவருடைய சொந்தப் பணம் செய்
 வதென்பட்டதில் ஏதும் தவறிருப்பதாகக்
 கருதவில்லை. ஆனால் அதற்காக மீறப்பட்ட
 அரசு விதிமுறைகள் பத்தனை செய்தன?
 உண்மையிலேயே தாது பிரதமர் மீட்டர்
 கிள்ளுக இருப்பாராணும் இத்தேரம் மாதவ
 ரன் சித்தியாரை அனமச்சரணவியிருந்து
 டிஸ்சியில் செய்கிருக்க வேண்டும்.

பா. செத்திவருகாசர், திருமருகம்.
 ? பிரதமரின் தமிழக விஜயம் பற்றி?

! அந்த இரண்டு தாளும் சென்னைப்
 போக்குவரத்தே கவனம்மீதுப் போனது.
 பிரதமர் செல்லும் காலைகளிலெல்லாம்
 போக்குவரத்தை நிறுத்தி வேறு வழிகளில்
 இருப்பீ விட்டதால் ஏற்பட்ட தெரிகல்.
 ஆனால் அந்த தெரிசெய்கை ஒழுங்குபடுத்த
 அங்கெல்லாம் போதுமான போக்குவரத்துப்
 போலீஸார் போடப்படவில்லை. அதனால்
 கஷ்ட நஷ்டமடைந்தோர் ஏராளம். எதி
 வகம்முன்பு சென்னைக் கடற்கரைச் சாலை
 யில் அணுவளகம் வருவதற்காகச் சாலைவடிக்
 கடத்த கமலாவதி என்ற பெண்மணி திரு
 வள்ளூர் பஸ்ஸால் மோதப்பட்டு அந்த
 இடத்திலேயே மரணமடைந்தார். போலீ
 ஸார் போக்குவரத்தை ஒழுங்குபடுத்தியிருத்
 தால் அந்த அறிவாய் மரணம் தடுக்கப்பட்
 டிருக்கும் என்பது மட்டுமல்ல; விபத்து நடத்
 தபுடன் ஒரு வந்த போலீஸார், உடனடியாக
 அந்த இடத்தைக் குறிப்பிட்டு அடையாளம்
 கட்டி சென்னை, போட்டோ எடுக்காமல்
 அவரை அவசரமாக உட்கா ஆம்புலன்ஸில்
 ஏற்ற முயன்றது சொம்புய் கண்டிக்கத்தக்
 கது. தலம் வேண்டியாகக் கத்தியிருந்த அரசு
 ஊழியர்களால் அந்த அறிவாய் தடுக்கப்
 பட்டுச் சட்ட விதிமுறைகள் பின்பற்றப்பட்
 டன என்பதால் சிறிது ஆதரம்.

பா. வி. தாது, தென்மேல்.
 ? குகைத் தமிழன் தாலாடிலின் பித்த
 தித்தத்த அகெரிகை - குகை அது
 ஆகக் குகையு ஒப்பத்தம் ஏற்பட்டுள்
 னதைக் கவனித்தீர்?

! அது ஆகக் குகையுக்காக அரும்
 பாடுபட்ட தாலாடிலின் பித்த தாலாது

ஒப்பத்தம் கையெழுத்தானது - அது தற்
 செயலாக நிகழ்த்தாக இருந்தாலும் உட
 பொருத்தமானதொரு நிஷ்ப்திதான். அவர்
 ஆம்மா நிஷ்பதம் இதை வரவேற்று வாழ்த்தி
 விருக்கும்.

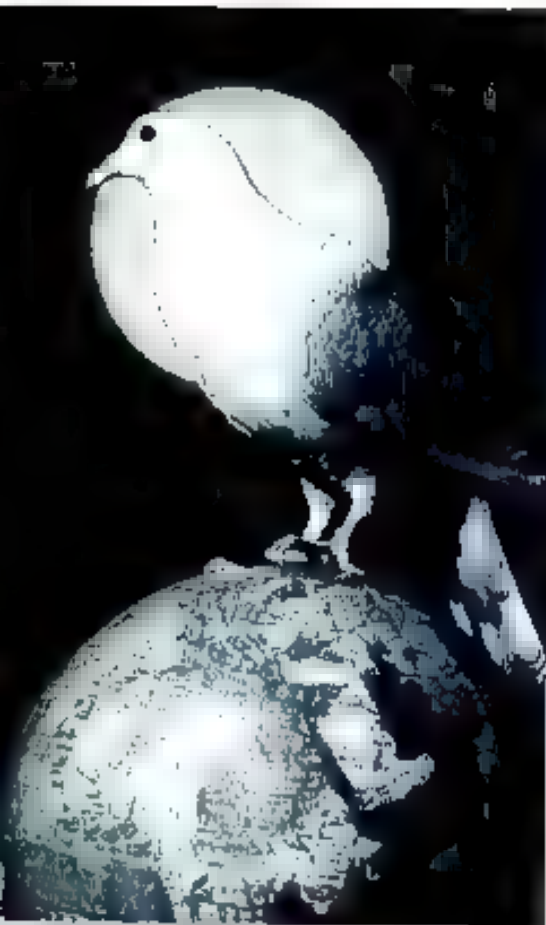
பா. அ. கிருஷ்ணன், ஆற்காடு திருநெல்.
 ? வரட்சினை குகைத் தமிழன் பிரதமர்
 புகாரை வாழ்த்துக்கள் அனுப்பப் போவ
 திவிவாரமே?

! கரு பொருள் இடம் ஆரம்பவார்; பூச
 ணிக்கால் போரும் இடத்தைக் கண்டு
 கொள்ள மாட்டார்.

பா. சத்திவருகேசன், செம்பேரல்.
 ? மத்திய அரசிடம் அதிகாரக் குகைத்
 அதிகாரக் கண்ணென்று ஒரு மாநில முதல்
 வர்க்கம் கண்டனம் தெரிவித்திருப்பது
 குறித்து?

! அது குற்றமும் உண்மையே. உதாரணத்
 துக்குத் தேராலின் இன்றைய அரசுக்கு
 ஒரு பொருளைதார தெருக்கயை மத்திய
 அரசு திட்டமிட்டு உருவாக்கியுள்ளதையே
 உதாரம். முதலாம் கருணாநிதி அமைக்க
 சீரில் வக்கி வழங்கியுள்ள உடல் வசதி
 அப்பால் உடல்பட்டுப் போனபோது,
 சத்திவருகேசன், அந்தக் கடனை இத்
 தான்குத் திட்ட அட்வாக்ஸாக மாற்றிக்
 கொடுத்து உதவியது மத்திய அரசு. ஆனால்
 அந்த வசதியை இப்போது தாலாது அனமச்
 சக்குத் தர மறுக்கிறது. தேசிய சேயிப்புத்
 திட்டம், மத்திய அரசின் வரிக்கள்
 ஆகியவற்றில் தேரன் அரசுக்குத் தேர
 வேண்டிய பணத்தைக் கண்கிட்டுவால் உடல்
 போதும, தேரன் அரசு கடன் எவ்வளவுத்
 தான்கு வி: விக்கி எப்பது திருபணமாயும்
 ஏற்று தாலாது எடுத்துக் காட்டியும் மத்திய
 அரசு ஒத்துவருக்க மறுத்து, ஒரு திருபணமைய
 மாநில அரசுக்கு ஏற்படுத்துகிறது.

கு. 12 பக்க செய்தியை
 தி. தென்கைக் (தென்மேல்).
 தி. C-13, கிருஷ்ணன் தெரு.
 தி. தென்கைக்கயார், அனமத் திட்டம்
 - 627 625.

ஒரு
நல்ல
ஆரம்பம்...

சூருதி கொட்டாமல்
சூரியப் பிரசவம் - இனி
நித்தம் மிழக்கிய் நிகழுமோ?

எம்
எதிர்காலம் முச்சுவிட
தச்சு நதிகளில்
நன்னயாத காற்றைக் கிடைக்குமோ?

அச்சத்தை
நட்சத்திரங்கள்
இரவுகளிடம் முணுமுணுப்பது
இனி
இயல்வாருமோ?

லின் வெளி
மண்ணின் ஒவ்வோர் அரும்புக்கும்
நம்பிக்கையைப்
பிரகடனம் செய்யுமோ?

பொங்களைக்
குறைப்பதாய்ச் சுவரொட்டி
போடலாம் - அதனால்
மெய்யின் மேலியில்
கொப்பளங்கள் ஆறுமோ?

வெங்கைகள்
தகம் வெட்டிக் கொள்வதால்
வினம்பரம் செல்வின்றன
மாம்கள்
மலிழ்ச்சி யடைவுமோ?

கத்தியின் தீனம்
குறைக்கப்படுவதால் - மாறுமோ
கசாப்புக் கடைகள்
கருணை இல்லங்களால்?

ஆயுதச்
குறைப்பு என்பது போர் வெறியின்
அவரோகணமே!

துப்பாக்கிகளின்
மவுன விரதத்தை நம்பி,
வாழ்க்கை -
ஆடி மலிழப்
புன்னகைக் காட்டுக்கும்
புறப்பட்டுப் போகுமா?

தரவுகளைச் செலவுகளில்
எல்லோர்க்கும்
ரொட்டி கட்டுத் தர

இரு நல்ல
சீரம்பம்...
தொடருமா?

வய்வரககள் முன்வருமா?

வெள்ளைப் புகுவின்
கட்டுக்கு
விதானம் அமைக்க
அணுக்கதிர்களை ஆற்றவைப்பார்களா?

ஆயுதப்
பட்டறைகள்
சமாதான தேவதைக்கு
அணிகலன் தயாரிக்குமா?

எமது
கரைகளில் தினமும்
பிணங்களை எண்ணிய
துயரப் பொழுதுகள் தொடையுமா?

கடல்களின்
பிடிகளைக் கப்பல்கள் தடவ,
பூக்களுக்குள்ளிருந்து
நீவுகள்
கைவசைக்குமா?

போர் நம்மை
ஒழிக்கும் முன்
போரை நாம் ஒழிப்போமா?

கடைசி
வெடிருண்டின் திரிகளை எடுத்துச்
சமாதானத்தின்
முதல் விளக்கு ஏற்றுவோமா?

சுழிமுன்பன்

கிராமத்து மின்னல்

அந்தக் கிராமத்து மக்கள் அத்தனை பேரும் ஒடி வந்திருக்கிறார்கள். தோப்பில் கொலை யுண்டு. இடக்கும் ஆசாமிணயப் பார்த்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துக் கூட்டிக் கொலை செய்த ரேவதிணயப் போலீஸில் ஒப்படைப்பது என்று தீர்மானிக்கிறார்கள். ரேவதி கிராமத்தில் தற்காலிகச் சிளறையில் அடைப்பட்டு ஆதென சேர்த்தாரம்பத்திலே என்ன நடந்த தென அனை போடத் தொடங்குகிறார். பரபரப்பான துவக்கம்தான். துவக்கம் மட்டுமே!

கவுண்டமணி பேசினாலே 'இயேபட்டரி'ல் சிரிப்பது தெரிகிறது. பேசாமல் காமெடிய லாகவே இருந்திருக்கலாம். கதாநாயகப் பதவிக்கு ஆசைப்பட்டிருப்படியும் இல்லாமல், அப்படியும் இல்லாமல் பிரிசன்கு சொர்க்கத்தில் தவித்து - தரமம்!

செந்தாமரைக்கு வித்தியாசமான வேஷம். அவர் இயல்வையு வழிசல் வழிந்து பார்த்த இயல்வையா? ரசிகர்களும் படிதான் இருக்கிறது.

ராமராஜன் - எல்லாவையும் சொன்னதும் இவர் மாற்றிக் கொள்ளப் போவதில்லை போல. . அதே விளக்கெண்ணெய் முகபாலம். செயற்கைச் சிரிப்பு. செயற்கை நடிப்பு. இவர் டைரக்டராக வேறு இருக்கிறாரே, எப்படி? போதும் போதாததற்கு சூட்டின் போதெல்லாம் இவர் கொடுக்கும் 'அந்த தாசி' டான்ஸ் டூய்மெண்ட்களைப் பார்த்துவிட்டுத் தியேட்டரே வழித்துக்

கொண்டு விரிக்கிறது.

கிராமத்து மின்னல், ரேவதிதான், கல்யாணம் செய்து கொள்ளும் போது பட்டவர்களைத் திரும்பிப் பார்க்க மாட்டேன் என்று வீரச் சபதம் செய்துவிட்டு மறுபடி பிரவேசம். உழக்கு சைனில் இருந்து கொண்டு என்ன குதி குதித்தார், அப்படி ஒன்றும் இந்தப் படத்தில் சாதித்து விட்ட மாநிலி தோன்றவில்லையே, என்று மனத்தில் எழும் நினைப்பை உதாசினம் செய்ய முடியவில்லை.

'ரெட்டைக்கிளி கத்திலத்த' பாட்டு கேட்பதற்கு இனிமை. கங்கை அமரன் - இளையராஜா ஜோடிக் கு ஒரு ஷோட்டு. 'கங்கை' வாடி எடுத்தே, சோத்தைப் போட்டுட்டி. . தண்ணி கைத்தின்' பாட்டு! ஐயோ பாலம், வாரி!

செல்வகுமாரின் கிராமத்து வசனத்தில் செயற்கை நெடி அதிகம்.

அட, அட, அட, பின் பாடிக் கதையை இப்படிக்கூட சொத சொதக்க வைக்க முடியுமா ஒருவரால்!

மொனசக், என்ரும் பெயிண்டிங். இரைச் சீலைகள் என்று எந்தவித அலங்காரமும் இல்லாத. ஏன், கட்டியே முடிக்கப்படாத விட்டைக் காட்டுகிறார் டைரக்டர் கே. ரங்கராஜ்.

யார் குடி போவதாம்?

— ஜெயமங்கலதன்

மதன் அச்சத்தில் அச்சிட்டவர் வி. முரளி. மதன் பப்ளிகேஷன்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் சாம்பக வெளிட்டவர் வி. கவுண்டியதாசன். ஆசிரியர்: வி. சரஜேந்திரன்.

நிர்வாகக் காரியாலயம்: ரெகிஸ்டர்ஸ் சாலை, மின்னடி. சென்னை - 600 032. போன்: 431543, 434157. ஆசிரியர் குழு அலுவலகம்: 38, துத்தாவது தெரு, ஏசி ஸ்டீட். துண்டியாக்கம், சென்னை - 600 034. போன்: 473389.

ஆண்டுச் சந்தா - உள்நாடு ரூ. 104/-; வெளி நாடு: கப்பல் தபால் ரூ. 280/-; விமானத் தபால் ரூ. 480/- ஆறு வாத் சந்தா - உள்நாடு ரூ. 81/-; வெளி நாடு: கப்பல் தபால் ரூ. 140/-; விமானத் தபால் ரூ. 340/-.

உன் ஆரோக்கியத்தை லக்லிக்ஸ் சீர்ப்படுத்துக! !

ஒரு லக்லிக்ஸ் பைன் குடிநீர்தான் உயிர்வாழ்வதற்கு, ஆரோக்கியம் மேம்படுவதற்கு, நலம், சுகம் போன்றவைகளுக்கு, இதுவே மிகவும் முக்கியமான காரணமாகிறது. உயிர்வாழ்வதற்கு, ஆரோக்கியம் மேம்படுவதற்கு, நலம், சுகம் போன்றவைகளுக்கு, இதுவே மிகவும் முக்கியமான காரணமாகிறது. உயிர்வாழ்வதற்கு, ஆரோக்கியம் மேம்படுவதற்கு, நலம், சுகம் போன்றவைகளுக்கு, இதுவே மிகவும் முக்கியமான காரணமாகிறது.

உயிர்வாழ்வதற்கு, ஆரோக்கியம் மேம்படுவதற்கு, நலம், சுகம் போன்றவைகளுக்கு, இதுவே மிகவும் முக்கியமான காரணமாகிறது. உயிர்வாழ்வதற்கு, ஆரோக்கியம் மேம்படுவதற்கு, நலம், சுகம் போன்றவைகளுக்கு, இதுவே மிகவும் முக்கியமான காரணமாகிறது.

உயிர்வாழ்வதற்கு, ஆரோக்கியம் மேம்படுவதற்கு, நலம், சுகம் போன்றவைகளுக்கு, இதுவே மிகவும் முக்கியமான காரணமாகிறது. உயிர்வாழ்வதற்கு, ஆரோக்கியம் மேம்படுவதற்கு, நலம், சுகம் போன்றவைகளுக்கு, இதுவே மிகவும் முக்கியமான காரணமாகிறது.

லக்லிக்ஸ்
பைன் குடிநீர் — உயிர்
வாழ்வதற்கு.

உயிர்வாழ்வதற்கு, ஆரோக்கியம் மேம்படுவதற்கு, நலம், சுகம் போன்றவைகளுக்கு, இதுவே மிகவும் முக்கியமான காரணமாகிறது.

**பெரிய அளவு!
அருஞ்சுவை!**

நியூட்ரின்

SuperStar

சுவாமி மிக்க ஓண்ணது டா:பி

Lauren L. M.

1999

புலகவி

**சிவ்நாந்தி
அனுபவம்!**

ПУСГМ

（四）**“三不”原则**：不公开、不承认、不追究。

சீட்டில் கையொப்பம் செய்தவர் (17) விடுதலை, சிறப்பு, 17.002, ஆதார பிரதி

ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

CLARION®